

NR 2 apr 2000

Sverige & Norge: 59:-
Danmark: 53:-
Finland: 42 mk

Flugfiske i Norden

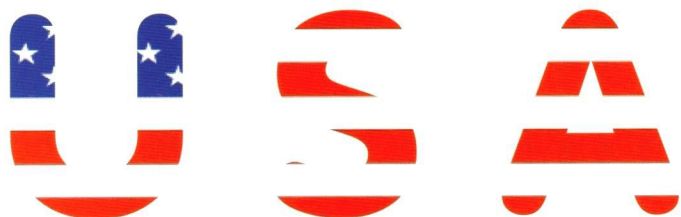

Stora torrflugor Fiske i strömmande vatten
Vårens havsöring Popsicle Näbbgädda

Made in USA

Nice Priced

Fly Rods

Svensk distributör

capricorn.se

Bornsarvet 86, 781 95 Borlänge,
TEL 0243-23 23 70, 070-555 55 48
FAX 0243-23 20 80
info@capricorn.se
<http://www.capricorn.se/stcroix.html>

PROV KÖP

Vill du provkasta? Ring 0243-23 23 70 eller e-posta info@capricorn.se så sänds, inom Sverige, ett **valfritt ST. CROIX Ultra Legend utan debitering** som PROV KÖP under 10 dagar. Du får i lugn och ro tid att provkasta och testa om flugspöt passar dig och din personliga kastteknik. PROV KÖP kräver tillgång till bank/betalkort som debiteras först 10 dagar efter leverans om du bestämmer dig att behålla flugspöt.

ST. CROIX Legend Ultra®

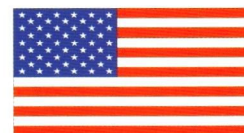
Legend Ultra® är på god väg att etablera sig i USA som det mest populära märket bland seriösa flugfiskare som vill ha ett flugspö av högsta möjliga kvalitet i kastegenskaper, finish och garanti till lägsta möjliga pris.

ST. CROIX Legend Ultra® är idag det mest prisvärda högteknologiska USA tillverkade flugspöt på marknaden. Till nästan **halva priset av andra jämförbara amerikanska flugspön** blir du ägare till ett högteknologiskt flugspö i grafitmaterialet SC-IV, den senaste generationen grafitmaterial för flugspön. Grafit IV Legend Ultra® flugspön, som har en mycket **generös livstids-garanti**, är tillverkad av högpresterande högmodulgratit som ger en **extremt lätt, distinkt och snabb aktion** och genererar samt överför **otrolig kraft och är samtidigt ovanligt känsligt och följsamt i toppdelen**. På Flyfish.com Gear Forum gjordes 16 februari i år en sökning på "St.Croix Legend Ultra". Den gav hela 210 träffar, merparten är **överväldigande positiva**...övertyga dig själv på <http://www.flyfish.com/forum/gear/index.html>

SC-III grafiten i Avid™-serien är en avancerad högmodulgratit som genererar maximal kraft och känsla.

SC-II grafiten i Imperial- och Pro Grafit-serien är en kraftfull medium-modulgratit som är lätt och känslig. SC-II grafitspön har oslagbara kastegenskaper i förhållande till sitt synnerligen attraktiva lågbudgetpris.

ST. CROIX flugspön linklassas för WF-linor av standardtyp/tapering och en klumplängd av ca. 9 meter. (Ex. TEENY fluglinor som rekommenderas av flertalet professionella fiskeguider och seriösa flugfiskare med objektiva referensramar)

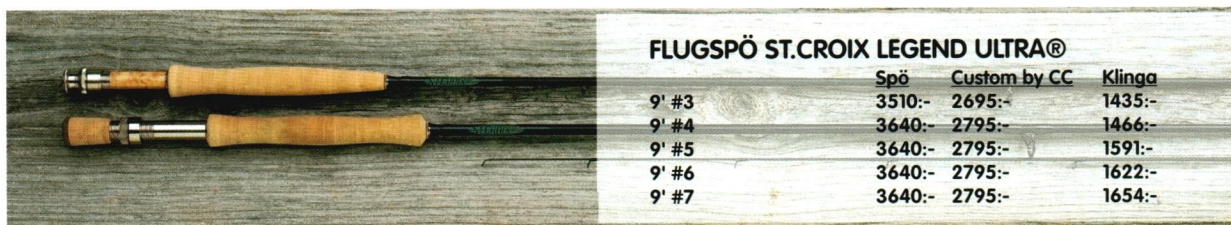
FLUGSPÖ ST.CROIX Imperial och ProGrafit

	Spö	Custom by CC	Klinga
9' #5	2075:-	1665:-	811:-
4-delad 9' #5	2290:-	1895:-	1092:-
9' #5	1215:-	-	-
9' #6	1215:-	-	-

FLUGSPÖ ST.CROIX Legend Ultra® 4-delad Travel

	Spö	Custom by CC	Klinga
4-delad 9' #5	3895:-	2995:-	1935:-
4-delad 9' #6	3895:-	2995:-	1966:-
4-delad 9'9" #7	4290:-	3295:-	2028:-

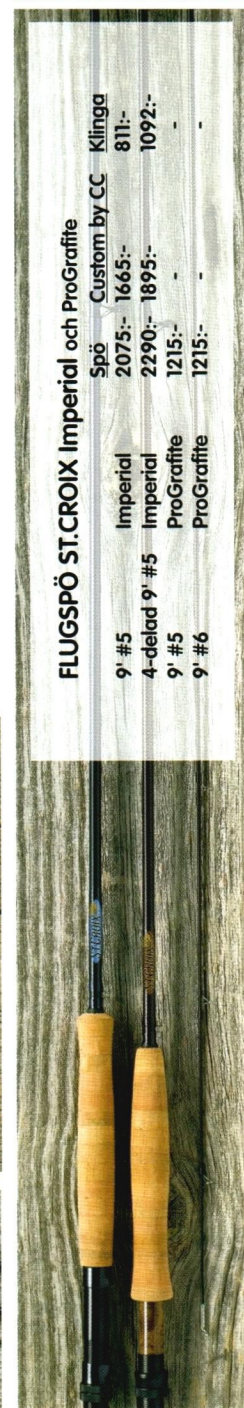
FLUGSPÖ ST.CROIX LEGEND ULTRA®

	Spö	Custom by CC	Klinga
9' #3	3510:-	2695:-	1435:-
9' #4	3640:-	2795:-	1466:-
9' #5	3640:-	2795:-	1591:-
9' #6	3640:-	2795:-	1622:-
9' #7	3640:-	2795:-	1654:-

FLUGSPÖ ST.CROIX Avid™

	Spö	Custom by CC	Klinga
9' #5	2575:-	2095:-	1186:-
4-delad 9' #5	2860:-	2380:-	1451:-

Flugfiske i Norden

NR 2 apr 2000

Innehåll i detta nummer:	Sid
Ledaren	5
Popsicle	6
Så hittar du fisken i strömmande vatten	10
Den första öringen	14
Orange, Silver & Tippet	16
En livfull liten fisk	16
Nytt fra Norge	18
Belone belone	20
Ballet en tidlig morgen	22
Stora torrflugor	24
Vårens havsöring	28
Nyt fra Danmark	31
Flugor med stora huvuden	32
Huggelys II:	36
Bokbiten	38
Bibliotekaren og Wickham's Fancy	41
Marknadsnytt	44
Jag minns mitt 60-tal	48
Nytt från Sverige	49
Styla palmerflugan i en plasttub	52
Köp, sälj & byt	56
Nordiska flugor	58
Pojken vid öringbäcken	62

Omslagsbilden:

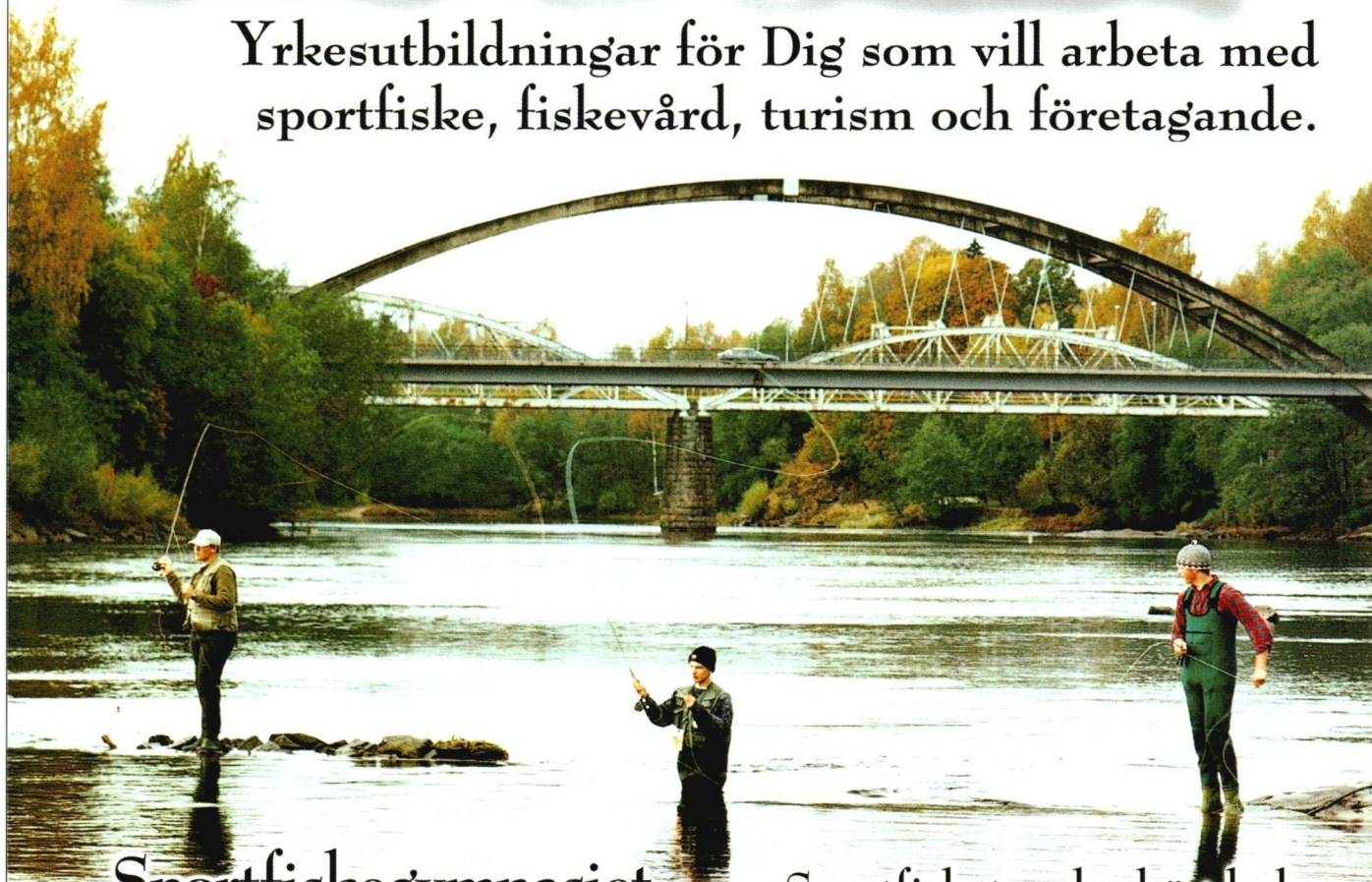
Foto: Sune Adolfsson

Sportfiske

Akademien

Yrkesutbildningar för Dig som vill arbeta med sportfiske, fiskevård, turism och företagande.

Sportfiskegymnasiet
En treårig gymnasieutbildning inom naturbruksprogrammet, med yrkesinriktning mot sportfiske, fiskevård och turism.

Sista anmälningdag: 1 feb 2000

Studerande från hela Norden tas emot.

Sportfiskets yrkeshögskola
En tvåårig eftergymnasial utbildning i samarbete med Sveriges Lantbruksuniversitet, SLU, i Umeå som leder fram till en kvalificerad yrkesutbildningsexamen inom sportfisketurism.

Sista anmälningdag: 10 maj 2000

Sportfiskeakademien i samarbete med Sveriges Lantbruksuniversitet, Normark, Marine Power, Sportfiskarna och ett 80-tal övriga företag.

Box 93
667 22 Forshaga

Tel: 054-17 20 91
Fax: 054-87 49 38

E-post: sportfiskeakademien@xpress.se
Hemsida: sportfiskeakademien.com

Forum för flugfiskare

Det är april månad och vi går mot ännu en säsong av spännande fiskeupplevelser och erfarenheter; resor till nya vatten, bekantskap med nya välfiskande flugmönster eller kanske fisketeknik och metoder vi inte provat tidigare. Vår vistelse ute i naturen ger också intryck från möten med djur, fåglar och insekter. För den som färdas med öppna sinnen innebär varje fisketur nya upplevelser. Det mesta bär vi med oss som egna minnen, kanske delade med närmaste fiskekompisen, men åtskilligt av det vi upplever har också intresse för en större publik. Kanske kommer du själv att göra erfarenheter som det vore trevligt att dela med Flugfiske i Nordens läsare...

Inget ämne är egentligen för litet att skriva om. En exklusiv fiskeresor till avlägset liggande drömvatten kanske lättare lockar oss att fatta pennan, men handen på hjärtat, det är ju i hemälven eller regnbågstjärnen de flesta av oss fiskar – och därför har artiklar med erfarenheter från sådana fisketurer i grunden det allra största läsvärdet.

Detsamma gäller flugbindningen; en stor och vacker fulldressad laxfluga gör sig bra på bild och vi blir alla imponerade av bindarens hantverksskicklighet. Men på vår tafs sitter vanligtvis betydligt enklare kreationer, ofta så enkla att vi kanske inte ens alltid förstår värdet av att förmedla bindmönstret till våra flugfiskande bröder och systrar. Men det borde vi göra, det är ju så vi sprider vår gemensamma kunskap och för flugfisket framåt.

Flugfiske i Norden är en unik tidskrift genom att vi allt sedan starten haft inställningen att våra läsare också är våra värdefullaste medarbetare och de som i grunden gör tidningen. Vi är mycket stolta och tacksamma att räkna många etablerade flugfiskeförfattare som regelbundna medarbetare på FiN:s sidor, men de flesta av våra skribenter är i grunden helt "vanliga" läsare, och i nära nog varje nummer finns dessutom oftast någon artikelförfattare som aldrig blivit publicerad tidigare. Deras bidrag är precis lika värdefulla.

Den här grundidén är viktig och bärande för Flugfiske i Norden. Vår tidskrift ska vara ett forum för alla som har något att berätta av intresse för andra flugfiskare. Det ger en bredd vi annars aldrig skulle nå och det borgar för att idéer, som annars aldrig skulle komma på pränt, kan nå en större publik via våra sidor.

Som redaktör kan man aldrig ensam göra en tidning. Man är helt beroende av den samlade erfarenhet som läsare och medarbetare besitter. Jag tror att alla i grunden har något att berätta. Det betyder att alla – också du – är välkom-

men att skriva i FiN. Har du aldrig skrivit något tidigare och därför är tveksam till din författartalang, kan det kännas tryggt att veta att du får hjälp att redigera din text. Till sammans tar vi också fram lämpliga bilder. Inget ämne är som sagt för stort eller för litet att skriva om – det kan variera från brett uppslagna resereportage ned till en halvsides tipsruta...

Många flugfiskare är allätare och fiskar ganska brett med- an andra helt inriktar sig på någon speciell gren inom sporten, till exempel laxfiske, kustfiske eller flugfiske efter gädda, och har naturligtvis under åren skaffat sig extra stor kunskap inom sitt specialområde. Några har funnit sitt livselixir i fjällfisket och har stor erfarenhet av tält, sovsäckar, utekök och annan friluftsutrustning, som kan vara nog så värdefull läsning för den som planerar sin allra första fjällfisketur. Andra är mest fascinerade av själva flugbindningen och därför först med att prova nya flugbindningsmaterial. Någon bygger splitcanespön från stock, andra är speciellt intresserade av entomologi eller fiskevård. Listan kan göras lång...

Många skriver redan fiskedagbok. Då är steget inte så långt att utveckla texten till en artikel som når en större publik genom Flugfiske i Norden. Andra dokumenterar sitt fiske med tecknarpenna och akvarellpensel eller med kameran hjälp. De är naturligtvis också lika välkomna att medverka på våra sidor.

Men det betyder naturligtvis inte att allt insänt material med någon form av "garanti" kommer att publiceras i FiN. Hör därför gärna först av dig för att diskutera din artikelidé.

Ingen är expert på allt, men alla är vi experter på något. Till och med nybörjaren är "expert" på att vara just nybörjare (!) – något vi som fiskat några decennier lätt glömmer bort. Det betyder att det hela tiden kommer till nya läsare, vilket i sin tur betyder att vissa typer av artiklar med nödvändighet måste komma tillbaka på FiN:s sidor med några års mellanrum, även om gamla "flugrövar" kommer att uppleva det som gammal uppvärmd skåpmat – i bästa fall presenterad i något ny tappning...

Alla artiklar kan därför inte vara lika intressanta för alla läsare. En tidskrift med FiN:s målsättning kan heller aldrig bli bättre än medarbetarnas samlade erfarenhet av sitt fiske. Men om hela läsekretsen utgör presumtiva medarbetare, så borde varje nummer få sådan bredd att det innehåller något av intresse för alla.

Det är en nog så hög målsättning!

Gunnar Johnson

Popsicle

En livfull maraboufluga för steelhead, men som också kan varieras och bindas för fiske efter nordisk lax och havsöring

Text & flugbindning: Håkan "Kulin" Perhans

Foto: Lennart Bergqvist

För ett par år sedan fick jag en fluga av Rune Alm, som berättade att han hade varit i British Columbia och fiskat steelhead och då haft stor framgång med Popsicle, som flugan heter.

Flugan hade fallit i glömska hos mig, men då jag var hemma hos Lennart Bergqvist inför vår egen fiskeresan till British Columbia, dök den upp i minnet igen, och efter ny kontakt med Rune satte vi igång att binda ett antal Popsicle. Det är nämligen på det viset att den tydligen måste vara med i flugasken om man ska åka till Kanada för att fiska steelhead.

Väl framme i Skeena Valley började vi fiska i Kispiox River, en biälv till Skeena River. Naturligtvis blev det de gamla vanliga steelheadmönstren som: Skunk, Silver Hilton, Boss, Skykomish Sunrise, Fall Favorite eller Kispiox Special, som sattes på tafs. De hade ju alltid fungerat för alla andra och måste naturligtvis fungera också för oss.

Men det gjorde de inte. Ingen av oss hade någon större framgång med dessa mönster. Det blev bara någon liten känning här och där, förutom för Mats, som hade ett riktigt påslag. Men den fisken gick runt en sten, slet av tafs och var borta. Vi började så smått fundera på vad vi gjorde för fel. Det är ju sådana tankar som lätt dyker upp i huvudet när självförtroendet får sig en törn...

Debut vid Two Creeks

Erik, Göran, Lennart och jag beslöt att åka till Two Creeks vid Bulkley Ri-

ver för att prova där och kanske få lite ny inspiration.

När vi kom fram gick de andra ut före mig. Jag var väl inte så jätteinspirerad, så jag tog det lite lugnt. Efter en li-

Popsicle.

ten stund gick jag i alla fall ut för att fiska. Jag drog mig lite uppströms de andra och tänkte:

"Varför inte prova en Popsicle. Det kan ju vara lika roligt att gå här utan att få något på en Popsicle som att inte få något på någon annan fluga heller."

Den måste i alla fall provas. Så jag satte en på tafs och gick ut en liten bit ovanför en bäck, det brukar ju kunna vara en het plats.

Färgkombinationen på min Popsicle var en variant i chartreuse, chartreuse och svart.

Jag började mata ut lite lina och drog flugan fram och tillbaka i vattnet framför mig för att dränka den. På grund av att den är bunden av i stort sett bara maraboufjädrar, så flyter den ganska bra till att börja med, även om den som i det här fallet var förtyngd.

När jag hade några meter lina ute

och flugan var dränkt, fick jag se hur den uppförde sig i vattnet – och då var jag såld!

Jag kastade ut ytterligare några meter, och då drog det på en steelhead, så att jag höll på att fara i älven. Fisken reste rakt upp i luften och stack sedan iväg så att det sprutade om den. Och då menar jag verkligen sprutade om den!

Men plötsligt var fisken borta! Allt skedde på bara någon sekund, så jag fattade ingenting innan det redan var över.

Nu var inspirationen på topp igen, så jag fiskade vidare, men kände inget mer, utan gick ner till Lennart och berättade om fisken.

Förutseende nog hade han också några Popsicles i asken och satte på en likadan. Jag gick en bit nerströms och började fiska igen, men redan efter en liten stund hörde jag ett vrål:

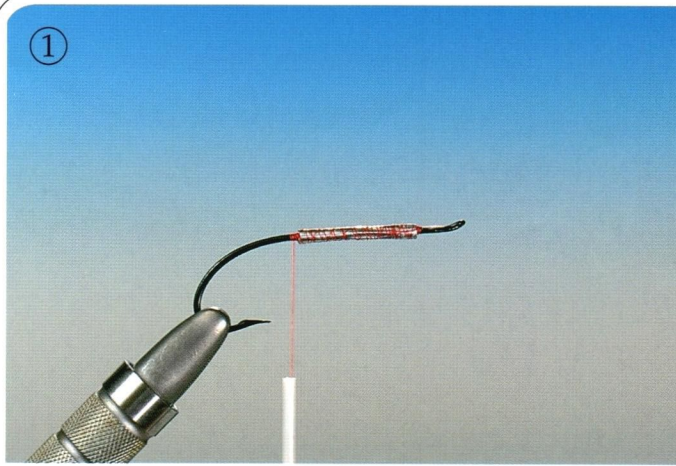
"Kuuuuiiin! Kom och ta spöt!"

Lennart hade kroat en steelhead på sin Popsicle och ville ta lite bilder, så jag fick springa upp till honom och överta drillningen. På vägen dit såg jag den stora steelheaden hoppa flera gånger. Jag kom så småningom på plats och övertog spöt, medan Lennart sprang i riktning mot ryggsäcken. Men innan han hade hunnit få fram Hasselbladaren hade fisken släppt...

Vi hade inga fler känningar den dagen, men nu visste vi i alla fall vilken fluga vi skulle använda. Eftersom det började bli sent, gav vi oss och åkte tillbaka till campen.

Där träffade vi Mats och Kenneth, som hade fiskat i Kispiox River under dagen, men inte känt någonting. Men

forts på nästa uppslag

forts från föreg sida
så hade de inte fiskat med Popsicle hel-
ler!

Troféiskar

Med minnet av gårdagen i ryggen och ett självförtroende som fått sig en knuff uppåt, steg vi upp nästa morgon med ny entusiasm. Nu skulle vi fiska vid Potato Patch i Kispiox River – och med rätt fluga på tafs. Den här gången blev det en Popsicle i färgvarianten orange, cinnamon och brun.

Efter bara några kast högg en riktigt stor fisk min fluga. Lennart stod bakom mig med kameran skjutklar. Han grymtade ljudligt när vi såg fisken vända upp sidan nere i djupet.

”Där har du din tjugopundare, Kulin”, sa han.

Efter en kort stunds drillning började steelheaden i sakta mak gå ut mot huvudströmmen – och på vägen dit släppte flugan!

Efter den händelsen fick jag den värsta fiskefrossa jag känt på mycket länge. Jag fick lugna ner mig ett bra tag, innan jag kunde återuppta fisket.

Vi gick en bit upp efter älven och träffade en amerikansk gentleman som just hade kroat en steelhead. Han tog fisken hårt och redan efter tio minuter lyfte han upp den. Lennart kunde få sina hett åtrådda trofébilder.

”Ni kan fortsätta att fiska här. Jag är både sliten och hungrig, och dessutom har jag fått två fiskar, så vad kan jag mer önska mig”, sa han.

Jag vadade ut och började kasta. Men redan innan jag hade fått ut den önskade linlängden, drog det på en steelhead igen. Nu var det ingen tvekan om att Popsicle var den rätta medicinen!

Under natten regnade det ganska häftigt, så vattnet i Kispiox River steg och blev brunt. Därför åkte vi till Bulkley River för att fiska på samma ställe vi hade varit vid tidigare. Resultatet blev där ytterligare två krokade steelheads, som naturligtvis båda tog på en Popsicle...

Popsicle

I rutan här intill finner du mönsterbeskrivningen på Popsicle. Fronthacklet finns inte med i originalmönstret, men för att dölja den tjocka änden på marabouhacklets stam har vi lagt till ett sådant i matchande färg.

När du förtynger flugan, kan du gärna använda tandläkarbly, som funge-

rar alldeles utmärkt. Nästa gång du går till tandläkaren kan du fråga om du inte kan få lite bly. Tandläkaren blir säkert bara glad, eftersom det kostar pengar att bli av med det.

Börja med att snurra blyet på krokskäftet. Dra det sedan bakåt mot krokböjen, så att du kommer åt att lägga en droppe snabbblim på främre delen av krokskäftet. För sedan blyet framåt över limmet så att det fastnar. Fäst

Mönsterbeskrivning Popsicle

Krok: Mustad 80500 BL.

Förtygning: Tandläkarbly eller blytråd.

Bindtråd: Röd Fly-Master 6/0.

Bakre 1/3: Orange marabou och 4-6 strån kopparfärgad flashabou.

Mittre 1/3: Röd marabou och 4-6 strån röd flashabou.

Främre 1/3: Purpurfärgad marabou.

Fronthackel: Purpurfärgat tupp-hackel.

bindtråden och säkra blyet ytterligare med bindtråden (bild 1). Nu kan du vara säker på att blyet sitter ordentligt utan att glida.

Linda sedan bindtråden så att du hamnar en bit framför krokspetsen (man kan börja binda in materialet ganska långt fram på krokskäftet, eftersom maraboufjäder bygger ganska mycket). Bind in den första maraboufjädern i spetsen. Bind in den så att spetsen bildar en stjärt på flugan. Dubblera hacklet och linda framåt tills stammen på fjädern börjar bli för tjock att linda (bild 2). Fäst med några varv av bindtråden så att fjädern sitter säkert fast och klipp av överskottet.

Nu är det dags att lägga in 4-6 strån flashabou både på över- och undersidan av flugan (bild 3-4). När det är gjort, binds den andra maraboufjädern in och lindas framåt. Fäst fjädern och bind även här in 4-6 strån flashabou på över- och undersidan (bild 5-6).

Sedan är det dags för den tredje och sista maraboufjädern (bild 7).

Efter att den är lindad och fäst, binder du in ett hackel. Detta ska dubblaras och lindas 2-3 varv.

Forma slutligen ett snyggt huvud och lacka detta tre till fyra gånger. Sedan är flugan klar (bild 8).

Prova egna varianter

I och med framgången med Popsicle, dök tanken upp hos både Lennart och mig, att den här flugan måste vi prova på laxen, när vi till sommaren åker för att fiska i Norge.

Vi väljer att se ursprungsflugan som ett grundmönster, som vi sedan kan variera i färg och omvandla till våra favoritmönster för laxfiske.

Eftersom Popsicle innehåller tre huvudingredienser, så kan man utgå från de tre mest framträdande färgerna hos de laxflugor man har som egna favoriter. En Munroe Killer Variant av Popsicle skulle till exempel kunna se ut så här: Gul, orange och svart marabou med flash mellan de olika sektionerna samt med ett fronthackel av blå pärlhöna.

Här följer några förslag på mönster för lax- och havsöringsfiske i nordiska vatten. Vi ser med spänning fram mot rapporter om hur dessa flugor har fungerat vid praktiskt fiske på vår sida om Atlanten. Rapporter kan förmedlas via Flugfiske i Norden.

Du behöver heller inte vara rädd att flugan blir väldigt slank när den kommer i vattnet. I och med att den är bunden med tre stycken maraboufjädrar, så får din Popsicle en stor volym.

Vi hade störst framgång med Chartreuse/chartreuse/black och Orange/cinnamon/brown Popsicle. Här följer bindmönster på dem, men dessutom har vi gjort ytterligare förslag på några tänkbara färgvarianter för nordiska vatten.

Chartreuse/chartreuse/black Popsicle:

Bindtråd: Svart UNI-Thread 8/0.

Bakre 1/3: Fluor chartreuse marabou och 4-6 strån grön Krystal Flash.

Mittre 1/3: Samma som ovan och grön Krystal Flash.

Främre 1/3: Svart marabou.

Fronthackel: Svart tupp.

Huvud: Svart lack.

Orange/cinnamon/brown Popsicle:

Bindtråd: Svart UNI-Thread 8/0.

Bakre 1/3: Orange marabou och 4-6 strån koppar-flashabou.

Mittre 1/3: Cinnamon marabou och 4-6 strån röd flashabou.

Främre 1/3: Brun marabou.

Fronthackel: Orange tupp.

Huvud: Svart lack.

forts på sid 40

Så hittar du fisken i strömmande vatten

Många av dagens flugfiskare har fått sin första skolning vid stilla vatten och finner att erfarenheterna därifrån inte alltid gäller vid strömfisket

Text & illustrationer: Rolf Smedman

Att få fiska i en å eller älv är för de flesta flugfiskare det som lockar mest. Det strömmande vattnet har en särskild magi, som ger upplevelser utöver det vanliga. Det gäller inte bara hanterandet av spöet eller val av flugor. Strömmen visar hela tiden nya ansikten; ibland forsande stritt mellan mossiga stenar, eller samlar ihop sig till en blank nacke eller ett sel, där vattnet får många olika karaktärer. Vattenståndet ändrar sig beroende på väder och vind. Strömfisket är en ständig utmaning...

Många nya flugfiskare har fått sin skola vid stilla vatten med inplanterad fisk, oftast regnbåge, och de har fått lära sig den teknik som det fisket kräver.

Mötet med strömmen blir därför en alldeles ny upplevelse, där gäller andra lagar än vid stilla vatten fisket. En erfaren strömfiskare har lärt sig att läsa vattnet, går kanske förbi avsnitt som inte ger något, koncentrerar sig på en sträcka där möjligheterna är större. Han ser var fisken väljer sina ståndplatser för att lättast skaffa föda.

Oavsett hur fort man lär sig att läsa vattnet, finns det många saker att tänka på när man kommer till den ström man vill fiska i. Den stress man har med sig från vardagslivet måste man lära sig att arbeta bort. Att skynda långsamt är en av reglerna. Det kan vara en garanti för ett lyckat fiske.

En annan regel är att låta fisken få se flugan, innan den upptäcker dej. En hastigt uppdykande skugga över vattnet skrämmer en fisk på flykt. Håll en låg profil, hoppa inte på höga stenar och undvik alltför färggranna kläder.

Alltför många gånger har jag sett fiskare, som istället för att fiska av den strandnära delen av vattnet, börjar med att vada för att försöka nå den andra sidan, som tydligen alltid anses vara bättre.

Om vattnet är ostört står fisken emellertid ofta nära stranden, särskilt när skymningen och natten kommer. Först när man fiskat av de närmaste partierna kan det därför vara lämpligt att börja vada. I mindre strömmar kan vadning vara direkt oförsvarbart, fisken har skarpare sinnen än vi förstår och skräms undan eller söker sig till djupare vatten.

För några år sedan skulle jag fiska i en av Nordens förnämsta strömmar, norska Rostaelv. När jag kom dit fick jag en smärre chock. Ett helt gäng flugfiskare vadade nästan upp till axlarna och skrämde all fisk framför sig. På dagarna var fisket helt omöjligt, inte förrän skymningen kom sökte sig fisken upp mot de grundare strömmarna. I de strömmarna räckte det oftast med korta stövlar för att kunna fiska på både öring, röding och harr.

Numera händer det ju sällan att man kommer till en ström, där det inte redan är fiskare före. Men även då går det att samsas om man håller sig till reglerna. Ibland får man uppleva att de som kom först ockuperar en bra sträcka och vägrar lämna plats för andra. Det har inte med fiskeetik att göra. I de norska laxälvarna är det kutym att man fiskar av en stryka och rör sig nedåt, så att man lämnar plats för medfiskare. När sträckan är avfiskad, går man upp och ställer sig sist. På så sätt får alla möjlighet att fiska av effektivt.

Strömmen har sin egen rytm, fisken hugger inte hela tiden. Det är därför en god strategi att ta en paus, studera vattnet och vänta på att fisken ska visa sig.

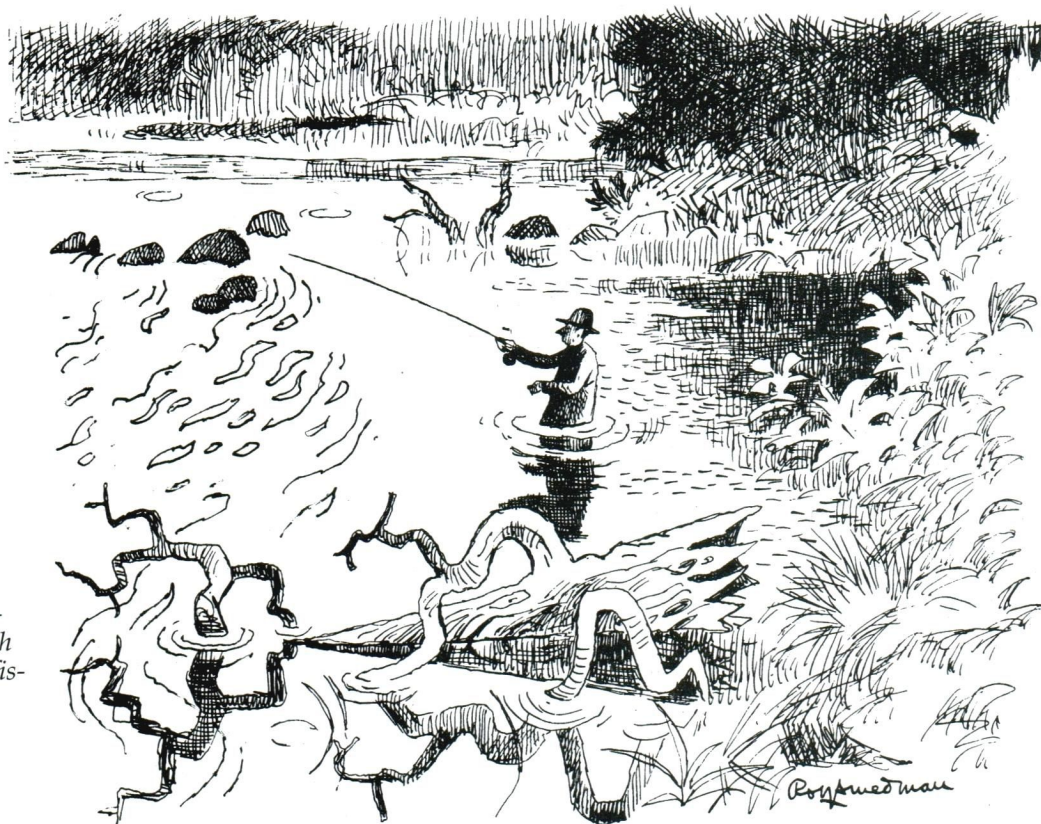
Alla strömvatten har sin egen rytm, fisken tar inte vid alla tider på dygnet. Sommartid kan fisket variera med flera tagtider. När fisken vakar har man ju inga problem med att välja fiskeplats, men däremellan kan man störa fisken genom att kasta ideligen och piska vattnet med fluglinan.

Ofta är den fisketid man har till förflöget snålt tilltagen, en fiskedag vill man ju utnyttja så mycket det går. Jag har fiskat så länge att jag lärt mej att skynda långsamt, sitta ner vid en kaffeeld och vänta på att fisken ska visa sig.

Vid allt fler tillfällen har jag mött fiskare som hetsar fram vid vattnet. Om de inte får något den första timmen packar de ihop, sätter sig i bilen och söker upp en annan ström, där de tror att fisken kommer att ta. Det här har kanske att göra med vår allt mer hektiska tid. Man vill ha full valuta för de pengar fiskekortet kostar. Men om man verkligen ger sig tid, så kan man också få uppleva hur mycket fisk det verkligen finns i det ratade vattnet.

En van flugfiskare lär sig snart var de säkraste ståndplat-

Vada inte mer än absolut nödvändigt. Alltför intensivt vadande och kastande kan störa och skrämma fisken.

serna finns. Han kan vittja sådana platser dag efter dag och få fisk. Normalt har både harr och öring sina bestämda ståndplatser i strömmen, kanske bakom en skyddande sten eller rotvälta, där strömmen inte är för stark och energikrävande. Den bästa platsen tillhör den starkaste fisken. Fångas den, dröjer det inte länge förrän det står en ny där. Det råder en ständig kamp om matplatserna, en stor fisk jagar bort en mindre för att komma över ett bra ställe.

Har man möjligheten att få fiska ofta i en ström, lär man sig snart den rytm den har. Det är många saker som påverkar den, en häftig regnskur kan kyla ner vattnet några tiondels grader, kanske höja vattenståndet lite. Det känner fisken direkt. Medan vid andra tillfällen regnet kommer ljust och stilla, det sätter fart på fisket och gör att det kan löna sig att fiska lite mer intensivt, även om man inte ser någon fisk vaka.

En regnskur behöver alltså inte alltid sätta stopp för fisket, flygande insekter slås ner på ytan och fisken ser ett bra tillfälle att skaffa sig ett skrovsmål. En nymf fiskad i ytan kan också ge bra fiske då.

Allt oftare får man läsa om flugfiske efter gädda och abborre. Det måste inte alltid vara fisk med fettfena och prickar på. Strömgäddorna ger ett spännande fiske, väl i klass med annat flugfiske i en å. Jag har fått otaliga starka strömgäddor på streamer och på flytande sorkar, bundna som bulliga muddlers.

En varm sommarkväll, när ett abborrstim jagar elritsa i ytan, kan man få ett otroligt spännande flugfiske. Likaså när ett koppel stora idar eller sikar jagar i ytan, det kan ge ett torrflugfiske långt utöver det vanliga.

Teckningen av strömmen på nästa uppslag visar en vanlig skogså med ett avsnitt som är lätt att läsa. En jock eller å uppe i fjällen fungerar på samma sätt men är känsligare för väder och vind, eftersom den är mer oskyddad och utsatt för vådrets växlingar.

Men kommer man dit på rätt tid kan fisket vara intensivt, fisken har där kortare tid för att äta upp sig inför leken och den kommande vintern.

Skogsån är mer skyddad och inte så väderkänslig. Det som kan ställa till problem är snabbt ökande vattenstånd, då brukar både harr och öring gå över till bottenföda och är inte så lätta att få. Sjunkande vatten brukar inte innebära några problem. Det ser man säkrast när fisken acklimatiserar sig efter vårfloden.

Flugfiske i större älvar följer samma lagar som i skogsån, men proportionerna blir ju större. Forsnackar, utlopp och sel fungerar likadant, fisken samlas där maten kommer flytande och är lätt att komma åt.

Bakvattnet i en liten å håller sällan fisk, men i älven kan det vara en samlingsplats för mycket fisk.

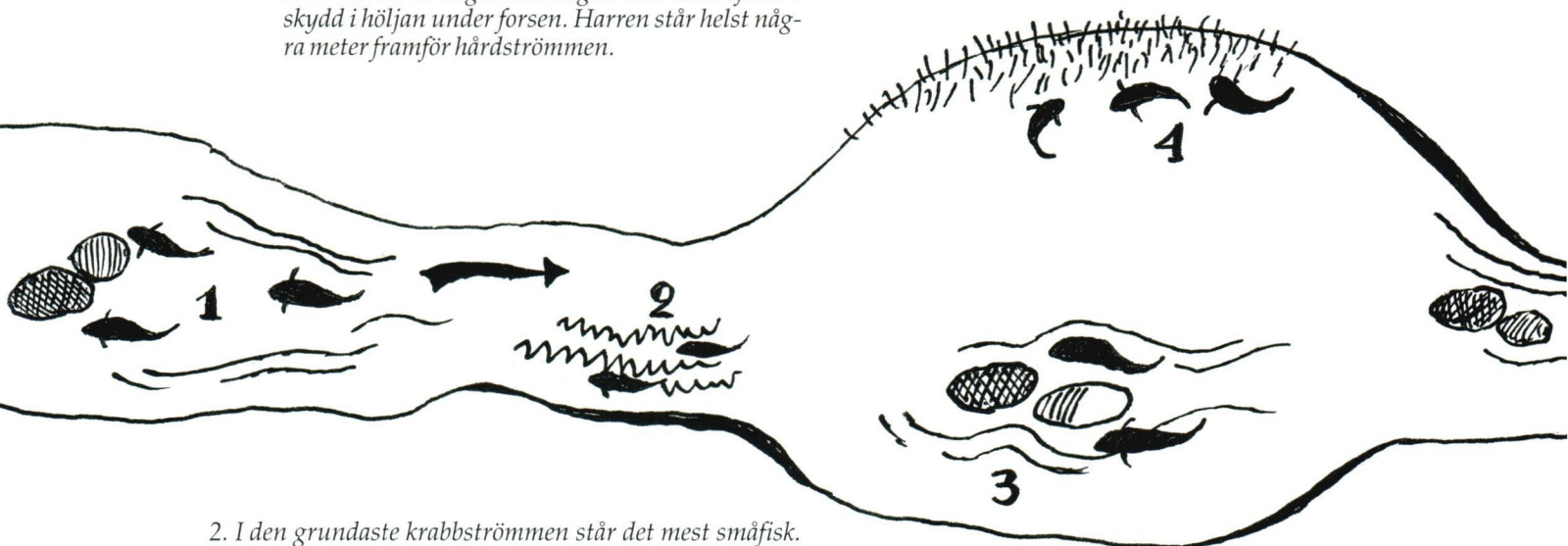
Den hårdare, krabbare strömmen håller sällan annat än småfisk, men är det meterdjupt och däröver, lugnar farten på vattnet ner sig några decimeter under ytan. Det kan då vara platsen för stor fisk, som här har ett bra skydd under de oroliga vågorna.

Strömmen är alltid föränderlig, lockande och ger varje fiskedag nya upplevelser som berikar erfarenheterna. Men man blir aldrig fullärd, vilket ju är det som ger strömfisket sin stora charm...

forts på nästa sida

Några typiska platser i ett strömmande vatten:

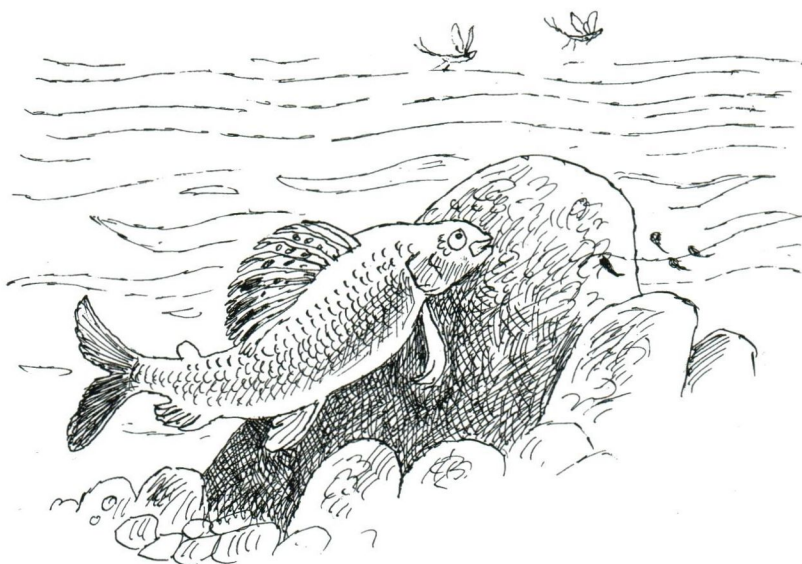
1. Forsnacken, där vattnet får fart efter en lugnstryka eller ett sel, är platsen där all strömfisk samlas. I skymning eller mörker kan öringen stå i det allra hårdaste suget. På dagen står den oftast i skydd i höljan under forsen. Harren står helst några meter framför hårdströmmen.

2. I den grundaste krabbströmmen står det mest småfisk. Men är det djupare, så lugnar sig farten på vattnet bara några decimeter under de oroliga vågorna. Där kan fisken stå som under ett tak och bevaka det som flyter förbi.

3. Där strömmen flyter ut i ett sel samlas mycket fisk, eftersom maten kommer dit i lagom fart. Öring och harr samlas ofta om platserna, men detta är också platsen för sik och id. Finns det gädda, lönar det sig att fiska med en stor, färggrann streamer.

4. Gräskanten i ett sel är näringsrik. Där kläcks många olika insekter, och fisken – särskilt öringen – kan cirkla omkring som på ett stilla vatten. Ser man ingen verksamhet kan det ändå löna sig att fiska nymfer på olika djup.

Det är inte alltid harren vakar. Den kan ibland stå nere vid bottenstenarna och ta av snäckor, nymfer och husmaskar, men håller ändå ett vakande öga på vad som kommer vid ytan och stiger då gärna till en torrfluga.

5. Där strömmen får lite fart nedom selet är en bra plats för alla sorters strömfisk, men även gädda och abborre har ett bra skafferi här.

6. I en tvär sväng efter selet samlas ofta småfisk. Den svängen betas därför noggsamt av öring och andra rovfiskar. Även i en lugnsträcka ökar här farten på vattnet och samlar mycket mat.

7. Bakoattnet i mindre åar håller sällan stor fisk, men i en större älv kan den platsen vara lika givande som en strömsträcka. I kanterna, där strömmarna möts, vill ofta harren samlas. Den är ju ingen direkt strömfisk, men där maten finns kan den stå tätt.

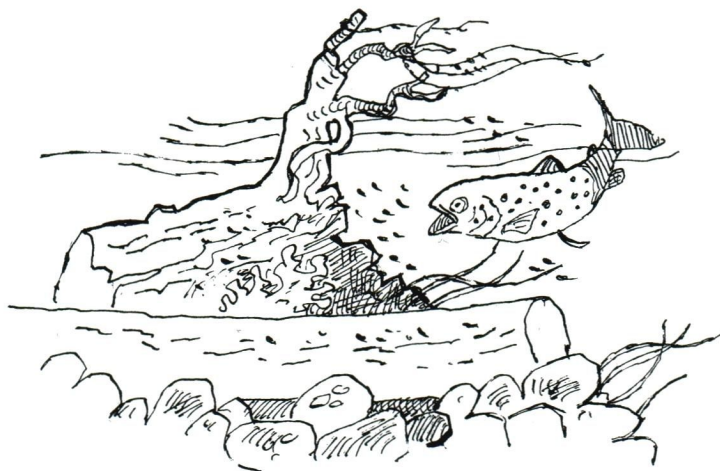

8. Under ett trädöverhäng längs en djupkant kan den allra största fisken stå. Även om strömmen inte är så stark där, ger träden skugga och skydd. Olika insekter kan droppa ner från grenarna, och nere på ytan är de påpassade och lockar mindre fisk, som i sin tur blir byte för de större.

Även en ganska liten sten kan i en strid ström ge fisken en skyddad ståndplats. Framför stenen bildas en "vattenkudde", bakom stenen är det helt lä.

En sjunkstock eller rotoälta samlar mängder av sländlarövr och småkryp och blir till ett aldrig sinande skafferi. Dessutom utgör grenarna ett visst skydd för fisken.

Den första öringen

Jag var tretton den sommaren och fiskade ensam på fjället. Äntligen hade jag tagit min första lilla öring. Den var inte stor, men nu var jag invigd. Jag hade mött min Lidman...

Text: Jan Tilliander

Teckningar: Gunnar Johnson

Jag hade fyllt tretton år den våren. Och vid julen hade jag rivit papperet av min alldeles egna flugfiskeutrustning. Jag var tretton år och stor nog att fråna mina morföräldrars fjällstuga själv ge mig ut på fiske. Våren hade aldrig känts längre och var dag gick åt till att längta efter sommarveckan i fjällen. Jag läste mina Lidman böcker, ordnade min utrustning, väntade, längtade. Tills jag en dag, efter en evighet, fann mig själv på förstubron till fjällstugan, den allra första dagen på sommarlovets fjällvecka.

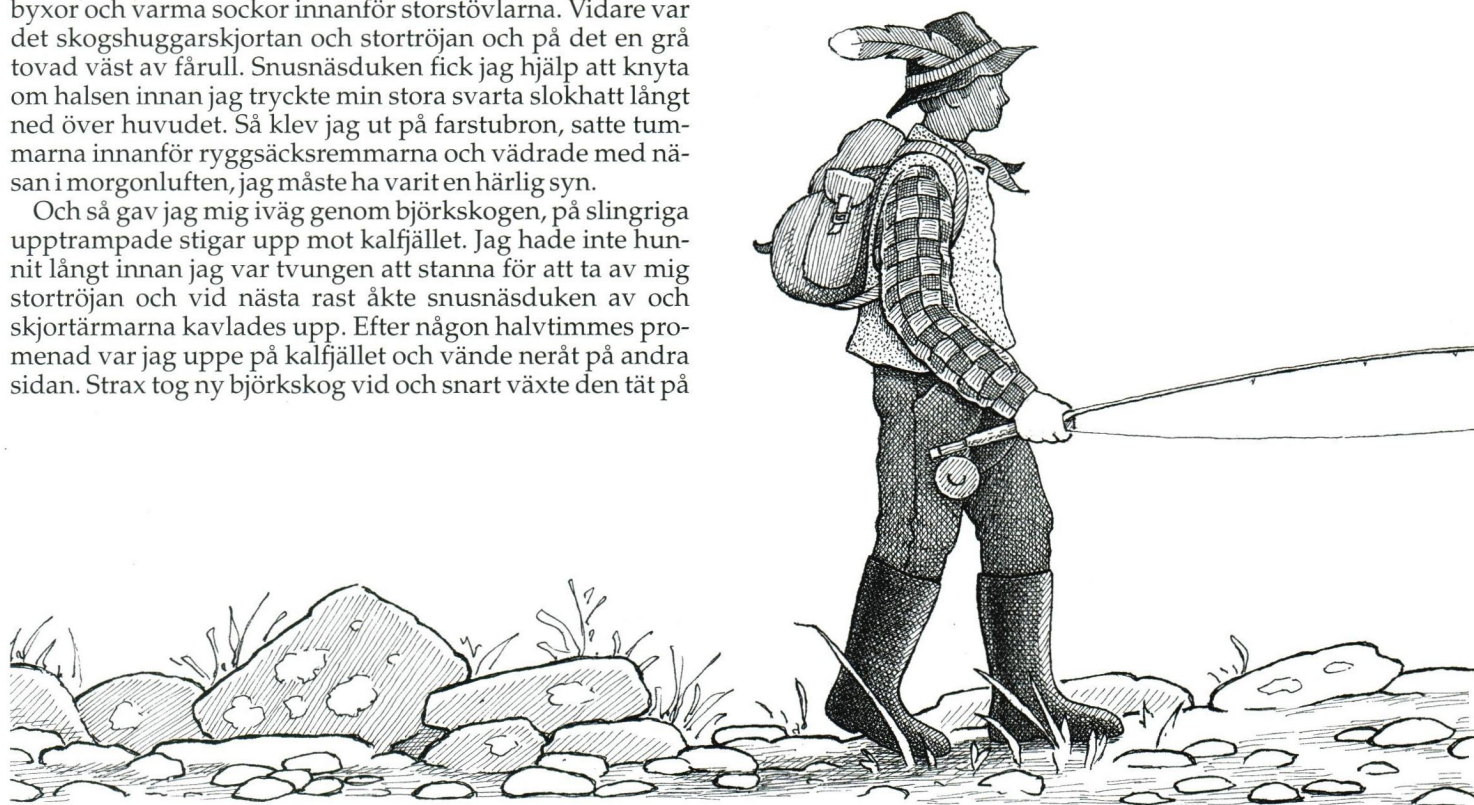
Det var en strålände vacker dag, nästan helt utan vind och med knappt ett moln på himlen. Just en sådan dag jag väntat på, längtat efter en hel vår. Det var en dag vikt åt fiske och jag hade ett uppdrag, jag hade givit mig det själv, att med flugspöt fånga en öring, min allra första flugspöfångade öring. Ingenting skulle lämnas åt slumpen och jag packade ryggsäcken, packade upp och packade den igen innan jag gav mig iväg. Det var extra sockor, plåster mot skavsår, smörgåspaket, två flaskor med saft. Och så flugrulle, flugask, tafsmaterial, myggmedel förstås och diverse småprylar som jag inte tyckte att jag kunde klara mig utan.

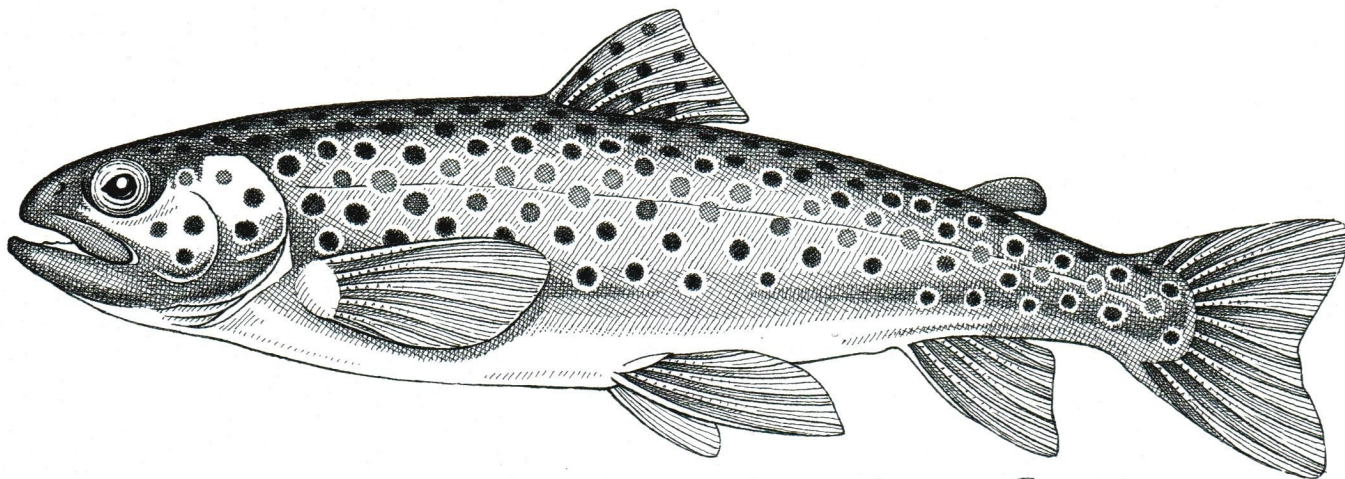
Påklädningen var inte mindre omständlig, det var fiskebyxor och varma sockor innanför storstövlarna. Vidare var det skogshuggarskjortan och stortröjan och på det en grå tovad väst av fårull. Snusnäduken fick jag hjälp att knyta om halsen innan jag tryckte min stora svarta slokhatt långt ned över huvudet. Så klev jag ut på farstubron, satte tummarna innanför ryggsäcksremmarna och vädrade med näsan i morgonluften, jag måste ha varit en härlig syn.

Och så gav jag mig iväg genom björkskogen, på slingriga upptrampade stigar upp mot kalfjället. Jag hade inte hunnit långt innan jag var tvungen att stanna för att ta av mig stortröjan och vid nästa rast åkte snusnäduken av och skjortärmarna kavlades upp. Efter någon halvtimmes promenad var jag uppe på kalfjället och vände neråt på andra sidan. Strax tog ny björkskog vid och snart växte den tät på

båda sidor om stigen. Så småningom planade marken ut, björkskogen glesnade och fick lämna plats för vattensjuka hjortronmyrar och små klara fjällsjöar. Där stigen gick genom sankmarken hade man lagt ut spångar att gå på och för varje steg jag tog var jag tvungen att gunga till ordentligt med gummistöveln, så att vattnet skvätte långt åt båda håll.

När jag kommit förbi myrlandskapet gick det fortare nedför och det var nu inte långt kvar till den lilla slingrande, ringlande fjällå, som var mitt mål. När jag gått förbi en av de sista böjarna innan ån, så stod jag plötsligt öga mot öga med en stor ren. Jag tvärstannade och stod som förstennad. Hur skulle jag ta mig förbi detta monster? Försiktigt, försiktigt lade jag ena handen på slidkniven, och när renen höjde något på huvudet drog jag blixtnabbt upp kniven och höll den framför mig som skydd mot den väntade attacken. Men istället för att anfalla knuckte den till och försvann i skogen. Jag såg långt efter den och gick resten av

vägen med kniven i ständig beredskap som skydd mot hastiga renattacker.

Så var jag äntligen framme vid ån, en hängbro reste sig däröver och på andra sidan fortsatte stigen sin vindlande färd mot okända mål. Jag gick aldrig över hängbron utan fortsatte uppströms längs ån. Det är en härlig liten å, tre, fyra, fem meter bred, med större höljor, lugna trögflytande partier och korta snabba forsar. Jag följde ån uppströms tills jag nästan passerade trädgränsen igen. Här växer istället videt tätt, på sina ställen ogenomträngligt, men här och var har det inte fått ordentligt fotfäste utan man kan försiktigt smyga ända ner till åstranden.

Jag satte mig ner på en liten höjd där jag hade fin utsikt över ån. Jag var ordentligt trött i benen och hade början till skavsår på båda fötterna. Jag tog av mig hatten och torkade med armen bort svetten ur pannan. Så såg jag mig omkring, såg de höga, kala fjällen runtomkring, de låga kullarna närmast mig och längre ner björskogen och ån där den försvann mot någon okänd dal långt borta. Plötsligt kände jag mig väldigt ensam, nästan övergiven och det skrämde mig. Jag kände mig fångad av de höga, hotfulla fjällen, som en liten obetydlig prick, någonstans, långt borta från allt hopp. Jag reste mig upp och spanade förgäves efter andra människor, fiskare, fjällvandrare eller vad som helst, men mina farhågor om att vara helt ensam besannades och förstärktes.

Helst av allt ville jag resa mig upp och springa därifrån, bort till stigen och hem igen, jag ville så gärna se andra människor, höra röster. Halvt om halvt funderade jag på att strunta i hela fisketuren.

Men så uppfångade min ena ögonvrå någonting. Jag vred snabbt på huvudet och såg vakringar som hastigt dog ut. Jag koncentrerade blicken mot ån och sökte med den upp och ner. Och där, ett till och lite högre upp ännu ett. Och när jag nu tittade efter, så såg jag vak nästan överallt. Jag lyckades undertrycka känslan av rädsla och övergivenhet och koncentrerade mig på de vakande öringarna. Pulsen ökade och blodet sjöd i ådrorna. Det här var vad jag hade drömt om, ända sedan jag läst min första Hans Lidman bok, en avlägsen, nästan bortglömd å med vakande öringar. Min egen Svartå.

Snabbt tog jag ut spöt ur spöfodralet och skruvade på rullen. Så drog jag ut linan och band fast en tafs. Jag hade med mig nylonlina av flera grovlekar för att skarva ihop till en taperad tafs. Men sådant tjafs hade jag inte tid med nu, istället tog jag en två meter lång bit 0.20 och skarvade på fluglinan. Asken med flugor åkte fram och en stund satt jag kritiskt och valde bland flugorna. Till slut föll valet på en Royal Coachman. Jag kände just inte till någonting om vad fisken åt, men jag visste att Royal Coachman var ett klassiskt mönster, och dessutom hade jag två av dem, så jag

forts på sid 19

Läsarnas flugtips:

Orange, Silver & Tippet

En klassisk hackelfluga och en fiskimitation

Jag har flugfiskat i många år, men det är först under de allra senaste säsongerna som jag upptäckt det spännande kustfisket efter havsöring. Tidigare var det enbart strömfisket som riktigt lockade mig, och blotta tanken på att flugfiska i havet var mig helt främmande. Men någon gång ska vara den första. En god vän lockade med mig efter några inspirerande berättelser från egna tidigare resor.

Det visade sig att fisket var annorlunda än jag föreställt mig. Havsöringen gick mycket nära land, och när jag väl lärt mig att känna igen lämpliga havsöringsbottnar, så insåg jag hur oändligt många fiskeplatser det fanns längs kusten. Att fisket dessutom var helt fritt gjorde ju inte saken sämre...

Främst har jag och mina kamrater sökt oss till skånska sydkusten, som även lockar flugfiskare från våra grannländer. Danska kustfiskare har hittat hit sedan många år, men förra sommaren träffade jag en tysk flugfiskare som fiskat åtskilligt i Mörrum, men som nu också upptäckt den skånska kusten.

Han hade fiskat i Sverige så ofta att han lärt sig att tala ganska bra svenska, och vid en paus i fisket delade vi erfarenheter om bra fiskeplatser och kika-de i varandras flugaskar.

Eftersom kustflugfisket fortfarande är relativt nytt för mig, så sög jag naturligtvis i mig av hans kunskaper, och när vi skildes gav han mig en orange hackelfluga, som han läst om i en tysk sportfisketidning och som han fått skånsk havsöring på. Flugan var tydli-gen nykomponerad och namnlös, men tillsammans döpte vi den till Orange, Silver & Tippet.

Flugan var vacker i sin enkelhet, och när jag knöt den på tafsens och på prov drog den genom vattnet framför mig, så rörde den sig mycket levande; det långa och mjuka hacklet pulserade livfullt och silverkroppen gav förföriska reflexer, som säkert uppmärksammas av fisken.

Det kan tyckas fel att presentera en fluga som jag själv hittills endast tagit två öringar på. Men jag band och gav också bort några stycken bundna på krok nummer 4-8 till goda vänner,

som ofta fiskar efter kustöringen. Två veckor senare ringde de på mobiltelefonen direkt från kusten och berättade att båda fått havsöring på den nya flugan!

Mönstret är så klassiskt enkelt, att jag gott kan tänka mig att det inte är lika nytt som den tyske flugfiskaren hävdade.

Men själv känner jag inte igen det sedan tidigare.

Hur som helst följer här bindmönstret:

Krok: Storlek 4-8, långskaftad lätt laxkrok eller saltvattensbeständig streamerkrok.

Bindtråd: Svart.

Stjärt: Tippet från guldfasan.

Kropp: Flat silvertinsel.

Ribbing: Tunn silverribbing.

Hackel: Två orange hackel; det ena lindas som kroppshackel och säkras med den tunna silverribbingen, det andra lindas endast några få varv för att fylla ut som fronthackel.

Bengt-Olof Svensson

En livfull liten fisk

Jag har i många år funderat över den i England så populära stillavattenflugan Polystickle. Den ser visserligen ut som en liten fisk – och den fångar säkert stora fiskar. Men personligen gillar jag den inte. Den är helt enkelt för livlös och stel för min smak.

Under den gångna säsongen har jag därför utvecklat temat med inspiration av havsöringsfiskare på ostkusten samt från det amerikanska saltvattens-

fisket. En del nya material som är perfekta för denna typ av flugor har också dykt upp under senare år. Jag tänker främst på Sidelites från Partridge och på självhäftande ögon.

Så här ser mitt nya, realistiska men också livfulla fiskyngel ut:

Krok: Partridge D3ST nummer 8 eller annan krok med rak ögla, gärna saltvattensbeständig.

Bindtråd: Röd Fly-Master.

Kropp: Vit floss, Sidelites Gold 3 mm, BT's Aqua-Flex, eventuell förtyngning med blytråd.

Huvud: Röd Fly-Master.

Butt: Röd Fly-Master.

Vinge: Olive eller svart kaninstrimla.

Ögon: 2-3 mm självhäftade holografisk gul med svart pupill.

Börja med att bygga upp en spolfor-

Orange, Silver & Tippet.

mad kropp längs hela krokskäftet. Fäst Sidelites vid krokböjen, så att de täcker sidorna på kroppen och lämna buk och rygg fria.

Låt sticka ut cirka 2 centimeter bakom inbindningen. Avsluta med dubbla halvslag.

Fäst bindtråden vid kroköglan och bind in kaninstrimlan som rygg kant i kant med Sidelitesen. Sträck Sidelitesen så att den går tätt intill sidorna på kroppen, fäst den framtill och linda ett litet rött huvud och avsluta. Sätt ögonen på plats bakom det röda huvudet.

Nu är det dags för ytbehandlingen. Börja med att vika upp kaninstrimlan och limma fast den på ryggen med Aqua-Flex. Låt det hela torka några minuter, så att du kan jobba med flugan utan att kaninstrimlan lossnar. Täck därefter kroppen med ett tunt lager Aqua-Flex, så att Sidelites och ögon "smälter in" i kroppen. Låt torka i cirka tjugo minuter och lägg därefter på mer Aqua-Flex tills du är nöjd med kroppens form.

Det är viktigt att inte lägga på för tjockt lager, eftersom det då har en tendens att med hjälp av tyngdlagen rinna ner och bilda en "hängbuk". Om du är lycklig ägare till en roterande flug-

torkare, så underlättar det naturligtvis saken.

Du har nu en snygg och betydligt livfullare variant av en Polystickle i din hand, och det återstår bara att strimla den utstickande Sidelitesen till en stjärt.

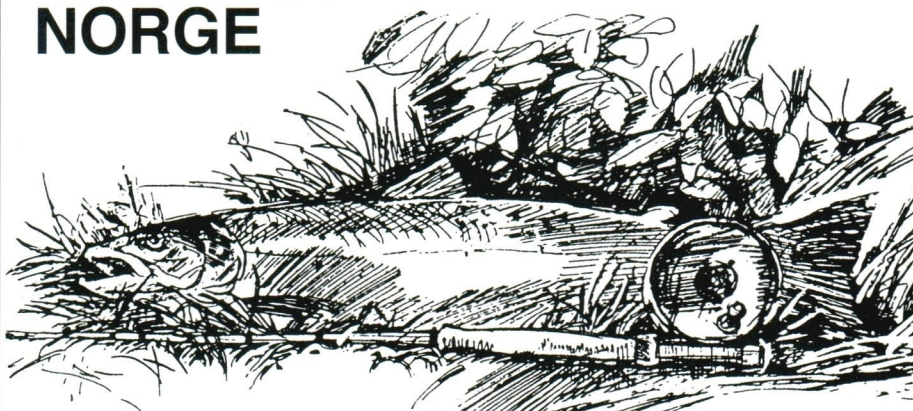
Fiska din fluga som en vanlig streamer och se hur den kommer till liv under vattnet med hjälp av kaninstrimlan och "småfiskreflexerna" från Sidelitesen.

Björn Isaksson

Björn Isakssons fiskimitation.

NYTT FRA NORGE

Redaktør Terje Bomann-Larsen

Fluefiskerforbund i motbakke

I nr. 3 1994 stilte vi spørsmål om behovet av et landsomfattende forbund for fluefiskere. Som ventet fikk vi svar på tiltale fra DNFFs daværende formann, og optimismen og framtidsvyene var det ikke noe å si på.

Men snart stilnet det rundt forbundet, og vi hørte lite eller ingenting fra den kanten. Vi hadde nesten glemt at det eksisterte, helt til vi åpnet tidskriftet "Alt om Fiske", nr. 6/99, og kunne lese at DNFF nå står fram som et "revitalisert forbund med nytt styre, nytt fundament, ny kurs og nytt blad. Nysgjerrige logget vi oss inn på www.dnff.no, for å søke mer informasjon. Under "siste nytt" gjenfinner vi lite av den optimismen som formann Erik Damsgaard uttrykte til AoF tidligere i høst. Gjentagne purringer til en medlemsmasse på ca. 500 har pr. 01.12. kun gitt 127 betalende medlemmer. Dette gir naturligvis dårlig grunnlag for framtidig satsing, og har bl.a. ført til at nr. 2 av medlemsbladet "Flua" måtte legges på is. Når dette leses, er årsmøtet 2000 avviklet, og Det Norske Fluefiskerforbund er kanskje historie.

Grunnene til misæren kan være mange. Interne stridigheter har vært antydnet, men vi tror nå som før at problemet har vært å finne en plattform som berettiger forbundets eksistens. Og selv om forbundet varslet en ny giv, kan vi ikke noe sted finne nye satsingsområder i forhold til det Stein Solberg ga til kjenne i 1994.

Forbundets formålparagraf har følgende punkter:

Å øke interessen for fluefiske gjennom opplysningsarbeid og opplærings tiltak.

Å skape et miljø hvor fluefiskere fra hele landet kan møtes for å utøve sin hobby, utveksle erfaringer og lære hverandre.

Seminarer, kurs, eget medlemsblad, gode medlemstilbud, deltakelse på messer.

Greitt nok, men hva er det egentlig jeg skal betale NOK 250.- for? Sosiale aktiviteter er vel og bra, men om fluefiskere ønsker å treffes for å fiske, binde fluer, se på lysbilder eller juge litt over en kopp kaffe, så er dette aktiviteter som lokale klubber og foreninger har de beste forutsetninger for å ivareta. Fluefiske er nå ikke som MC eller trekkspill så godt egnet for de store nasjonale sammenkomster. Medlemsbladet skal visstnok ha kommet opp på et anstendig nivå, men når det gjelder lesestoff, finner jeg et assortert utvalg i Narvesens hyller, til en langt billigere penge, og vi spør nå som for 5 år siden, om bladutgivelse er riktig ressursbruk av et forbund med så liten medlemsmasse. Egentlig har det svaret gitt seg selv.

Heller ikke har DNFF vært noen pådriver i nasjonale miljø-, eller i andre politiske saker som har betydning for oss fluefiskere. Det henger naturlig sammen med manglende bredde, og at man dermed kommer helt i skyggen av det mektige Norges Jeger- og Fiskerforbund. Når medlemskontingenten heller ikke gir adgang til fiskevann,

blir det bare et punkt igjen som kunne være interessant, nemlig konkurransefiske.

Det arrangeres konkurranser i alt mulig, og fluefiske er intet unntak. Det finnes også i Norge en liten krets av fiskere som synes dette er interessant, og disse har funnet sin organisasjon i DNFF. Vi tror da også at det er her forbundets eventuelle framtid ligger. Sats på konkurransefiske; arranger mesterskap, landslagsuttak, dommerutdanning og annet som ligger innenfor et særforbunds ansvarsområde. Til de øvrige formål har vi de organisasjoner vi trenger, – og vel så det.

Kortvarig friskmelding?

Etter flere harde tilbakeslag i kampen mot Gyrodactylus salaris, kommer en liten "gladmelding" fra Fylkesveterinæren i Møre og Romsdal som har vedtatt å friskmelde Romsdalselvene Måna og Hensvassdraget. Disse ble rotenonbehandlet for seks år siden, men gleden blir antagelig av kort varighet. Elvene renner ut i samme fjordsystemet som Rauma, hvor det hittil er gjort to forsøk på å bli kvitt parasitten, men hvor den ble påvist igjen i 1999. Siden overflatevannet i fjordene til tider har svært lav saltholdighet, er det sannsynlig at gyroen vil dukke opp i de friskmeldte elvene innen kort tid. Fylkesveterinærens vedtak om likevel å friskmelde vassdragene begrunnes med et behov for å markere at behandlingen i 1993 var vellykket. Så kan man jo spørre seg om akkurat det, siden hovedsmittekilden i området fortsatt er like truende, og sjansen for å lykkes i Rauma synes fjernere enn noen gang.

Enn så lenge kan man håpe på en sesong eller to i de friskmeldte elvene. Om situasjonen ikke forandrer seg kan det bli aktuelt å åpne for fiske sesongen 2000.

Den första öringen

forts från sid 15

skulle fortfarande ha en kvar om jag fastnade med den första i någon buske.

Jag samlade ihop mina saker och ställde upp dem på en stor sten, så att jag lätt skulle se dem nerifrån ån. Slokhatten trycktes ned i nacken och så hasade jag ner mot ån. Jag kröp ut på en stor sten som låg precis i strandkanten och började luftkasta. Just utanför den stenen, lite snett uppströms, hade jag tidigare sett flera vak. Men plötsligt var det ingen fisk som vakade inom kasthåll, men både ovanför och nedanför.

Jag lade ut flugan flera gånger och lät den sakta flyta nedåt med strömmen utan att någonting hände. Flugan blev tyngre och tyngre av allt vatten som den sög åt sig och snart sjönk den redan efter någon meter trots mitt ivriga luftkastande. Jag drog av mer och mer lina för att försöka nå fiskarna som vakade en bit uppströms. I bakåtkasten kände jag emellanåt hur flugan snuddade vid vide och dvärgbjörk, och rätt som det var upptäckte jag att den var borta.

Jag hoppade iland och knöt på en ny fluga, min sista Royal Coachman ville jag inte riskera, utan det fick bli en udda, en vars namn jag inte visste. Där jag satt kunde jag se flera fiskar som vakade, och jag valde ut en plats lite längre uppströms där jag skulle ha fritt för bakåtkasten. Jag visste nog vad jag hade gjort för fel, jag hade varit alltför ivrig och helt enkelt skrämt fisken.

Den här gången tog jag det betydligt lugnare och smög som en indian ner mot stranden och ställde mig ordentligt på huk bakom en stor sten vid strandkanten. Jag väntade en liten stund, men fiskarna hade inte upptäckt mig utan fortsatte att vaka några meter ut i ån. Det var svårt att inte bli för ivrig, men jag tvingade mig själv att lägga band på mig. Jag drog ut lina och började luftkasta, men inte för mycket lina, inte mer än vad jag enkelt kunde behärska, och så lade jag ut kastet.

Det blev ett perfekt kast och flugan flöt högt och fint. Nästan darrande av upphetsning såg jag hur flugan långsamt flöt med strömmen, runtomkring vakade fortfarande fiskar. Och så plötsligt, plopp, försvann flugan i ett vak! Det tog någon sekund innan jag förstod vad som hänt, men då gjorde jag ett enormt mothugg och flugan kom farandes ur vattnet med en väldig hastighet och satte sig hårt i tröjan. Jag sjönk ned bakom stenen och försökte lossa flugan från tröjan.

Fingrarna darrade och jag var tvungen att ta till kniven för att skära upp ett par maskor av garnet innan jag fick loss den. Men nu visste jag att det fungerade, att fisken steg mot mina flugor, att jag kunde smyga mig på den. Det gällde bara att vara försiktig.

Och så fortsatte jag fisket. En timme gick, det gick två. Jag smög fram och tillbaka längs ån och lade ut flugorna mot vaken. Ibland var det fiskar som nafsade efter flugan utan att jag kunde fästa dem i mothugget. Men sanningen var nog att de flesta var för små för att riktigt bita över dunkroken, eller så var jag alldeles för ivrig. Jag började nästan tycka att det var hopplöst, dessutom började innehållet i flugasken att bli ordentligt uttunnat.

Jag hade nu bara tre, fyra flugor kvar, som inte var dränkta eller trasiga. Jag plockade bland de få flugor jag hade kvar, men ingen verkade speciellt inbjudande. Utom en.

Försiktigt pillade jag loss den lilla Black Gnaten och knöt fast den på tafsen. Jag var tvungen att vara rädd om den. Den var den enda jag hade och den var klenoden i min samling.

Nu var jag tillbaka vid den stora stenen. Där vakade det åter inom räckhåll och försiktigt smög jag mig hukande ner till stranden. Jag rev av lite lina och började luftkasta, men inte för mycket lina, jag ville under inga omständigheter fastna med min enda Black Gnat i de lömska dvärgbjörkarna bakom mig. Så lät jag kastet gå, snett uppströms sju, åtta meter ut.

Flugan låg något snett i vattnet och tafsen var dåligt sträckt. När jag drog lite i linan för att sträcka tafsen försvann flugan i en liten virvel. Jag gjorde mothugg. Men den här gången kanade inte fluga och tafs iväg över vattnet, utan jag kände hur linan sträcktes och såg hur en liten guld-fisk plaskade till där flugan nyss legat.

Den satt! Den satt verkligen. Det svindlade, det ryckte i spöt, händerna darrade. Febrilt började jag ta hem lina med handen och strax hade jag fisken nästan rätt under mig. Den for som en raket fram och tillbaka, ut och in mellan stenarna. Håven hade jag naturligtvis lagt någon annanstans och förresten var nog hävmaskorna i alla fall för grova. Jag var tvungen att sätta allt på ett kort och lyfta fisken med spöt. Jag tog ett djupt andetag, höjde spöt och svängde det in över land. När fisken var säker över land, släppte jag spöt, hoppade dit, fick fatt på fisken och bröt nacken av den.

Och så var min första flugspöfångade fisk säkert i hamn. Visst, den var inte större än kanske femton centimeter, men vad spelar det för roll, jag hade inte varit lyckligare om den vägt tio kilo.

Jag samlar ihop mina saker och går tillbaka upp till ryggsäcken. Så lutar jag mig bekvämt mot en sten och tar fram saft och smörgåsar. Flugspöt lägger jag bredvid mig, med öringen lutande sitt huvud mot korkhandtaget. Och så äter jag och dricker och ser ut över landskapet.

Och plötsligt känner jag mig inte övergiven längre, utan jag känner att jag passar in, jag känner mig själv som en del av naturen.

När jag sitter där och tittar ut över fjällen och drömmer om kommande fångster, hör jag plötsligt hur någon kommer och sätter sig vid stenen, just bredvid mig. Jag känner igen honom på en gång från otaliga fotografier, det är Hans Lidman. Han hälsar lågmält på mig, ger fisken en skärsådande blick och nickar gillande.

Och så sitter vi där tillsammans en stund och ser ut över ån och de vakande öringarna, utan att byta ett ord med varandra. Men så plötsligt reser han sig upp, ger mig en kamratlig klapp på axeln och försvinner bort längs ån, in i videt. Kanske på jakt efter en fisk lika härligt underbar som min.

Så är min fiskedag slut. Jag packar ryggsäcken och fisken lägger jag omsorgsfullt i ena sidofickan. Det är långt hem, men det gör inget, jag kommer inte att känna någon trötthet. Och jag vinkar och skrattar åt de renar jag ser på en bits avstånd på fjället. Med tummarna instuckna mellan axelremmarna och med långa svajande steg går jag hemåt.

Det är en ny kille som går där glatt visslande på stigen, en flugfiskare...

Belone belone

När vårsolen börjar värma längs den skånska kusten är det dags att inleda säsongen med flugfiske efter den pilsnabba näbbgäddan, som gärna tar en liten fluga fiskad på flytlina

Text & foto: Olof Jakobsson

Även om det kanske främst är havsöringen som lockar oss flugfiskare, när den nya säsongen inleds längs den svenska västkusten och runt Skånes stränder, så finns här också åtskilliga andra fiskar – men utan fettfena – som jag lärt mig att uppskatta. Några av dem berättade jag om i FiN:s decembernummer; till exempel torsk, sej och sand-skädda. Dessa fiskar är nog så värdiga utmanare att ta på fluga, men i den här artikeln vill jag slå ett speciellt slag för en annan fisk, som hör våren och försommaren till och som därtill är en utomordentligt fin flugfisk – nämligen näbbgäddan eller horngäddan, som den också kallas. Flugfisket efter näbbgädda anser jag därför vara en av flugfiskesäsongens verkliga höjdpunkter.

Näbbgäddorna brukar komma in till den skånska kusten och trakterna runt Helsingborg de första dagarna i maj. Man brukar nästan kunna "ställa klockan" efter dem. De slanka och silverblanka fiskarna söker sig in på grunda strandpartier för att leka, men det brukar dröja ytterligare en vecka in i maj månad innan lekbestyren blir verkligt aktiva.

Vi är ett gäng flugfiskekompisar som varje år åker ner till vår fiskebroder Robert Versa i Vallåkra och våldgästar honom under några dagar för att få tillfälle att bedriva detta trevliga vårfiske efter näbbgädda. Robert är verkligen på hemmaplan och känner till alla de bästa fiskeplatserna längs kusten. Men å andra sidan behöver man som första-

gångsbesökare knappast någon större hjälp för att finna de lekande näbbgäddorna, eftersom de hela tiden visar sig i ytan.

Leken är i sig ett skådespel, som man får goda möjligheter att studera under fisket. Man ser tydligt alla "kok", som vandrar fram och tillbaka en bit ut i vattnet, ibland så nära som bara ett par meter ut. Det är till och med inte ovanligt att det "kokar" alldeles runt de egna vadarbyxbenen, när man står utvadad i vattnet. Ett "kok" består av flera hannar, ibland upp till ett tiotal, som uppvaktar en hona och hela tiden simmar runt henne i ytan för att få hennes uppmärksamhet. När de bryter ytan ser det ut som om vattnet kokar – därav namnet "kok".

De näbbgäddor vi fångar är nästan alltid hannar. Det är ytterst sällan vi krokar en hona. Under alla de år jag fiskat näbbgädda, har jag endast fått fem, sex honor. Grovt räknat innebär det bara en hona på var hundra näbbgädda. Det verkar nästan som om det endast är hannarna som äter under leken.

Honorna är mycket större än hannarna. I boken "Fiskar i färg" av Per Pethon & Ulf Svedberg kan man läsa att näbbgäddan – *Belone belone* på latin – kan bli upp till en meter

forts på nästa uppslag

Vårens första fångst; ett knippe flugfiskade näbbgäddor.

forts från föreg uppslag

lång och nå en maxvikt på 1,3 kilo. En hona lägger runt 45 000 romkorn som är försedda med talrika häfttrådar, vilka fäster dem vid tång och undervattensväxter. Så stora näbbgäddor som 1,3 kilo har jag personligen aldrig ens varit i närheten av.

Mina största har vägt upp till 8 eller 9 hekto, men jag kan lova att det varit en vild kamp även med näbbgäddor i den storleken. Näbbgäddorna är nämligen mycket "akrobatiska" på kroken och håller sig oftast mer ovan än under vattnet då de väl bitit på flugan.

Under åren har våra kunskaper om näbbgäddefisket ökat. I samma takt har vi efter hand börjat använda allt mindre flugor i storlek 12-14. Det har nämligen visat sig att det är betydligt lättare att fästa en liten fluga i näbbgäddornas hårda mun.

De flugor vi oftast använder är harörenymfer, imitationer av olika räkor, påfågelnymfer, små grönskimrande nattsländepuppor samt Neger'n i våtversion (se bindmönster i FiN nr 1 1996).

Valet av flugmönster är nog av underordnad betydelse, då det finns gott om olika bytesdjur på de grunda strandpartier, där näbbgäddorna håller till

under leken. Huvudsaken är enligt vår erfarenhet att flugorna är relativt små.

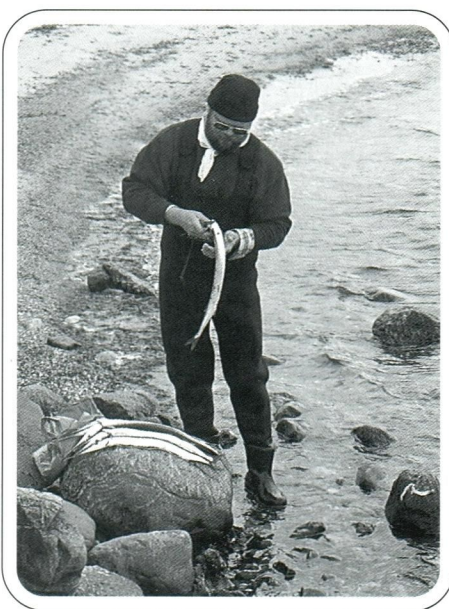
I övrigt kan fisket knappast bli enklare. Vi använder spön i klass 4-6. Det räcker gott för fisk i denna storlek, och som

redan framgått behöver man oftast inte kasta särskilt långt. Men visst vill många ha med sig ett kraftigare spö i reserv. Det kan ju blåsa vid kusten. Men den första "psykologiska effekten" av att fiska en liten fluga i ett så stort hav av vatten övervinner man snart, när man väl ser hur nära fisken går.

Varma vadarbyxor är naturligtvis ett måste vid det här fisket. Vattnet är fortfarande kallt efter vintern. Flytring kan också vara ett bra alternativ för den som har tillgång till en sådan. Det ökar aktionsradien. Men överskatta inte dina krafter. Blåser det frånlandsvind eller går starka strömmar utanför land, så kan det bli problem att komma tillbaka till stranden...

Pröva nu gärna chansen till en fin inledning på den nya säsongen med ett trevligt näbbgäddefiske när vårsolen börjar värma längs den skånska kusten. Troligen blir du så fascinerad, att du liksom jag och mina kamrater varje ny säsong kommer att vika några dagar i din

almanacka för de pilsnabba "nabbisarna" – en av flugfiske-årets höjdpunkter!

Det tidiga kustfisket är en fin inledning på säsongen. Men det gäller att klä sig varmt.

Ballet en tidlig morgen

Text & teckningar: Mogens Espersen

Da Vorherre skabte hornfisken, tænkte han nok ikke på, at fluefiskere også gerne ville kunne fange den. Men fluefiskeriet var vel ikke opfundet dengang. Såvidt vi véd.

De næbbede kræ er ikke lette at komme på flue med. En del opgiver på forhånd og tyer til det probate middel – proppen, trekrogen og sildehabben. Det er honnet nok, men hvis man mener, at problemer er skjulte løsninger, så står man jo der i det lysegrønne forår med blide bølger skvalpende om bagen og fortsætter sit fluefiskeri. Blankt i mange tilfælde.

Den nærliggende løsning for en fluefisker er selvfølgelig imitation af en lille fisk, f.eks. en hundestejle (spigg) næppe større end en langskafet 10'er krog.

Det går, men mange hornfisk står af, sandsynligvis fordi de små træk i flue-

linen, som skal give fluen liv, nok lokker, men samtidig trækker fluen ud af næbbet på fisken.

Hvis man gør det umulige – nemlig ingenting – når man mærker hornfiskens pillen ved fluen, og først strammer op, når man fornemmer, at fisken er vendt, kroger man lidt flere, i hvert fald nok til aftensmaden.

Mere behøver man ikke, men en metode, jeg har haft noget held med de sidste forår, går ud på at skifte fiskeimitationen med en imitation af et lille krebsdyr, der næsten ikke røres i vandet, før hornfisken har fat. Så er den som regel kroget solidt i "saksen".

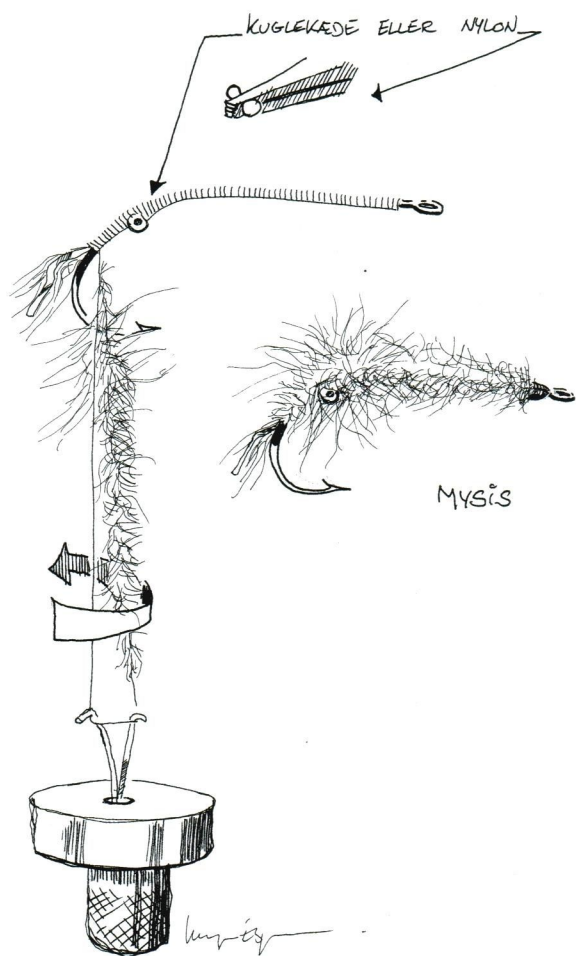
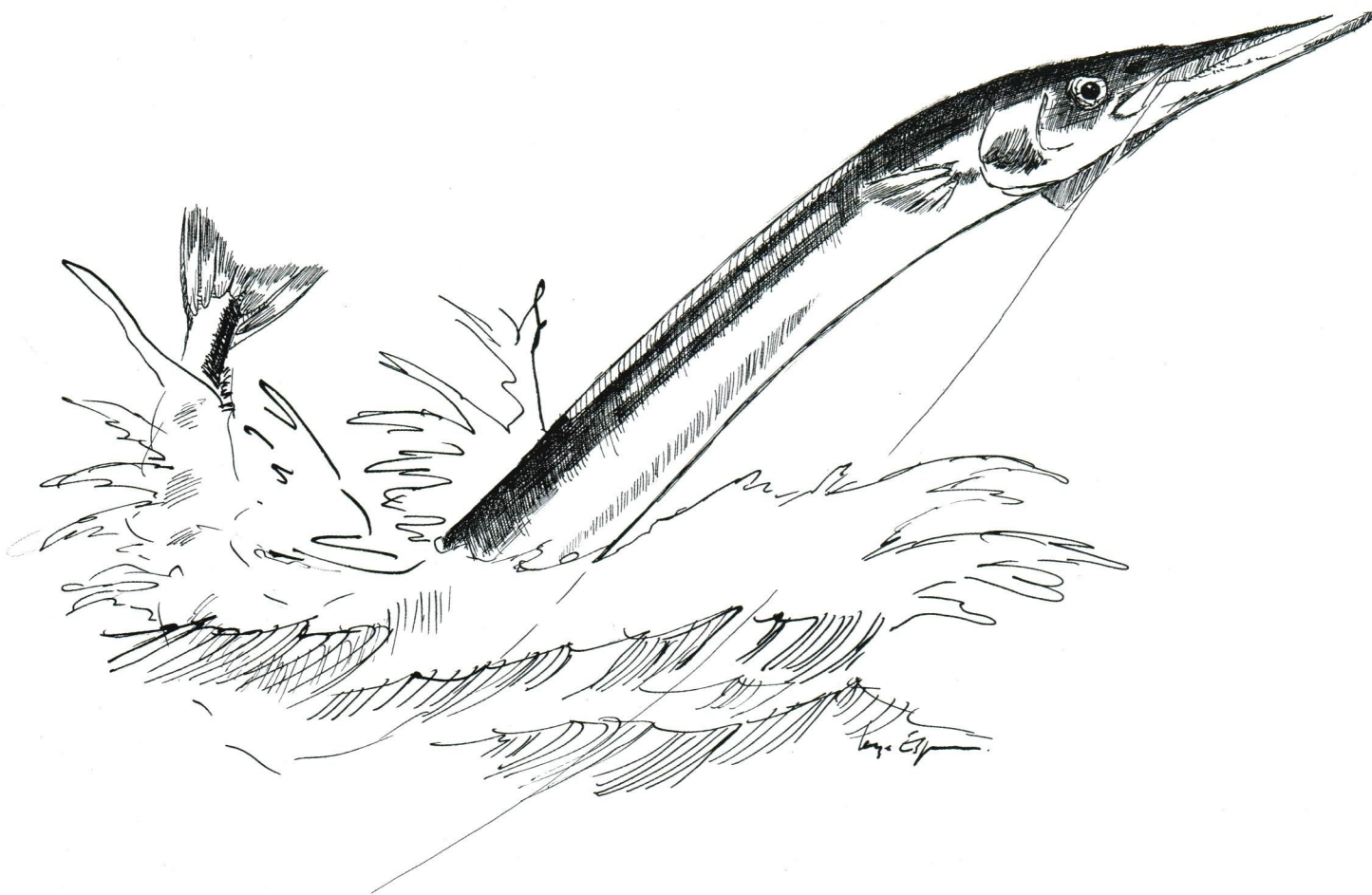
Hornfisk, der kommer til de danske kyster i slutningen af april eller begyndelsen af maj – senere jo sydligere i landet – er først og fremmest optaget af at lave andre hornfisk. Men mellem de plaskende erotiske udskejelser, mel-

der sulten sig tilsyneladende. Da kan en lille Mysis være effektiv, sært nok bedst i hvid, selvom jeg også har den i oliven.

Fiskeriet passer til årstiden – fluen kastes ud og bevæges næsten kun den smule, vind eller strøm flytter om på den flydende flueline. Det sker at hornfiskene springer over linen, men det skal man tage som en oplevelse, mens man holder øje med dværgterren, der fra sin svirrende flugt over vandet kaster sig ned og pincetter en hundestejle.

Der er med andre ord god tid til at se på fugle og at nyde foråret – alt det, der også er en del af fluefiskeriet. Hornfiskefiskeri skal man ikke tage alt for alvorligt – det er en leg med fluen, nogen dage på grænsen af det mulige, synes man.

forts på sid 54

Mysis med indbygget liv

Krog: Str. 10–12 Partridge GRS12ST, en let krummet krog med ringed eye, som på grund af den "åbne" krogbøjning kroger godt og har en "naturtro" facon.

Bindetråd: 8/0 hvid eller oliven efter kropsfarven.

Hale: En strimmel eller to pearl flashabou og lidt uld- og dækhår fra hvid eller oliven kanin, ca en halv kropslængde.

Krop: Rhvid ("natural seal") eller lys grønoliven SLF Finesse eller anden sæluldssubstitut, kraftigt taperet fremefter.

Rib: Eventuelt, tynd oval sølvøtinsel.

Palmerhackle: Uld- og dækhår fra hvid kanin, sparsomt og kun over den bagerste del af kroppen.

Hoved: Bindetråden.

Fluen belastes enten med et par meget små kuglekædeøjne bagtil under krogskafet eller med nogen tørn blytråd. I det tilfælde forsynes fluen med et par "øjne" af brændt 0,50 mm nylonline.

Varför inte prova en överdrivet stor torrfluga?

Stora torrflugor

En stor och buskig torrfluga – en attraktor – är vid vissa tillfällen speciellt lockande för fisken. Du kan till och med använda den som "nappindikator" när du fiskar med en larv, nymf eller puppa

*Text & foto: Niclas Andersson
Teckningar: Gunnar Johnson*

Där! Ser du fisken?!

Varken Henrik eller jag kunde se någonting som ens påminde om en fisk i det klara vattnet.

– Det är en rejäl fisk, fortsatte vår nyfunne amerikanske vän, Brad Jackson.

Precis som vi hade han färdats runt halva jordklotet för att här på Nya Zeeland tampas med några av världens största öringar i vatten klarare än gin.

Trots att varken jag eller Henrik upptäckte fisken, såg vi med stor förväntan på när Brad ålade sig fram för att komma i rätt kastposition. Med en kaströ-

relse som låg långt från skolboksexemplet, som förvisso aldrig tar upp aspekten hur man bäst kastar liggande på mage, la Brad sin stora och buskiga torrfluga någon meter uppströms. Som skjuten ur den djupa poolens mörker tog den stora regnbågen med rejäl kraft. Flugan hade tydligen gjort ett rejält intryck på fisken, som stigit från flera meters djup för att ta den. Regnbågen slet, rusade, stängades – ja, den gjorde allt som en stor fisk brukar göra när den blivit krokad på en lätt flugfiskeutrustning.

Vattnet rann av regnbågen likt svett från en maratonlöpare, när den försiktigt lyftes strax ovanför vattenytan för en snabb fotografering. Det var en magnifik regnbåge, inte bara viktmässigt med sina uppskattningsvis 3 till 3,5 kilo, den hade också de vackraste färger och skiftade från svart och grönt till rött och silver.

Efter att Brad hållit fisken någon sekund under vattenytan, simmade den med ett par snabba och kraftfulla slag från stjärtfenan åter ut i poolens djup.

forts på nästa uppslag

Stimulator

- Krok:** Eagle Claw, eller liknande "curved nymph hook" nr 6–10.
- Tag:** Rostfärgad Fly-Rite eller liknande material.
- Stjärt:** Naturfärgat elk hair. Görs endast så lång att stråna sticker ut någon millimeter bakom krokböjen.
- Kropp:** Gul Fly-Rite eller liknande material.
- Kroppshackel:** Grizzlefärgad tupp.
- Vinge:** Naturfärgat elk hair. Skall nå lika långt bak som stjärten.
- Hackel:** Grizzlefärgad tupp. Använd två fjädrar till de större flugorna.

Koeltzer

- Krok:** Torrflugerkrok nr 6–10.
- Stjärt:** Brun ekorre eller liknande material.
- Kropp:** Orange floss, alternativt någon bra torrflugedubbing.
- Kroppshackel:** Brun tupp.
- Vinge:** Brunt polygarn eller liknande. Görs relativt tunn.
- Hackel:** Brun tupp.

Madame X (variant)

- Krok:** Streamerkrok nr 8–12.
- Kropp:** Gul Fly-Rite eller liknande material.
- Vinge & huvud:** Naturfärgat elk hair. Binds in på samma sätt som i den smått klassiska torrflugan Elk Hair Caddis.
- Ben:** Svarta gummiben i storlek small eller medium.

Attraktor-fluga

Detta minne från Nya Zeeland är bara ett av många, där en onormalt stor och överdrivet buskig torrfluga lockat en stor fisk att stiga och ta från flera meters djup. Ibland verkar det till och med som om stora fiskar tycks föredra att stiga till en stor torrfluga framför att ta en nymf eller annan fluga som presenteras närmare fisken. Vad detta beror på är naturligtvis svårt att säga, men det tycks ändå finnas några klara regler för när en stor torrfluga kan fungera väl.

Stora flugor fungerar bra som attraktor-flugor i grunda, snabba strömmar, där man företrädesvis "fick-fiskar" bakom stenar och andra intressanta platser. I dessa strömmar, där nymffiske annars ger det bästa resultatet, är det emellertid mycket lättare både att ha koll på var flugan befinner sig och när en fisk hugger, något som är betydligt mycket svårare vid fiske med nymf, även om en stor nappindikator används. Förvisso kanske man inte får

lika många fiskar som om man använder och fiskar en nymf på bästa sätt, men å andra sidan får man uppleva ett mycket trevligare hugg.

För den som ändå vill använda sig av en nymf, så fungerar faktiskt dessa stora torrflugor även som nappindikator. Genom att knyta fast en bit vanligt tafsmaterial i krokbojen på torrflugan och därefter fästa nymfen i änden på linan, så har man en "nappindikator" som fisken med jämna mellanrum kommer att vilja smaka på. Grovlek och längd på tafsbiten mellan torrflugan och nymfen varieras efter rådande förhållanden, men normalt väljer man en tafslängd mellan 5 och 50 centimeter med en tjocklek på 0,16 till 0,20 millimeter.

Men de tillfällen då jag själv främst gillar att använda dessa monstruösa torrflugor kan begränsas till två, och båda har att göra med fiske under perioder med kläckningar. När en rejäl kläckning är på gång, oavsett insektens art, tar det sällan lång tid innan fisken reagerar och börjar ta för sig av det som bjuds.

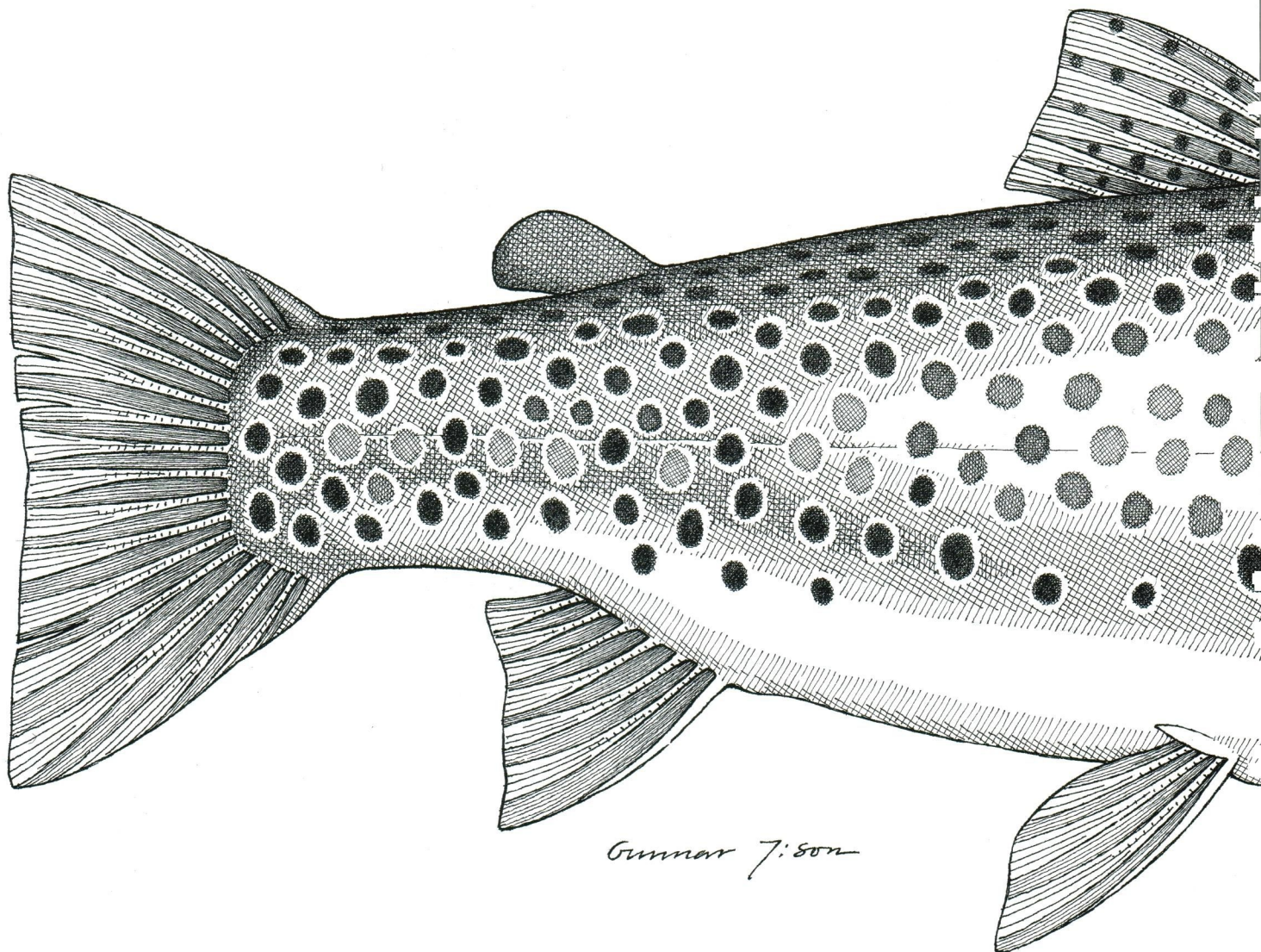
En kläckning börjar alltid med att in-

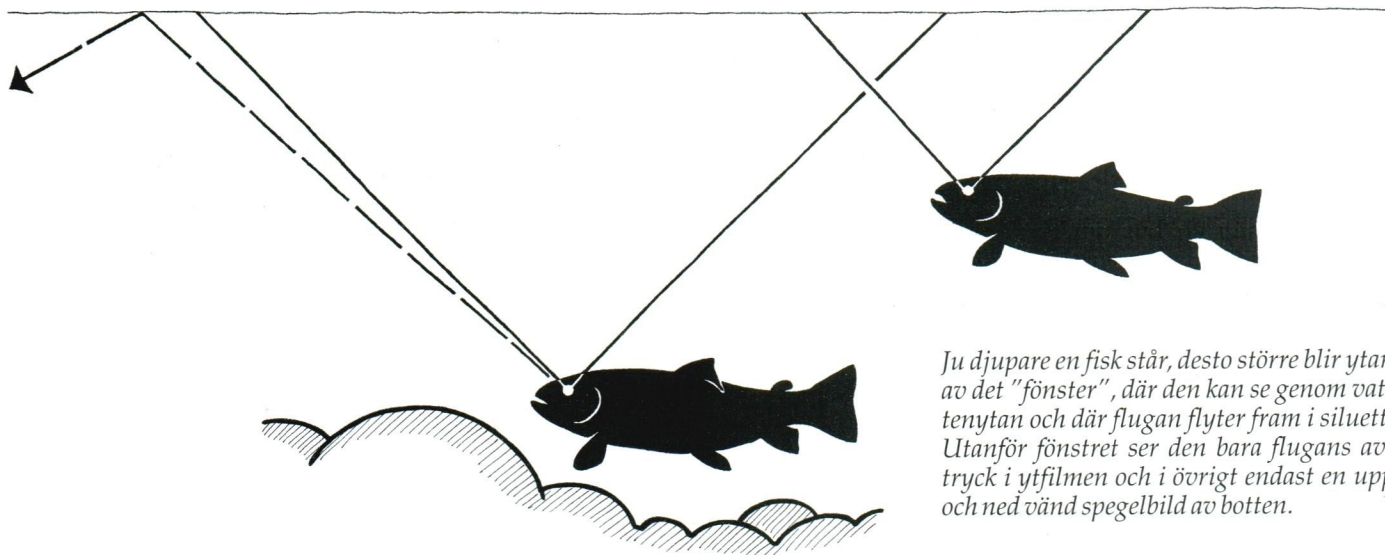
sektens nymfer, eller puppor, börjar röra på sig i större utsträckning än vanligt. Först blir det en större bottenaktivitet, eftersom de flesta håller till där, därefter övergår aktiviteten till att allt fler nymfer, eller puppor, börjar ta sig upp mot ytan eller mot stranden för att där nå upp till vattenytan, där de skall kläckas. Detta är visserligen en generalisering, eftersom det inte kännetecknar alla insekter, men de allra flesta uppvisar detta mönster vid sin kläckning.

Som flugfiskare lägger man först märke till att några få sländor "poppar" upp ur vattnet här och där, men för fisken börjar det hela med den gastronomiska delikatess som nymfer eller puppor tycks kunna vara. Vid dessa tillfällen, när de första insekterna lämnar vattenytan i början av en kläckning, kan det vara svårt att veta var fisken befinner sig, och dessutom gäller det ju att få fisken att ta den valda imitationen framför den äkta varan.

Men när fisken väl börjat frossa, så tar det inte lång tid förrän den är igång, och i sin iver att ta för sig under jakten

forts på sid 50

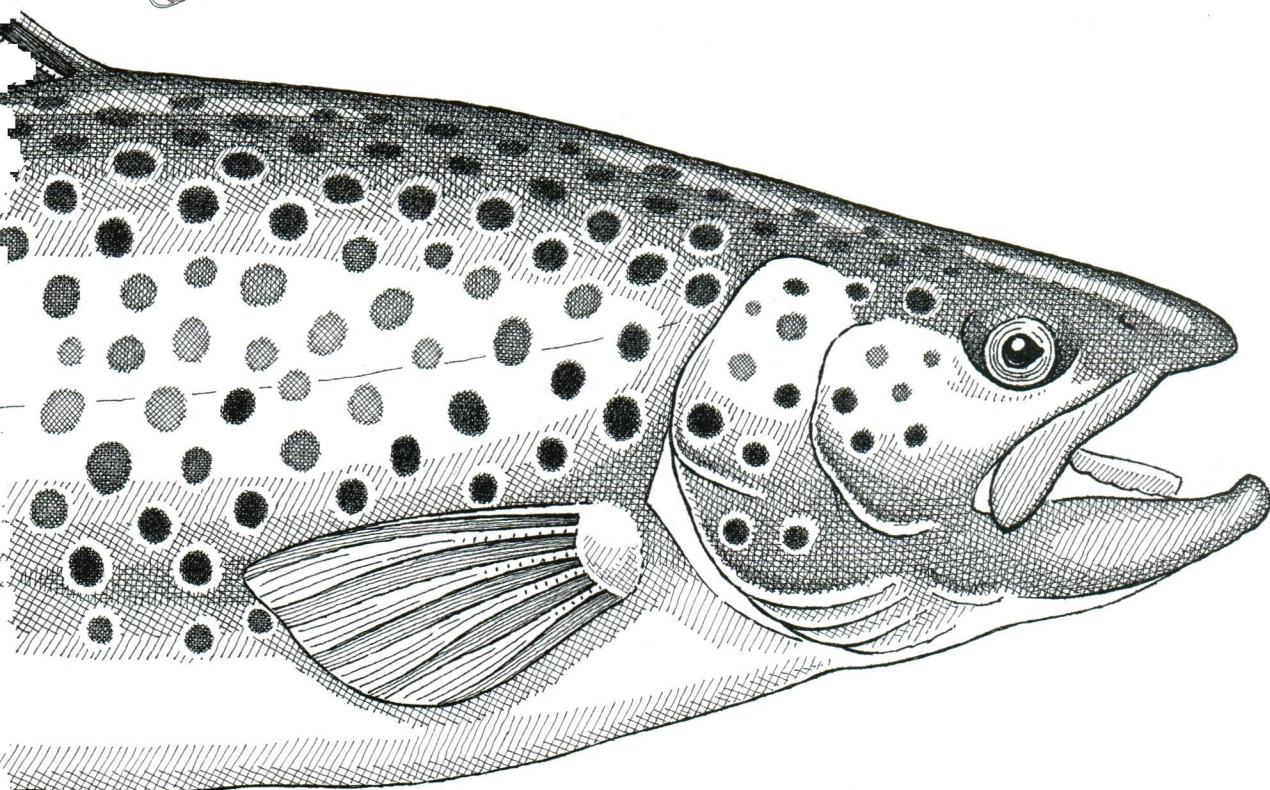

Ju djupare en fisk står, desto större blir ytan av det "fönster", där den kan se genom vattenytan och där flugan flyter fram i siluett. Utanför fönstret ser den bara flugans avtryck i ytfilmen och i övrigt endast en upp och ned vänd spegelbild av botten.

En stor torrfluga kan faktiskt fungera både som attraktor och som nappindikator med en larv, nymf eller puppa fäst i en bit tafsnylon från krokböjen.

Stora öringar stiger gärna från stort djup till en överdrivet stor och buskig torrfluga. Vid nattfiske kan stora torrflugor vara extra effektiva.

Författaren drillar en "blänkare" vid Nacken, Emsfors.

Vårens havsöring

Denna artikel är ett utdrag ur Pelle Klippinges nya bok "Emån – med flugspö längs världens förnämsta havsöringsvatten"

Text & foto: Pelle Klippinge

Helt klart är det den nystigna blankfisken man minns bäst av alla havsöringar man landat. Även om det fångas en och annan redan tidigt under säsongen, så är det främst lite längre fram som dessa fiskar så plötsligt och överrumplande dyker upp i Emån. Vattentemperaturen har då vanligen klättrat upp ytterligare några pinnhål och i ekbackarna utmed ån breder vitsipporna ut sitt vita flor i häpnadsväckande mängder. Bland träden drillar bofink ivrigt ackompanjerad av talgoxe, nötväcka och större hackspett. På stenarna ute i strömmen plockar sädesärlan nykläckta sländor och hela naturen runt Emån riktigt pulserar av liv. Naturen är i rörelse och har man av någon anledning inte fått fram spöt tidigare är det hög tid nu.

Som alltid finns det en hel del teorier runt dessa nystigna havsöringar. Orsakerna varför de dyker upp och inte minst, hur de bäst fångas. Erfarna flugfiskare jag känner menar att det framför allt är oväder till havs eller åns ofta högre vattentemperatur, som drar upp ny fisk. Fördjupar vi oss i den första teorin menar man att höga vågor och oro-

ligt, grumligt vatten i havet helt enkelt gör att havsöringen mår dåligt. Det låter lite suspekt och själv ansluter jag mig mer till temperaturteorin. Emån har under våren vanligtvis en högre temperatur än havet, vilken helt enkelt ligger närmare havsöringens trivselsfaktor. Den teorin, att högre temperatur ger ökad aptit, verkar i alla fall mer logisk.

Några andra fiskare menar att den nystigna öringen ska visa de nedvandrande vinterståndarna "till rätta" ute i havet. Man syftar då på näringsplatserna där exempelvis strömmingstimmen drar fram. Säkert stämmer det till vissa delar, men jag vet med bestämdhet att det finns ytterligare en orsak som bergsäkert lockar dessa glupska jägare, nämligen mört, lekmört. Romstinna och läckra samlas mörtarna nämligen till årets stora lekevenemang i Emån och stundtals riktigt glittrar strömmarna under akten. Förblindad av kärleksbestyr torde den vara ett av vårens lättaste kap för havsöringen som gladeligen tar för sig både av själva mörtens och dess proteinrika kaviar.

forts på nästa uppslag

Överflödet av lekmört lockar Emåns havsöringar. Jag har vid några tillfällen lyckats fånga öringar som varit så sprängfyllda, att när de väl kommit på landbacken har mörtrommen runnit ur svalget...

forts från föreg uppslag

Att öringen dessutom blir både sparsmakad och svår att lura för oss flugfiskare råder det inga tvivel om. Överflödet av mört och delikat rom resulterar ju snabbt i fullproppad magsäck. Jag har vid några tillfällen lyckats fånga havsöringar som varit så sprängfyllda, att när de väl kommit på landbacken har mörtrommen sakta runnit ur svalget. Kanske har de sett flugan som en välkommen variation i kosten?

I en intressant artikel i Sportfiskaren år 1946 skriver Gustaf Ulfspärre om detta med vårens lekmört:

"Just denna lekmört försvårade fisket i hög grad därigenom att havslaxöringen var mätt och föredrog säkerligen en fet mört framför Leidesdorffs m fl hårdsmälta fiskar."

Hur långt upp i Emån går då den nystigna våröringen? Frågan är inte helt lätt att svara på eftersom jag under årens lopp fått uppgifter på att nystigna exemplar ska ha fångats så långt upp som vid strömmarna strax nedanför Fliseryd. Detta ett par mil från mynningen.

Dessa uppgifter gäller fisket under främst 80-talet, då det vissa år var riktigt gott om havsöring långt upp i systemet. Jag har dock aldrig sett någon med egna ögon och misstänker att de flesta nystigna havsöringar ändock stannar nedströms kraftverksdämningen vid Emsfors. Här finns en ganska mäktig passage, speciellt vid högvatten, och jag tror därför att en uppvandring till Fliseryd endast sker under väldigt gynnsamma förhållanden.

Nedströms dämningen vid Emsfors fångas varje år en hel del nystigna havsöringar och det verkar som om de trivs bra i dessa stora, breda pooler eller "glides". Några bra fiskeplatser är exempelvis "Badängen", "Andra sidan" och "Nacken", nere vid bron. Här finns också en rad mindre kvillar eller biflöden som de bevisligen också emellanåt besöker.

Under årens lopp har jag sett många fina, nystigna havsöringar fångas på nämnda Emsforsvattnet. Detta i vikter från ett par kilo upp till drygt åtta, och det kanske allra finaste med dessa fiskar är att de likt nykomna laxar gärna visar sig. De går då upp i ytan och exponerar sig i rena "head and tail" vak, ibland flera gånger efter varandra. Först skymtar man lite av huvudet, sedan stjärten. Då stiger spänningen och hjärtat slår några extra slag.

Just uppströms Emsforsbron, vid "Nacken", som sedan många år är en av mina favoritplatser i Emån, har jag många gånger skådat denna eggande syn då nystigen havsöring plötsligt anträt poolen. Ett spänningens ögonblick då det gäller att utan fördröjning få ut flugan i närheten av vaket. Havsöringen tar nämligen både raskt och bestämt, nästan som om den bara väntade på att bli krokad.

Jag minns särskilt ett tillfälle när jag i samband med drillningen av blankfisk gjorde en intressant och ovanlig iakttagelse. Kanske känner någon rentav igen situationen?

Jag hade kört en stark havsöring ganska länge, både upp och ner längs "Nacken", innan den slutligen kom in mot

den sluttande gräskanten som finns längs norra stranden. Där brukar som regel fisken skygga lite grand och cirkla runt innan den låter sig landas. Det jag upptäckte var att denna havsöring hade ett helt koppel med andra öringar tätt intill sig. Ett smärre stim på 5-6 individer! De följde alla nyfiket och lite upphetsat den krokade öringens förhåvanden ända fram till slutfasen, då jag drog upp densamma på landbacken. Det var för övrigt en flott blankfisk på nästan fem kilo och vad jag kunde bedöma var också några av förföljarna i samma viktclass.

Iakttagelsen är intressant och jag har sedan dess sett detta ytterligare någon gång i Emån. Tidigare också ute vid kusten, där jag sett hur krokad havsöring haft sällskap av ett mindre stim som nyfiket kikar på.

Uppträdandet längs kusten är sedan lång tid välkänt och kallas lokalt bland

sportfiskarna för en "kärve", vilket alltså syftar på en bunt, eller ett stim av havsöring. Vidare är det vanligt att det i nämnda "kärve" även finns någon utlekt fisk med, vilket gör det hela extra intressant. Det verkar som att havsöringarna i viss utsträckning skulle slå följe, vilket i så fall skulle stödja den tidigare nämnda teorin om att den blanka havsöringen visar den utlekta ut till näringsplatserna. Och varför inte?

I vilket fall som helst ett tankeväckande fenomen. Naturen är komplicerad. Några slutgiltiga svar får man heller aldrig hur gärna man än vill, varför det mesta av de blanka havsöringarnas liv är höljt i dunkel och mystik. Kanske är det lika bra, för visste vi mer om dessa Emåns praktfulla och oberäkneliga långvandrare, skulle vi säkert utnyttja favören på ett olyckligt sätt. Vi människor har ju bevisat de drifterna tidigare i olika sammanhang.

En helt annan och för mig oförglömlig upplevelse fick jag skåda tillsammans med ytterligare några andra flugfiskare alldeles i början av maj månad -96. Vi var då på jakt efter de havsöringar som vi tidigare sett jaga efter mört och löja nere vid Klumpekvarnströmmen på Fliserydsvattnet. I arla morgonstund, medan vi står och småpratar vid Klumpekvarnens övre del, alldeles nedanför den mäktiga vitskummande forsen, kommer det nämligen en utter skumpande på andra sidan.

En livs levande utter! Först när den kliver upp på en större sten och gör sitt avträde upptäcker den oss. Då glider den snabbt ner i vattnet, dyker och syns tyvärr inte till mer. Ett kort men minst sagt fångslande möte.

”I arla morgonstunden kommer en utter skumpande på andra sidan av den vitskummande forsen. Tänk, en livs levande utter!”

Redaktør Steen Ulnits

Vindinger og vildlaks i Varde Å

Varde Å er på mange måder unik. Dels har den danmarks tredjestørste vandføring. Og dels har den som den eneste Vadehavså ingen kammersluse til regulering af vandstanden. Endelig er den belempet med det eneste større vandkraftværk i denne del af landet – Karlsgårdeværket.

Det nedre løb af Varde Å blev reguleret til ukendelighed efter anlæggelsen af Karlsgårdeværket i 1920'erne. Fra luften kan man stadig se flere afskårne åslynger ligge inde på land – afskåret fra hovedløbet efter reguleringen af vandløbet. Alt i alt er Varde Å blevet 13 km kortere ved disse reguleringer. Men heldigvis er der ikke langt ud til hovedløbet, og det er derfor ikke nogen stor teknisk opgave at forbinde stumperne igen. Blot noget nær et politisk mareridt at komme så vidt...

Og dog. Et skridt i den rigtige retning kom, da Danmarks Naturfredningsforening i 1995 modtog en milliongave fra en velgørende fond. DN besluttede da at bruge pengene på at genskabe nogle af de gamle åslynger på strækningen ved Kongens Kær nær Varde by. Her skulle fire gamle åslynger fra 1929 atter sættes i forbindelse med hovedløbet, hvilket ville betyde bortgravning af ikke mindre end 40.000 kubikmeter jord. Det ville samtidig give omkring 1,5 km "ny" å.

Det skulle imidlertid tage fire år at komme så langt. Først på tærskelen til det nye årtusinde kunne en gravemaskine åbne, så vandet atter kunne løbe ind gennem de fire gamle åslynger – efter 70 mildest talt vandlidende år.

Den officielle åbning fandt sted den 10. september sidste år. Inden åbningen havde man placeret 1.400 kubikmeter grus fordelt på 11 kunstigt anlagte gydebanks i det nygamle åløb, der alt i alt blev omkring 1.500 meter længere end før.

Ikke nok med, at Varde Å sidste år fik nye vindinger. Varde Å fik også en ny status som vildlaksevand. Nye genetiske undersøgelser viste nemlig, at der efter al sandsynlighed stadig eksisterer en bestand af oprindelige vildlaks i Varde Å-systemet.

Forskere fra Danmarks Fiskeriundersøgelser har nemlig udviklet en ny metode til DNA-bestemmelse af gamle lakseskæl, som findes i arkiver rundt omkring. Disse DNA-analyser sammenholdes så med analyser fra elektrofiskede og nulevende laks.

Resultater fra disse undersøgelser dokumenterer, at der med 98% sandsynlighed stadig er oprindelige laksestammer ikke kun i Skjernå – som hidtil antaget – men også i Ribe Å og Varde Å. Undersøgelserne viser ligeledes, at der med 90% sandsynlighed stadig findes autentiske laks i Sneum Å.

De nye oplysninger er en bombe under den nuværende Laksehandlingsplan, som kun tager højde for, at der findes naturlige og dermed bevaringsværdige laksestammer i Skjern Å systemet. Handlingsplanen må derfor revideres.

Danmarks Sportsfiskerforbund har da også henstillet til de ansvarlige

myndigheder, at der tages særlige forholdsregler, så også de nyfundne autentiske laksebestande beskyttes bedst muligt.

Vel meget vand i Vestjylland. Mens resten af landet ofte mangler vand i åerne, lyder flere meldinger fra Vestjylland nu, at der er for meget vand i åerne. Så meget, at åerne går over deres bredder og oversvømmer marker og enge som i gamle dage.

Det er der flere forklaringer på. I det vestjyske Ribe Amt mener man det alvorligt med grødeskæringen. I den forstand, at man har skåret meget ned på grødeskæringen i stedet for grøden. Tidligere blev grøden skåret helt i bund for at lette vandafstrømningen – hvis ikke fjernet helt med rodnet og det hele.

Menigten med den nye og reducerede grødeskæring er den, at vandmiljøet herved får det bedre. Den større mængde grøde, som da bliver resultatet, giver vandløbets fisk og smådyr bedre livsbetingelser. Ikke mindst yngelen af ørred, laks, stalling og snæbel nyder godt af flere skjulesteder og mere føde.

Men alt i denne verden har sin pris, og det gælder da også den øgede grødemængde i de sønderjyske vandløb. Den resulterer nemlig uundgåeligt i en højere vandstand i åerne, da grøden bremser vandstrømmen og får vandet til at stige.

Andre forhold end grødeskæringen spiller også ind. Således har de fire nye slynger, som for nylig blev taget i brug ved Varde Å, alene og allerede resulteret i en stigning i vandstanden på 10-15 cm.

Da netop Varde Å ikke er reguleret med en kammersluse ved udløbet i Vadehavet, medførte de voldsomme regnmængder i slutningen af september og begyndelsen af oktober – umiddelbart omkring åbningen af de nye åslynger – voldsomme stigninger i vandstanden fra Tarphage bro ude ved Ho Bugt til helt oppe i Ansager by.

Det er prisen for et bedre vandmiljø, som samfundet her må betale – i form af vandstandsstigninger på op mod den halve meter og våde kældre, som må pumpes tørre for vand, når naturen for alvor spiller op til dans.

FLUGSPECIAL:

Flugor med stora huvuden

Att låna bindtekniska drag från historiska flugor kan vara aktuellt även idag. Ett påfågelhuvud ger till exempel intryck av en nattsländepuppas bröstparti, och på en stor fluga för nattfiske kan ett överdimensionerat huvud skapa en "ljudvåg" i vattnet

Text, akvareller och teckningar: Gunnar Johnson

Många laxflugors bindmönster föreskriver en butt, vanligen av strutsherl eller ullgarn. En del laxflugor har dessutom ett huvud lindat av samma material. På tidigare laxflugor kunde detta huvud ibland vara tämligen stort. Ett foto i E J Malones bok "Irish Trout and Salmon Flies" visar till exempel laxflugor från perioden 1820–1860, där en Gaudy Fly från Ballyshannon, med en mångfärgad vinge av hela kroppsfjädrar från papegoja, har ett huvud lindat av mörkt ullgarn som är så stort att flugan närmast liknar en muddler.

Den färgglada flugan syntes säkert väl, men samtidigt måste det överdimensionerade huvudet ha skapat en "ljudplog" i vattnet, som också uppfattades av laxen.

Men även öringflugor, allt från stora Mayflies till mindre, larvliknande flugor, var ibland tidigare på samma sätt försedda med en "frontbutt" eller huvud. Här valde man däremot vanligtvis påfågelherl, vars fibrer var kortare och därmed bättre i proportion till den mindre öringflugans storlek. Huvudet lindades säkert många gånger enbart för att dölja en ful skarv mellan vinge och tafs, den senare var ju på den tiden fäst direkt i flugkroken. Men på en mindre öringfluga kunde påfågelhuvudet säkert ibland också fungera som ett markerat thoraxparti, även om det var lindat som ett huvud framför hacklet.

1885 publicerade Thomas Evan Pritt en liten bok med titeln "Yorkshire Trout Flies". Boken beskriver 62 mönster, varav 36 är tunt dressade hackelflugor av den typ som brukar kallas "north country style". Många av Pritts flugor är försedda med huvuden av lindat påfågelherl. Men han använde också herl från andra fåglar, till exempel häger och

skata. Ibland lindade han också ett huvud med silke i samma färg som flugans kropp.

Eftersom inte samtliga flugor var försedda med ett stort påfågelhuvud, så måste Pritt haft en speciell avsikt med att förse vissa mönster med denna detalj. I hans Small Ant är avsikten tydlig; här utgör den främre butten flugans framkropp eller huvud och är klart avbildande. Men i flugor som Cinnamon, Grey Partridge, Black Snipe och andra flugor med material- eller fantasinamn, finner man inga ledtrådar.

Genom att binda och fiska med några av Pritts flugor, ser man emellertid tydligt att påfågelhuvudet ger ett intryck av flugans bröstparti. Herlet ger samtidigt flugan en god kontrast mellan framkropp och bakkropp, som gör att fisken säkert ser den bättre i vattnet.

Vi får också komma ihåg att Pritt fiskade vid en tid, då de entomologiska kunskaperna inte alltid var helt korrekta. Han pläderar till exempel för "creeper fishing" och anger korrekt att en creeper är nymfen till bäcksländan, men skriver sedan att *alla* vattenlevande insekter har fyra utvecklingsstadier: ägg, larv, puppa och vingad insekt. Vidare rekommenderar han fisket "då bäcksländelarven antar puppstadiet strax före kläckningen till vingad slända", vilket är entomologiskt felaktigt, eftersom bäcksländan inte har något puppstadium.

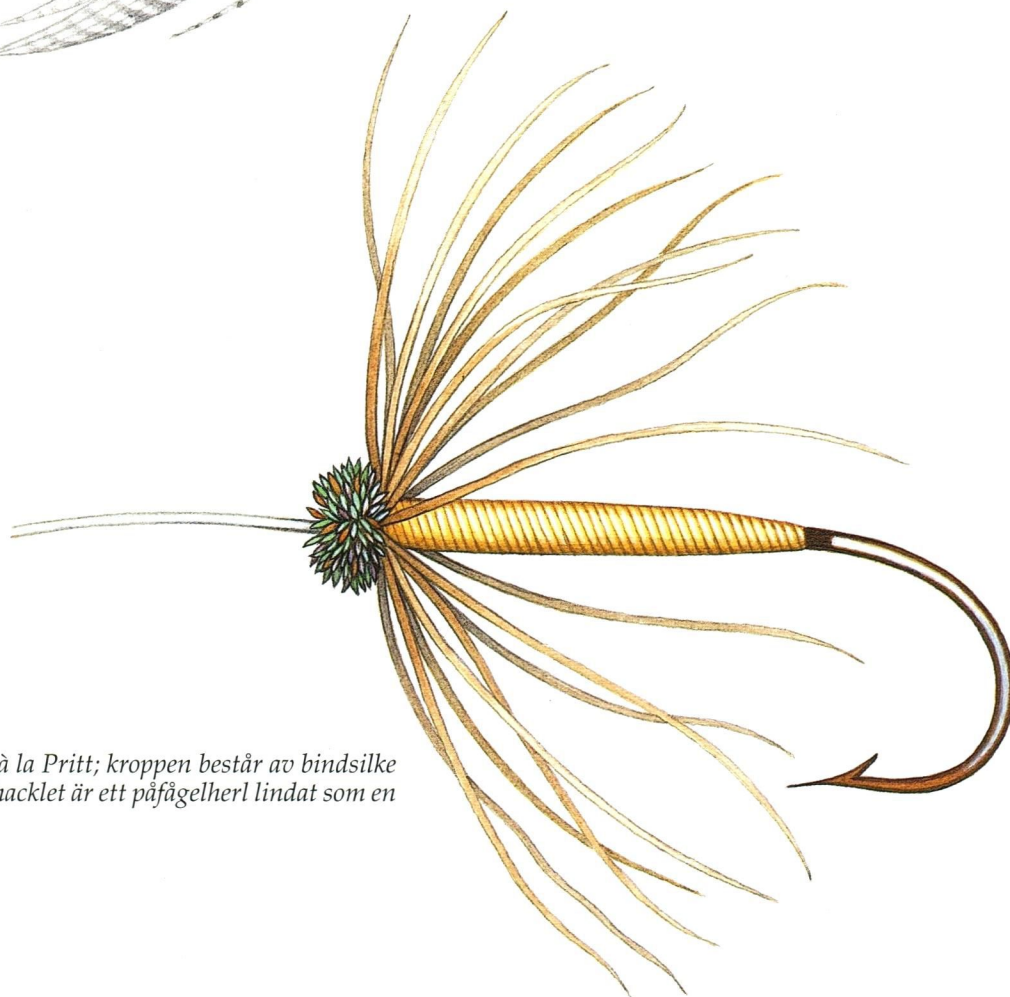
Han skriver också att "öringen föredrar de gula framför de svarta". Mycket talar alltså för en sammanblandning med nattsländelarver, vilket i sin tur kan förklara varför så många av hans hackelvåtflugor är försedda med ett påfå-

forts på nästa uppslag

Även stora torrflugor, till exempel en stor Mayfly, försågs emellanåt med en påfågelbutt framme vid huvudet för att dölja skarven mellan vinge och tafs.

En enkel våtfluga bunden à la Pritt; kroppen består av bindsilke och framför det glesa fronthacklet är ett påfågelherl lindat som en krans.

forts från föreg uppslag

gelhuvud. De blir på det viset utmärkta imitationer av nattsländepuppor.

Erfarenheter från det praktiska fisket gav troligen också till resultat att man gärna försåg sina öringflugor med denna främre butt av lindat påfågelherl oavsett de entomologiska kunskaperna – helt enkelt för att sådana flugor visade sig fiska speciellt bra. Pritt var nämligen inte den ende som band på det här viset. I själva verket var det tämligen vanligt.

Utan att fördjupa oss allt för mycket i enskilda mönster kan vi därför idag binda imitationer av till exempel nattsländelarver och nattsländepuppor – eller andra allmänna imitationer av vattenlevande insektsformer – och prova oss fram med varianter med "huvuden" av påfågelherl. Med andra ord mer se det som en flugtyp än som enskilda mönster.

Vi kan ändå endast binda vissa av de gamla mönstren idag, eftersom Pritt – liksom många andra dåtida flugbindare – band med fjädrar från fåglar som skulle vara helt otänkbara att använda idag, varför många av de ursprungliga mönstren ändå är ointressanta för oss. Jag behöver bara nämna några exempel på fåglar som förekommer i Pritts flugmönster: ugglar, domherre, tofsvipa, fjällpipare och tornseglare. Idag använder vi ju bara fjädrar från uppfödda fåglar eller jaktbart vilt.

Inledningsvis nämnde jag möjligheten att det stora, muddlerliknande ullgarnshuvudet på den gamla irländska laxflugan i E J Malones bok kan ha skapat en "ljudvåg" i vattnet som uppfattades av fisken. Detsamma gäller naturligtvis – om än i mindre grad – för en liten öringfluga försedd med ett stort herlhuvud.

Tanken att förse flugor med en överdimensionerad framdel känner vi ju också igen i de moderna rävhårsflugor, som både Anders Isberg och Mogens Espersen i tidigare artiklar presenterat i FiN.

Personligen har jag också bundit muddlervarianter, där jag bytt ut hjorthårshuvudet mot ett mer vattensugande ullgarnshuvud eller ett huvud av dubbat pälshår, för att få flugan att sjunka lättare. Ibland vill man ju fiska sin muddler i ytan, ibland nere i vattnet, så idén med stora huvuden är väl värd att prova på många olika typer av flugor.

Både min flytande och min sjunkande muddler är alltså försedda med stora huvuden, men jag väljer olika material för att få de flyt- respektive sjunkegenskaper jag önskar. Men vad jag i båda fallen ytterst eftersträvar är alltså den vägrörelse som huvudena skapar.

När man drar en fluga på ytan ser man ju tydligt en plogformad våg. Men vad man kanske inte alltid tänker på är att en våtfluga också omges av en motsvarande konformad tryckvåg, som fortplantar sig genom vattnet och som kan

uppfattas av fiskens sidolinjeorgan.

Vid nattfiske är detta naturligtvis extra viktigt för att få fisken att även på avstånd uppmärksamma vår fluga. Många flugfiskare har säkert också god erfarenhet av nattfiske med just en muddler, där det stora huvudet förstärker denna effekt.

Men det finns alltså anledning att också prova varianter på andra flugor, främst nattsländelarver och nattsländepuppor, bundna med ett mjukt, svepande hackel och en påfågelbutt framme vid huvudet.

När jag själv binder sådana flugor brukar jag göra de olika bindmomenten i lite annan ordning än vad som är normalt. Jag börjar helt enkelt med huvudbutten och fortsätter sedan med hacklet och kroppen, för att avsluta flugan med en whipfinisher strax framför krokbojen.

Ibland dubbar jag kroppen. Då kommer whipfinisherknuten att bilda en liten tag. Men oftast nöjer jag mig med att endast linda bindsilket fram och tillbaka, så att jag får en relativt tunn, taperad kropp.

Några kroppsfärger som fungerar bra är gult, blekt

orange och olive, och hacklen har nästan undantagslöst kommit från rapphöna eller vanlig tamhöna. I det senare fallet väljer jag gärna lite fylliga, vattensugande hackelfjädrar, men lindar endast två varv, för att erhålla ett glest och livfullt hackel.

Vid några tillfällen har jag bytt ut påfågelherlet mot andra material, till exempel herl från fasantuppens stjärtfjäder eller de herl från skata, som Pritt nämner i några av sina mönster. Jag har också provat strutsherl. Men i det senare fallet är de luddiga fibrerna för långa, och när det gäller de först nämnda för korta – om det inte rör sig om mycket små flugor.

Bättre resultat har jag då nått genom att dubba en huvudbutt med haröre ull. Men favoritmaterialet är fortfarande påfågelherl, där man kan finna fibrer av olika längd. Det är ju taperat och ger mindre huvud ju närmare spetsen man väljer att linda herlet.

Påfågelherl är ett ömtåligt flugbindningsmaterial, som många väljer att tvinna samman med bindtråden, för att sedan linda dem tillsammans. Ett annat alternativ är att lägga en ytterst liten droppe lack på krokskaftet och sedan linda herlet, som på detta sätt limmas fast.

Själv gör jag ingetdera när jag lindar ett herlhuvud på mina flugor. Risken att de få varven ska rivas upp av vassa fisktänder är betydligt mindre än när det gäller en hel flugkropp, och dessutom lägger sig det tunna herlet i vackrare varv runt krokskaftet som det inte manipuleras på något sätt.

Fisken kanske inte bryr sig så mycket om den senare detaljen, men själv tycker jag om att ha vackra flugor i asken. Och Pritts flugor är faktiskt ganska vackra i all sin enkelhet...

Tidig irländsk laxfluga med vinge av hela kroppsfjädrar från papegoja och ett stort huvud lindat av ull. Tafsen är avbruten.

Prittfluga med huvud av påfågelherl

Utnyttja påfågelherlets tapering för att få rätt diameter på huvudet

1. Fäst in ett bronsfärgat påfågelherl i spetsen längst fram ända intill krokögat.

2. Linda en huvudbutt tätt intill krokögat utan att lämna plats för något huvud.

3. Fäst in ett mjukt hönhackel eller en kroppsfjäder från raphöna, ripa, morkulla eller liknande fågel. Även fjädrar från dessa fåglars små, främre vingtäckare från vingframkanten kan användas.

4. Linda hackelfjädern cirka två varv. Hacklet ska vara relativt långt men glest.

5. Linda bindsilket till en taperad kropp och avsluta med en whipfinish strax framför krokböjen.

1.

2.

3.

4.

5.

En fluga med stort huvud skapar en tryckvåg i form av en "plog" i vattnet som uppfattas av fiskens sidolinjeorgan. På en sjunkande muddler kan hjorthåret ersättas av ett dubbat hårhuvud eller ett huvud lindat med ullgarn, som sedan kammats eller borstas.

Huggelys II

*Huggelys og andre teorier for når laksen biter og ikke biter.
Ett tilsvar og noen relaterte betraktninger till Pelle Klippinge
i FiN 1/1999*

*Text: Øystein Aas
Foto: Kjetil Bjørklund*

Pelle Klippinge har de seneste årene utviklet seg til en meget skikkelig skribent, med stor evne til å diskutere og foreslå logiske forklaringer innen laksefluefiskets ofte irrelevante verden. Derfor er det med stor interesse jeg leser hans ulike bidrag i FiN. Meget ofte er jeg enig i hans rasjonelle og analytiske tilnærming til mange av de utfordringer vi som laksefiskere står overfor. Å ha en klar strategi for et fiske, der en ofte måler fangstene i brøkdels fisker pr. fiskedag, er viktig for å ha glede av dette fisket. Det øker også fiskerens sjanser til å fange en laks.

Ett av Pelles seneste bidrag hadde imidlertid konklusjoner som jeg må få lov til å kritisere, og bruke som utgangspunkt for å presentere egne strategier for å lykkes i den harde jakten på laksen. Pelle, du får ha meg unnskyldt når jeg kan bruke din artikkel som grunnlag for å presentere noen av mine erfaringer til FiNs lesere.

Huggelyset

Pelles artikkel om huggelyset analyserer lysets betydelse for laksens vilje og mulighet til å ta en flue. Han diskuterer blant annet lysets funksjon i forhold til å få laksen til å kunne se fluen best mulig, og lysets funksjon i forhold til å få laksen til å vandre og skifte standplasser, noe som også kan øke fiskens bitelyst. Pelle diskuterer altså lysets direkte betydning, og drøfter ikke lyset som en indikator eller indirekte faktor.

De fleste kan vel være enige om at mye tyder på at værforandringer eller spesielle værforhold påvirker laksens vandring og dermed bitelyst. Lak-

sen er også ofte mer på hugget tidlig morgen og sen kveld. En rekke atferdsstudier har jo også fastslått at laksen er mest aktiv om morgen og kveld. Ofte er det spesielle lysforhold ved værskif-

To storlaks tatt i skarpt sollys. Bildet er tatt etter at solen gikk ned.

te, slik det også er om morgenen og om kvelden. Men det er vel ikke da lyset i seg selv som er avgjørende.

Et sentralt tema i Pelles artikkel er fiske i skarpt sollys på kvelden, med skrått innfallende lys – og det er her jeg ikke får kartet til å stemme med mitt laksefiske. Pelle skriver: "Bortsett från dimma vet jag inte om det finns något mindre gynnsamt ljus att fiska i än då en stor klar solskiva ska masa sig ner under horisontlinjen? Visst är det vackert,... från egna erfarenheter en otroligt svårfiskad tidsperiod, som gränsar till det hopplösa" (FiN 1/99 s. 50 – andre kolonnen).

Egne erfaringer

Dette rimer meget dårlig med de gode erfaringer jeg har fra fiske i skrått og vanskelig innkommende sollys.

Denne tiden faller mange steder sammen med tiden på kvelden da laksen så ofte er i hugget, særlig i Nord-Norge der solen er lavt på himmelen først kanskje mellom 22.00 og 24.00. Fra min

fiskedagbok kan jeg hente ut en rekke meget interessante og fra et fiskersynspunkt, positive hendelser, akkurat da solen har kastet sine kraftige og skrått vinklede kveldsstråler inn på elveoverflaten. For eksempel:

Øvre Tømmeråsfoss, Sanddøla, juli 1997. Vi har hatt ett vellykket fiske i kulpen gjennom to døgn. Vår tid er snart ute, klokken er 21.30, været er meget godt og solen lyser direkte inn på kulpen og de mektige klippene rundt fossene. Vi har hvilt ut, rekapitulert det spennende storlaksfisket og er i det hele tatt meget fornøyd. Jeg bestemmer meg for en siste runde, griper den lette

te tohåndsstangen, biter av den sist brukte fluen og surrer fast en Rusty Rat med en frisk knute. Nede i kulpen er sollyset meget skarpt. Elven renner mot nordvest, og solen lyser direkte inn på vannflaten i kulpen, som er rolig og blank i den lave vannstanden. Lyset er skarpt og solen så lav at det selv med en caps med ekstra lang skjerm ikke går å skjerme øynene. Å følge fluens vandring over hølen er umulig.

I dette lyset kroker jeg etter 10 minutter først en storlaks, som etter femten minutters kamp slipper fri. Direkte deretter, fortsatt i det umulige lyset, tar en 10 kgs laks fluen i hølen nedre del. Den landes etter en hard, men udramatisk dragkamp. Huggelys? Ja definitivt.

Schieflo, Stjørdal, 1988–1989. Disse årene var det mulig å fiske Schieflo ovenfor Einangvaldet med fiskekort

Fisker i sterkt sollys om dagen. Mørke solbriller er en god hjelp.

fra Stjørdal jeger og fiskerforening. Mange fiskere hadde erfart at det var godt fiske på Schieflo, så det var ofte vanskelig å komme til. Kom du tidlig på kvelden til Schieflo, ca. klokken 17.00–18.00, kunne du ofte fiske der ensom en time eller to. De fleste lokale fiskere kom ikke ned til elven før litt senere på kvelden, og tilreisende fiskere var ofte i basecamp for å innta maten før kveldspasset ved disse tider. Stjørdal renner rett mot vest, og i det åpne landskapet på dette stedet i dalen var solen en stor belastning for fiskerens øyne, der den skinte rett inn i hølen. En rekke tidlige kvelder disse to årene tok jeg laks ut av Schieflos solfylte vann, uten at det var andre fiskere tilstede. Etter hvert tok det nesten ikke feil. Var jeg førstemann på plass, ble jeg til slutt nesten sikker på at laksen tok på første runde. Til tross for at lyset – i følge Pelles teori – var det verst tenkelige. Huggelys? Ja, definitivt.

Jeg kunne nevnt flere andre hendelser, blant annet i vanskelig natt/morgenlys i Børslev og Stabburselv som også har resultert i godt fiske. Så jeg tror ikke på lysets innvirkning, i alle fall ikke når det gjelder å få laksen til å

la være og bite etter fluen fordi den ikke ser den. Kanskje ubehaget ved slikt lys holder oss fiskere ute av elven denne korte tiden? Det skal tilføyes at mine erfaringer som er nevnt over er fra fiske med flyteline, i noen tilfeller med intermediate, så jeg har altså ikke fulgt Pelles forslag om å fiske dypere i sterk sol. Jeg er i parantes bemerket også en motstander av den evige mendingen mange laksefiskere bedriver, som både gjør at fluen fisker saktere og dypere. Dette fordi mendingen – tror jeg – ofte uroer og skremmer laksen fordi fluens gang forstyrres i viktige øyeblikk i sin ferd over elvestrømmen.

En annen strategi for laxfisket

Min hovedstrategi når det gjelder å få fanget en laks på flue er enkel: Vær den første (og forhåpentligvis eneste) til å vise frem en flue på en fiskbar måte til en laks som er på vandring opp i elven, eller som akkurat har skiftet standplass. Tre sentrale virkemidler til å øke sjansen til å oppnå hugg er:

- Sørg for at fluen din i hvert kast

svømmer på en måte som gjør at den fisker effektivt.

- Ha fluen i elven så mye som mulig, fordi det øker sannsynligheten for å treffe en bitevillig laks.

- Være i elven så mye som mulig uten at det er andre fiskere der, fordi det øker sannsynligheten for at den laksen som er på vandring og i hugget, tar din flue og ikke en annens.

Du må altså (om du ønsker å ha størst mulig sjanse til å fange en laks) fiske så mye du orker uten at du blir helt utslitt, og uten at det går ut over konsentrasjonen i fisket. Og du må fiske til tider og på steder der du ikke må "dele" laksen som vil bite med andre fiskere, og der du kaster bort verdifull fisketid gjennom å sitte på bredden og se andre jakte på laksen i strømmen.

De morgentrøtte svensker

Mine ideer får særlig store konsekvenser for de mange laksefiskere som fisker laks på såkalte kortvatten sammen med en rekke andre fiskere. På

forts på sid 42

Klassiska vatten och klassiska flugor

Emån och Glomma är redan klassiska strömmar, älvarna på Kolahalvön är kanskje på väg att bli det. Vi inleder med bøcker og intermediamaterial om dessa flugfiskevatten, fortsätter med klassiska flugor och avslutar med Lefty Krehs praktiske råd og tips inför fisket den stundande sæsongen.

Jan Sekander

Pelle Klippinge: Emån – Med flugspø længs vørldens førnæmsta havsøringsvatten.

Spey Cast Førlag, Fliskårsvægen 6, 57090 Påskallavik. Telefon & fax 0491-91323 eller 070-3545941, e-mail: klippinge@ebox.tninet.se

Vem kan egentligen vara mer skickad att skriva en bok om Emån än Pelle Klippinge? Sedan barnsben har han fiskat och vandrat vid Emåns stränder och därtill har han sedan många år haft tillgång till familien Ulfspærres unika material med gamla fiskejournaler, foton og historiske anteckningar om fisket i ån.

I sin bok "Emån" med undertiteln "Med flugspø længs vørldens førnæmsta havsøringsvatten" har Pelle Klippinge skildrat møten med havsøring, flugor og flugfiskare. Havsøringen står naturligtvis i centrum, men boken är samtidigt ett historisk dokument; Ankarcrona, Home Pool og Stone Pool är några av de fantastiske pooler som väcker minnen hos många flugfiskare.

Emåns storvuxna havsøringar har under åren dragit til sig många av sportfiskets prominente giganter med navn som Anthony Crossley og Walter H Barrett, før att nu næmna några, og författaren har på ett utomordent-

ligt sætt skildrat både ett historisk og ett nutida stycke sportfiskehistoria. Det här är en bok som många sikkert vøntat på.

Bland många intressante kapitler vill jag særskilt næmna "Emåns dunkrokar" med bindbeskrivninger på åtskillige av Emåns berømda specialflugor samt historierna bakom deras tilkomst. Lika värdefulla är de detaljerede poolbeskrivninger som gør det lettere før besøkende flugfiskare att hitta rätt bland de mange ståndplatterne.

Jag noterar också med glædje att författaren ægner ett kapitel åt fiskets etik og trivselsn vid vattnet flugfiskare emellan.

Boken om Emån är rikligt illustreret med mange av författarens egne færgfoton vid sidan av historiske bilder ur familien Ulfspærres privata samlinger. Dærtill bidrar konstnæren Thommy Gustavsson med akvareller på flugor samt med instruktive kastinstruktioner i form av svartvite teckninger.

Kennart Hellgren

Et spennende konsept

O.T. Ljøstad: *Glommaguiden*. Eget forlag. Pris: NOK 340:–

Glommaguiden er et multimedia-prosjekt. På papir får du ei handbok i

norsk og engelsk språkdrakt, og et kartbilag (1:18000) som dekker 274 kilometer av Glommas løp fra Aursunden til Elverum, samt 3 mil av Rena fra Storsjøen til Åmot. Mot slutten av 1999 har O.T. lovet oss en CD-ROM (antatt pris: NOK 350.-) med mer en 400 flyfotos samt kart og andre bilder fra de to elvene. Eksempler på disse kan du finne ved å gå inn på www.glommaguiden.com, hvor du også finner dagsaktuell informasjon om vannføring, insektlekkinger, fangstrapporter m.m. Her kan du også registrere deg slik at du vil få oppdateringer av Glomma-guiden over e-post!

O.T. går til verket med stor entusiasme, og lykkes langt på vei i sitt forehavende. For å ta det beste først; kartbilaget er forbilledlig, og den som kan bruke kart og lese elv vil nesten klare seg med dette alene. Om CD-ROM'en holder hva smaksprøvene lover, vil den dessuten bli et ypperlig supplement, hvor brukeren evt. kan printe ut de aktuelle bildene og ta dem med til fiskeplassen. Eneste innvending mot kartdelen er at bladene er nummerert nedenfra og oppstrøms. Det krever tilvenning for en som ikke har Elverum som fast utgangspunkt.

Selve boka gir et mer blandet inntrykk. Den starter greitt, med en ryddig

innføring i bruk av kart og CD-ROM. Deretter følger fakta om fiskekort, priser, fredningsbestemmelser m.m. for hver kommune fra Elverum og oppover. Gjennomgangen av fiskeåret fra januar til desember er også informativ lesning, og beskrivelsen av fiskearter og insektliv forsvaret sin plass. Men så mister forfatteren målgruppen av syne, og går over til å skrive lærebok i sportsfiske for nybegynnere. Siden mark- og slukfiske interesserer oss "midt i ryggen", har jeg valgt å konsentrere meg om kapitelet om fluefiske, og det er i beste fall uvedkommende. Generell informasjon av typen: "Tørrfluer imiterer insekter som ligger på eller i vannflata" eller "Hver gang fisken tar et insekt på vannflata blir det ringer av bølger som brer seg utover. Det er dette vi kaller vak." – kan jeg om nødvendig hente andre steder. Heller ikke er jeg særlig interessert i forfatterens personlige valg av fluebindermaterialer, så når O.T. går varmt inn for CDC-imitasjoner uten samtidig å presisere hvilke forbilder de skal imitere, er dette nok så verdiløs informasjon. I det hele tatt svinger det litt for mye mellom det private og det globale, mens jeg savner mer konkrete beskrivelser av lokale forhold langs Norges lengste elv. Til en viss grad får jeg dette når det gjelder Rena, som tydeligvis er O.T.s favoritt, og særlig om jeg går inn på nettet og klikker på "turistinfo". Her ligger stoff som absolutt burde finnes i boka, – f.eks. i stedet for opplysninger om bensin- og brødpriiser.

Konklusjonen blir at konseptet "Glommaguiden" er meget interessant for den som har tilgang til CD-ROM og internett. Er du henvist til det trykte ord, er det først og fremst kartbilletaget du vil få glede av. Det alene er imidlertid verd prisen! Glommaguiden kan bestilles direkte fra forfatteren på internett.

Terje Bomann-Larsen

Tundrans öring

Martin Falklind: Tundrans öring. Bokförlaget Settern. Pris SEK 377:–

Flugfiske på Kolahalvön – ett fiskets Paradis och byråkratins och fifflens Helvete.

Många sportfiskare har under det senaste decenniet kastat sina blickar österut mot det som man uppfattade som jungfruliga vatten. Under sovjetstaten var det överhuvudtaget inte möjligt att komma till dessa områden. Men när denna makt föll ihop som ett korthus såg många möjligheterna.

Det skulle inte heller ta lång tid innan de första sportfiskegrupperna

kom till olika delar av Ryssland. En del återvände efter att ha upplevt ett fiske som man trodde var ouppnåeligt. Men andra fastnade i byråkratiska krångel och korruption som förstörde näst intill allt.

Martin Falklind, som har gjort sig känd för ett antal filmer på TV med inriktning mot ett ekologiskt tänkande, kommer nu med sin första bok, "Tundrans öring". Det handlar alltså om flugfiske efter öring på Kolahalvön. Men tanken har inte bara varit att fiska, utan även att försöka medverka i att utarbeta planer och förhållnings-sätt till ett långsiktigt hållbart sportfiske. Det gäller att ta en del av räntan och inte kapitalet!

I arbetet ingår också en expedition för vinterfiske. Det är dock flugfisket under sommaren som är det helt dominerande i boken.

Gruppen kommer att utsättas för mycket av den just omtalade ryska byråkratin, fiffler och korruptionen. Författaren beskriver dessa situationer på ett mycket balanserat sätt och försöker att sätta in det i sitt rätta sammanhang. Men det märks ändå mycket klart att dessa irritationsmoment är mycket störande för gruppen. Tack vare ett mycket gott humör, kreativ initiativförmåga och "is i magen" lyckas man också klara situationerna.

Däremellan får man uppleva ett flugfiske efter öring som man inte trodde längre fanns på vårt klot.

Hela boken excellerar i både vackra och spännande bilder. Kanske är det dessa fighter med stora, urstarka öringar i så stor mängd som gör att det smygande fisket längs fjälljokken här ersätts av ett mer grabbaktigt skådespel. Glädjetjut och glada tillrop avlöser varandra.

Boken utgör en del i den marknadsföring som Martin Falklind och hans grupp gör kring dessa fiskeexpeditioner. På såväl TV som video kommer vi att få ta del av deras upplevelser.

För alla de som har tankar på en resa till Kolahalvön eller något annat ryskt fiskevatten är detta en nödvändig bok, minst sagt, då den på ett balanserat och förtroendeingivande sätt klargör både möjligheter och problem.

Claes Hederstierna

Klassiker

Edmonds & Lee: Brook and River Trout. Smith Settle, 1997. Pris: 32,50 pund.

Der er efterhånden flere forlag der gør i at udgive klassiske titler indenfor fluefiskeri. Bedst kendt er nok "The Flyfisher's Classic Library", men for-

laget Smith Settle har også taget tråden op. Forlagets bøger er ikke prangende, men gedigne, og smukt håndværk, som det er en fornøjelse at læse i.

En af forlagets titler er "Brook and River Trout" af Edmonds and Lee, en bog der i mange år har været så godt som umulig at komme i nærheden af for almindelige menneskers tegnebog. Oprindeligt er den i 1916 privatudgivet i kun 200 eksemplarer, foruden 50 "De luxe" udgaver, men er siden genoptrykt i 1980, og nu igen i 1997 i en meget smuk udgave.

Denne bog kan betragtes som en naturlig efterfølger til Pritt's "North Country Flies", og omhandler da også fluer og fiskeri i de nordengelske vandløb, men i modsætning til Pritt's bog, er denne mere specifik med hensyn til hvilke insekter fluerne skal repræsentere. Bogens hovedindhold er 36 fluemønstre, alle smukt illustreret på farvetavler, der som noget temmeligt ualmindeligt, selv målt med nutidens alen, foruden at vise selve fluen, også viser de materialer den er bundet af. Fig 17 illustrerer således fluen Dotterel, en original hacklefjer fra en Engsnarre (Dotterel), samt en erstatningsfjer fra en Stærevinge. Desuden er bogen illustreret med smukke originale fotos af fiskevande i Yorskshire, hvoraf en del af billederne er taget af forfatterne selv.

De 34 første af fluerne er vådfluer, og de to sidste er tørrfluer. Hvor ironisk at disse Yorkshire-fiskere kan nøjes med to tørrfluer, men anbefaler hele 34 vådfluer, når man betænker hvor mange tørrfluer de samtidige fiskere ved de sydengelske Chalk-streams fandt det nødvendigt at slæbe rundt med. Ud over en grundig og omhyggelig omtale af insekter, fluer og fluemønstre, omhandler bogen også hvordan fluerne skal fiskes, inklusive den obligatoriske opsang til døgenigten der fisker vådfluen nedstrøms. Kun opstrøms er den effektiv!

Ud over afsnittene om fluer og fluefiskeri, indeholder bogen et par kapitler om fiskeri med naturlige larver, med orm, og med agnfisk.

Steen Ellemose

Goda råd om presentation

Lefty Kreh: Presenting the Fly. The Lyons Press. Inb. 352 s. Ill. Flybooks: Tegnérsgatan 22, 561 32 Huskvarna, tel/fax 036/14 30 68. e-post: flybooks@telia.com

Pris: SEK ca 470:–

Lefty Kreh torde vid det här laget vara välkänd bland de flesta flugfiskare
forts på sid 54

Chartreuse/chartreuse/black Popsicle.

Orange/cinnamon/brown Popsicle.

Munroe Killer Variant Popsicle.

Popsicle

forts från sid 9

Glödhäck Popsicle:

Bindtråd: Svart UNI-Thread 8/0.

Bakre 1/3: Fluorescerande röd marabou och 4–6 strån röd flashabou.

Mittre 1/3: Svart marabou.

Främre 1/3: Svart marabou.

Fronthackel: Svart tupp.

Huvud: Svart lack.

Green Highlander Popsicle:

Bindtråd: Svart UNI-Thread 8/0.

Bakre 1/3: Gul marabou och 4–6 strån gul Krystal Flash.

Mittre 1/3: Grön och orange marabou i lika mängd och 4–6 strån pearl flashabou.

Främre 1/3: Brun marabou.

Fronthackel: Gul tupp.

Huvud: Svart lack.

Munro Killer Variant Popsicle:

Bindtråd: Svart UNI-Thread 8/0.

Bakre 1/3: Gul marabou och 4–6 strån gul Krystal Flash.

Mittre 1/3: Orange marabou och 4–6 strån koppar-flashabou.

Främre 1/3: Svart marabou.

Fronthackel: Blå pärlhöna.

Huvud: Svart lack.

Greenbuted Skunk Popsicle:

Bindtråd: Svart UNI-Thread 8/0.

Bakre 1/3: Fluor grön marabou och 4–6 strån grön flashabou.

Mittre 1/3: Svart marabou och 4–6 strån svart flashabou.

Främre 1/3: Vit marabou.

Fronthackel: Svart tupp.

Huvud: Svart lack.

Pink/orange/red Popsicle:

Bindtråd: Röd Fly-Master 6/0.

Bakre 1/3: Pink marabou och 4–6 strån orange Krystal Flash.

Mittre 1/3: Orange marabou och 4–6 strån röd flashabou.

Främre 1/3: Röd marabou.

Fronthackel: Lila tupp.

Huvud: Rött.

Bibliotekaren fisker med splitcane stang.

Bibliotekaren og Wickham's Fancy

Text & foto: Steen Ellemose

Min gode ven bibliotekaren er, ligesom jeg, passioneret stallingfisker. Men i modsætning till mig, kan han nøjes med ett halvt dusin fisketure om året. Han er lykkelig fri for bogsamlervirus, og den årlige fluebinding ved juletid fylder hullerne i æsken ud med Iron Blue flymf, Blue Dun, og nogle sorte tørfluer med hvid vinge. Jeg kender få der som han slapper virkelig af med sine fisketure, intet – absolut intet – kan ødelægge humøret eller glæden ved fiskeriet.

For et par sæsoner siden begyndte han at snakke om, at han måske kunne tænke sig en splitcane fluestang, så jeg begyndte at holde ud-kig efter en let brugt sådan til ham. Det lykkedes mig at finde en næsten ubrugt og velholdt stang fra franske Pezon & Michel, og vi aftalte at mødes ved vores fiskevand, en af de små, fine stalling-åer der er i Jylland, og som man alt for let overser.

Der er ganske vist kommet et skilt op med åens navn ne-

de hvor den store landevej krydser åen, men man skal være vågen for at få et glimt af åen, så den ligger der, ikke upåagtet, men netop agtet og elsket af de fiskere der kender den, og det fine fiskeri den kan levere ind i mellem.

Wickham's Fancy.

Først opstrøms, siden nedstrøms, men absolut intet kunne lokke den til at hugge fluen.

Bibliotekaren kom direkte fra jobbet i jakkesæt – han havde været til reception. Men på bagsædet lå fisketøjet, og på et øjeblik var administratoren forvandlet til en glad och forventningsfuld lystfisker, som skulle fiske stallinger med splitcane.

Sædvanligvis drikker vi kaffe før vi samler grejet – men ikke i dag. Stangen skulle samles, prøves, og da en lille stalling var så venlig at ringe, fik den fluen serveret straks.

forts på næsta sida

Da vi et par timer senere møttes for at spise madpakken, vidste jeg at han hadde fanget noget – han kom fløjtende og trallende, nærmest skødesløst slentrende gjennom engen...

forts från föreg sida

Så faldt bibliotekaren til ro, vi fik kaffe, og bagefter gik vi hver sin vej langs åen, bibliotekaren gik nedstrøms, jeg gik opstrøms.

Da vi et par timer senere møttes for at spise madpakken, vidste jeg at han hadde fanget noget – han kom fløjtende og trallende, nærmest skødesløst slentrende gjennom engen.

Selv hadde jeg slidt mig gjennom æskerne med tørfluer og nymfer, fisket dybt og højt, opstrøms og nedstrøms, uden andet held end en enlig strømskalle. Den var den eneste fisk der ringede – og det tog mig en halv time at lokke den til at bide solidt fast i fluen.

Han hadde ganske riktig fått en meget fin stalling på 43 cm – han hadde fisket med splitcane – og vejret var skønt. Det kunne næsten ikke blive bedre. Vi satte os med en kop kaffe, og han berettede: Ingen ringende fisk, ingen buler, kun en strømskalle hist og her.

Så er det jo man må prøve noget andet, og han hadde derfor fundet en gammel favorit frem: Wickham's Fancy bundet som vådflue, og da den gik i vandet lige bag en stor ranunkel huggede stallingen omgående og hårdt, som hadde den ikke spist i mange dage. Mere var der ikke at fortælle om det, fisken kom i nettet, og Bibliotekaren var en lykkelig mand.

At stallinger og ørreder kan lokkes til at tage en flue, der nærmest plasker ned i vandet lidt bag ved dem, er ikke nogen nyhed – men netop en Wickham Fancy? Men omvendt, hvorfor ikke?

Paul Wellendorf nævner den igen og igen i sine bøger om fluefiskeri, og selvom det er over 25 år siden han døde, er hans bøger bestemt ikke forældede. Også A. C. Williams fremhæver i "A Dictionary of Trout Flies" denne flues kvaliteter, men især som tørflue. Samme sted kan man også læse at denne flue har over 100 år på bagen, måske er opfundet af en Dr T. C. Wickham, og at andre hævder at det er Captain John Wickham der er idemanden bag fluen. En pudsig detalje er her at – stadig ifølge Williams – begge d'herre Wickham ikke selv har bundet fluen, men har designet den, og siden fået professionelle bindere til at lave fluerne, præcis som den formodentlig velkendte historie om Greenwell's Glory.

Selv har jeg aldrig brugt Wickham's Fancy, men jeg tror nu jeg vil binde et par stykker – bare for at prøve dem en dag. Vil du binde med et mønstret her:

Hale: Perlehøne indfarvet brunrød (alm brun hane)

Krop: Flad guldtinsel, ribbet med guld-wire

Palmerhackle og hackle: Ginger-rød hane

Vinge: Medium stær (gråand på store fluer)

Huggelys II

forts från sid 37

kortvatten i populære elver der mange fiskere samler seg er de så ettertraktede "the last hours of the day" en håpløs tid å fiske på. Isteden for å kaste bort tiden med å fortelle skrøner på elvebredden, kan en legge opp en annen strategi. (Vel, jeg aksepterer at noen også setter pris på en god samtale, drikke whisky, konjakk eller norsk sterkøl, men har du fisket laks i mange dager uten å få noe, blir ønsket om en laks oftest sterkere). Da vi i ungdommen fisket laks i Gaula på Støren fisket jeg ett år sammen med en fisker som kom fra Nausta på Vestlandet. Når vi andre vaklet trøtte inn i teltet ved 02.00 tiden på natten – ofte uten fangst – gikk Naustafiskeren glad ut i en folke-tom elv.

Formiddagene etter var flere ganger en skrekkelig erfaring – der vår venn fra Nausta kom trøtt – men glad og nedlesset i laks opp fra det tidlige morgenfisket.

På slutten av 80-tallet og først på 90-tallet fisket jeg mye på Stjørdals kort-

vatten. Jeg hadde lært av leksjonene fra Naustafiskeren i Gaula. Min døgnrytme var som følger: Jeg gikk tidlig i teltet (ofte kl. 20.00), og sov til kl. 03.00–04.00. Jeg stod opp, spiste lett før jeg satte meg i bilen og reiste ut til en for vannstanden og sesongen aktuell laksehøl.

Denne kulpen ble fisket gjennom to ganger. Gav den ikke fra seg fisk, reiste jeg videre til neste passende plass. Som regel traff jeg aldri andre fiskere på denne tiden av døgnet, mens jeg visste at det fire timer tidligere kunne være kø på samme stedet. Ut på morgenkysten kokte jeg kaffe og spiste en god frokost mens fiskere ankom for det vanlige morgenfisket, noen ganger med en laks hengende i buskene bak frokostbålet. Formiddagen ble brukt til et fortsatt intenst fiske i høler som ofte hadde ligget ufisket siden natten i forvegen.

Middagen ble inntatt midt på dagen. På ettermiddag og tidlig kveld fisket jeg igjen intenst, mens majoriteten av

de øvrige fiskere var hjemme og spiste, sov og hvilte før kveldens tradisjonsrike fiske i kø skulle finne sted. Og som nevnt foran fanget jeg også ofte laks nettopp i solfylte ettermiddagstimer.

Konklusjon

Laksefisket er vanskelig å bli klokt på. Mange faktorer kan virke inn og det kan synes vanskelig å finne en klar logikk i de ulike erfaringene som en etter hvert samler. Det er viktig å ha en strategi en tror på. Det avgjørende spørsmålet er å være ute på fiske på de tider og på de steder der laksen vandrer.

Da tar den også våre fluer, uavhengig av forholdene for øvrig. Den beste strategi for et vellykket laksefiske (om det nå måles i antall laks), er derfor først og fremst hardt og målbevisst fiske, sammen med god elvekunnskap om laksens vandringer og standplasser.

Sommarens Äventyr runt Vemdalen-Vemhåns Fiskevatten

Fisketurer, Bäversafaris, Vilt safaris, Kanoting,
Golfbanor, Harrfiskekurser, Gäddjakt, Fiskeweekend
v24, Travhelg, Flygetsdag, Countryfestival 11-12/8
med Riksfinal i amatörtävling.

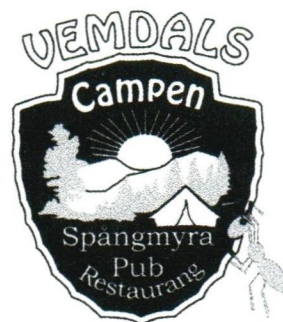
Ring oss nu!!

Tel: 0684-400 27
e-post: vemhans.fishecamp@mailbox.calypso.net
www.fishecamp.com

Tel: 0684-300 36
www.vemdaleninfo.se/ekbergsfiske

Stugby & Camping
Tel: 0684-302 00
e-post: 068430200@telia.com
www.camping.se/plats/Z30

Se hit!!!

– alla våra läsare som
bor utanför landets
gränser.

Vi har nu möjligheten att ta emot
betalning för prenumerationer
via betalkort såsom:

- Eurocard
- Mastercard
- Visa

Även varor som Du beställer
från vår postorderavdelning kan
vi hantera på samma sätt.

Gör så här: Sänd eller faxa ett
brev där du uppger följande:

- Ditt ärende
 - Kortets namn, exp Visa
 - Kortets giltighetstid
 - Kortets nummer
 - samt Din underskrift
- till Flugfiske i Norden
Violgatan 7
S-343 34 ÄLMHULT
Fax 0476-160 64

AnneMarie Skarp

Ledande produkter inom Flugbindning

Habo. Tel. 036-460 95

DAIICHI

FLASHABOU®

UNI PRODUCTS

PARTRIDGE
OF REDDITCH

HMH Bindstäd
FLY-RITE®

NYTT PÅ MARKNADEN

Redaktör
Erik
Erlandson

Ovan till vänster: Snowbees flugaskar finns i flera olika storlekar.

Nedan till vänster: Fenwicks nya rullar är mycket stabila och funktionella.

Till höger: BIOS Travel Pool 12 9 fot klass 8/9 är ett fynd.

En ny säsong

Plötsligt tröttnar den isiga vinden och molnen skingras något. Och så glöder det på nytt i det skimrande blankvattnet över djuphålan. Det är som om solen kom fram under vattnet och tände de framvirvlande vattenmassorna. Värmen känns nästan omedelbart i ansiktet och händerna mjuknar lite och greppet om spöt känns plötsligt lättare. Den stora rullen är laddad med den kraftigaste sjunklinan och längst ut på sjunktafsen sitter en gulröd vinge bunden på en av de nya minituberna. Det är säkert värmen som gör det – för det händer alltid när de tomma, mörka morgontimmarna passerat och klockan närmar sig nio – om värmen plötsligt finns i vattnet... Det är då som rullen går baklänges och allt är glömt – den kalla ryggraden, de stelfrusna händerna, de genomfrusna axlarna. Det är då som utrustningen skall testas – de tusentals kronorna skall betalas tillbaka. Det gäller att ha satsat rätt...

Flugrullar med stor innerdiameter, grov axel, finns det numera allt fler av. Fördelarna med denna modell är flera, framför allt kanske att invecningen av lina, inte minst vid de lyckliga tillfällena då fisk rusat ut med stora mängder backing, går så mycket enklare och snabbare. Ett av dessa nya tillskott är Fenwicks nya rullserie Large Arbor, som finns i klasserna 89 och 912. Den mindre är avsedd för havsöringsfiske och den större för det tyngre laxfisket. Bägge rullarna, speciellt den större, passar förstås bäst för tvåhandsfiske, främst på grund av sin tyngd.

Laxmodellen, Large Arbor 912, är tillverkad i ett stycke aluminium av mycket hög kvalitet och har ett anodiserat ytskikt i svart. Modellen är den också allt vanligare, där själva spolhuset består av ena gaveln, axel med bromspaket, och två bryggor på motsatta sidor över till ett spår i spolen. Spolen är därmed den största delen av rullen med innergavel, centrum med den stora diametern, och vevgaveln. Rullen tar cirka 180 meter 30 pounds backing samt en WF 10 flytlina. Den har dubbelt bromssystem, en enkel spolbroms med hjälp av fingrarna,

samt ett mer invecklat bromssystem som sköts med hjälp av reglage i centrum av spolhusets gavel. Reglaget, som är av lämplig storlek med fasade grepp för att man lätt skall kunna justera, kan med två varv ställas in från friläge till full styrka eller helt stopp.

Fiskeshopens tunga minituber är mycket intressanta för det tidiga vårfisket.

Det finns med andra ord god marginal för finjustering. Bromssystemet verkar – enligt ett vanligt koncept – genom att en metallplatta, roterande med spolen, genom reglaget kan tryckas mot ett platt underlag av samma storlek, i detta fall enligt tillverkaren bestående av karbon. Vevan är tillverkad i elegant mörkbrunt träslag och har motvikt i rostfritt.

Rullen är tillverkad med utmärkt precision i de rörliga delarna – här är toleranserna ytterst små. Spolen känns bergsäkert fast i aktionen och inte minsta glapp eller skevning kan upptäckas trots högsta belastning. Bromsen fungerar också utmärkt, men viss tendens till vattenplaning kan märkas vid kraftig påverkan under längre tid, dock inte vid normalt bruk. Spolen kan också lätt ställas om från vänster- till högerhandsvevning.

Rullen är alltså kraftig, stabil och funktionell. Den har en tilltalande modern design och inte alltför avskräckande pris. Det som möjligtvis kan vara en nackdel för fiskare med kortare tvåhandsspön är den något höga vikten. Modell 912 väger 375 gram och den mindre havsöringsrullen 318 gram. Detta drar ner betyget något. Pris 1 995 kronor för bägge versionerna. Extra spolar kostar cirka halva rullpriset.

Betyg:

Fenwick F-56

Även den mindre Fenwickrullen F-56 är i princip uppbyggd på samma sätt som de större rullarna, med det undantaget att man inte har den extra stora spoldiametern. Däremot finns

allt det övriga i rullkonceptet med: modell, konstruktion, funktion och inte minst bromssystemet, som är lika stort och effektivt som hos de stora rullarna. Man får med andra ord en mastodontbroms på denna lilla rulle, vilket kanske kan glädja någon bonefish-fanatiker, men som i de flesta fall är omöjlig att utnyttja. Nåja, det blir säkert billigare så, att använda nästan samma dimensioner i alla rullarna, och det försämrar ju inget. Känns bara lite konstigt – som att skjuta mygg med elefantbössa.

Stabilitet och passform finns också här, nästan i övermått. Säkrare rulle lär vara svår att finna i denna klass. Vikt 182 gram. Pris 1 595 kronor.

Betyg:

Mini-tuber

Tuber för det tunga vårfisket i högt, kallt vatten brukar gå som smör i sol-sken så här års, och många varianter har också kommit fram på detta tema under åren. De långa, tunga mässings-rörens tid är väl inte förbi – de har sin givna plats i riktigt hårt vatten – men

de minikorta tuber som kommit på senare tid har nu utvecklats att klara även dessa förhållanden. Fiskeshopen i Mörrum har utvecklat en tub som genom sin tyngd och ringa yta mot vattnet skall klara de flesta förhållanden i strida vatten, där det gäller att fiska djupt, men rörligt.

Det där med rörligheten hos en fluga, som fiskas djupt i högt vatten, kan det naturligtvis vara vanskligt att veta alltför mycket om – det är ju sällan man kan betrakta den på plats, så att säga. Därför får det väl bli mer eller mindre sannolika antaganden när man ger sig in på det ämnet. Så låt oss spekulera en aning över dessa tubers funktion: Tuberna är korta och kompakta, cirka 15 mm långa. De binds gärna under vårfiskeförhållanden med en lång vinge som är åtminstone 5 centimeter, ofta ännu längre. Flugan skall fiska så djupt som möjligt. Vi vet att vattenströmmen längst nere vid botten är betydligt slakare än uppe vid ytan. Det är klart att ett inte alltför slakt material i vingen kommer att kunna verka som en köl, som styr flugan i olika riktningar beroende på strömmar etc. En lång och kraftig metalltub, nästan lika lång som vingen, är

tyngre men sannolikt betydligt mer orörlig. Därför försöker vi ofta få rörelse på flugan under utfiskningen, till exempel genom att vippa med spöspetsen. Det är dock tvivelaktigt om detta har någon reell effekt på flugan, eftersom man oftast fiskar med lång linna, som inte sällan ligger i bågar i vattenmassorna, och man måste sträcka ut även bågarna innan flugan rörs. Därför borde en tung, men ändå lätt-rörlig tub fungera bättre, om det är en fördel att flugan rör sig hit och dit, vilket vi på sannolika grunder antar att det är. Om så är fallet borde dessa nya korta men tunga mini-tuber vara av stort intresse.

FiN har ännu inte kunnat testa dem under fiske, eftersom säsongen inte öppnat när tuberna anlände, men vid test med fluga utan krok i stark ström, sjönk de mycket lovande mot botten.

Tuberna finns i silver, svart och mäs-sing.

Pris: 59 kronor för 10 stycken.

Snowbees Flybox

Flugaskar är ett kärt ämne som vari-
forts på nästa sida

eras i tusentals modeller. Från Kingfisher kommer Snowbees askar, som FiN tittat lite närmare på.

Den största varianten av askarna, som alla går under det inte helt olämpliga samlingsnamnet Flybox, är avsedd för torrflugor och andra mindre och lättflyktiga varianter, varför den har inte mindre än 16 små fack försedda med genomskinliga lock, som kan öppnas genom en liten lätt åtkomlig spårffjäder. I askens lock finns en "foam" att sätta fast ytterligare en mängd flugor i. Höljet är av aluminium och konstruktionen i övrigt enkel och praktisk.

Denna typ av askar brukar ha sin svaga punkt i fjädern som skall öppna locken, vilket dock inte framkommer förrän efter några hundra öppningar. Detta har FiN ännu inte orkat med, men vid den test som utförts har inget framkommit som tyder på att dessa inte är normalt säkra och hållbara.

En mindre ask med sex fack i samma modell finns också, liksom ytterligare en ask utan fack och med enbart foam i botten och lock. Båda dessa askar verkar vara helt pålitliga.

Pris 349 kronor för den stora med sexton fack, 249 för den lilla med sex fack och 159 för liten ask utan fack.

Betyg:

Techna AV 14 fot

Fenwick, som i Sverige marknadsförs av ABU, har ett nytt intressant tvåhands laxspö i den alltid aktuella längden 14 fot för klass 9. Spöt kallas Techna AV, har mattsvart design på klingen och mörkt röda lindningar runt holkar och ringar.

Spöringarna är enbenta metallringar, förutom de två linförarna som är av keramisk lågfriktionsmodell. Rullfästet är i metall och skruvas underifrån. Butten är av svart konstmaterial. Handtaget är av normal längd, tillverkat av bästa kork med minimala hack eller håligheter.

Holkarna på detta fyrdelade spö är av topp över modell, vilket medverkar till en mjukare övergång från del till del.

Vi har testat spöt med flera olika linor och kan konstatera att det utan att tveka bär både en 10:a och en klump 11:a. Däremot blir klass 8 väl lätt. Aktionerna är alltså av den mycket toleran-

ta sorten, den som tar upp mer och mer ju tyngre belastning spöt utsätts för, och kan väl närmast kallas trekvartsaktion. Kanske man bör tillägga att helaktionen inte ligger långt borta. Spöt har alltså ingen renodlad helaktion, men lite mer än trekvartsaktion.

Kastningen blir med ett sådant spö lätt och elegant, och denna 14-fotare är inget undantag. Det ligger faktiskt så nära ett enhandsspö som man kan komma när det gäller "performance". Det betyder att man här har ett redskap med vilket man mycket lätt och utan ansträngning kan göra alla de där lite annorlunda kasten, alltså inte bara gå omkring och underhandskasta hela dagarna, utan ibland byta om med lite överhandskast, dubbel spey, eller varför inte vanliga enkla rollkast?

Och sedan alla hybriderna mellan dessa olika kast – med linbågen hit eller dit – ja, allt går lätt som en plätt. Mjuka spön brukar inte heller vara de allra största kastkanonerna, musklerna sitter ju i en kraftig ryggrad, som kan sparka ut linan till trakter som kan avspännas endast med kikare, och inte heller i detta fall är spöt ett undantag – det kräver god timing och lätt handlag för att åstadkomma riktigt långa kast. Men då reser linan sin väg, även om man hela tiden har den inom synhåll, vilket ju kan vara en fördel.

Spöts absoluta fördel är alltså den lätthet och elegans med vilket det utför alla konstkast som man kan ha behov av. Av detta drar den intelligenta läsaren slutsatsen att det framför allt är fiske på varmare älv och sommarvatten som ligger bäst till för spöt. Det är helt klart att spöt kommer bäst till sin rätt med flytlina eller intermediate eller möjligtvis långsamt sjunkande lina. Det har säkert kraft även till tungt vår-fiske med de där riktiga strykjärnen, men detta tunga arbete kan ju med fördel överlåtas till spögarderobens grovjobbare. FiN menar alltså att detta spö är så bra ett spö behöver vara. Varken mer eller mindre. Men smakar det så kostar det. Pris 5 995 kronor.

Betyg:

TravelPool 12

Ibland händer det att man trots bättre vetande blir överraskad som testare av flugspön. Det brukar ju finnas åt-

minstone en vag överensstämmelse mellan pris och kvalitet, i många fall en god sådan. Då och då händer det att mycket dyra spön visar sig vara medelmåttiga redskap, medan mycket billiga spön visar sig betydligt bättre än sin prisnivå. Jag har fortfarande som oöverträffat exempel ett 8 fotsspö, klass 7–8, i glasfiber av Berkleyfabrikat, som jag inhandlade tillsammans med rulle och lina för 75 kronor på Domus i Hagfors på väg till harrfiske i Klarälven 1974.

Ett annat spö i samma goda klass visade sig BIOS TravelPool 12 i längden 9 fot för lina 8/9 vara. Spöt, som är fyrdelat, går lätt ned i en resväska eller i hållaren på en lite större rygsäck. Speciellt attraherades vi av att spöt är försett med rejäla detaljer för drillning av större fisk – en liten drillningsbutt och framför allt ett drillningshandtag cirka 10 centimeter ovanför det reguljära handtaget.

Rullfästet är enkelt och praktiskt, utan inläggningar, och skruvas underifrån in i underdelen på handtaget. Lindningar på alla honholkar samt förstås på snakeringarna liksom på linförarna i svart. Toppöglan är av päronmodell.

Det som gör detta spö så attraktivt för den resande flugfiskaren är framför allt kombinationen av ett lätt spö med spänst och ryggrad och möjlighet att fighta tyngre fisk. Spöt kan därmed användas i en rad olika sammanhang, från dammfiske och kustfiske till fiske efter havsöring och mindre lax.

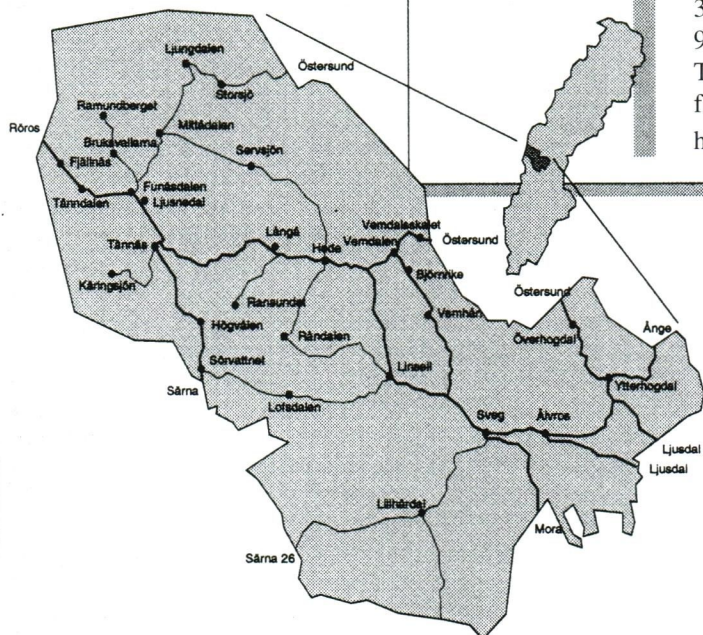
Kastegenskaperna är kanske något ensidiga, men just i den nisch där de ligger är de mycket bra, nämligen beträffande överhandskastning – kortdistans likaväl som långdistans – samt rollkast och underhandskast, där den kraftfulla klingen kan kontrollera mycket lång lina. Små, spetsiga linbågar är en lätt match att åstadkomma med ett spö av denna modell, och då reser ju – inte bara spöt – utan också linan lång väg.

Det betyder att actionen är snabb och kort men kraftfull, man skulle närmast vilja säga halv till toppaktion. Med ett sådant spö i resväskan klarar man alltså väldigt många situationer för fiske med enhandsspö, utom förstås det riktigt lätta fisket. Pris cirka 800 kronor.

Betyg:

HARRFISKE SKOLA

Lär dig Ortsbornas nedärvda hemligheter vid
Sveriges bästa harrvatten!

Veckokurs söndag 18/6 – torsdag 22/6, 3100:- inklusive boende, kursledare, två övernattningar i tält och fiske alla dygnets timmar.

Varje måndag 5/6–14/8 kl. 18.00 Napp för nybörjare med kostnadsfri flugfiskeinstruktion.

10-timmskurser (10-22), måndag till fredag hela juli. 495:-
inklusive lunch. Vuxen plus barn 695:-.

3-dagarskurser 1-3, 8-16, 15-17 samt 22-24 september.
995:- inkl. boende, kursleare samt flugbindningskurs.
Tisdagar 20/6-15/8 kl 19.00 Napp för nybörjare m gratis
flugfiskeinstruktion hos Ekbergs Fiske. 0684-30036.
<http://www.vemdaleninfo.se/ekbergsfiske>

Mer information hittar du på Internet
<http://www.herjedalen.se/harrfiskeskola>
 Du kan även boka på telefon 0684-24200

Härliga Härjedalen

Långhåriga flugfiskare

Text & foto: Gunnar Westrin

För många av oss fyrtioåringar var sextioåret det gyllene årtiondet. Vi mötte en ny tid med revolutionerande musikytytringar, ett nytt och skönt klädmode och – för många i den äldre generationen – fullständigt demoraliserande långhårsfrisyrer. Kärleken spirade och livet var ett enda stort äventyr.

På den resan hamnade jag så småningom i Valsjöbyn, denna pärla bland svenska fjällbyar. I den västra delen av Jämtland fann jag min lilla oas tillsammans med bland andra fjällfiskaren Thord Stattin.

Under många sköna somrar vandrade vi milsvida omkring bland öringtjärnarna i det forna Hotagen. Fjäll som Vinklumpen, Sandknölarna, Bäverfjället och Skalfjället blev våra hemmamarker.

Det var framför allt den sjö- och tjärnlevande öringen som tilldrog sig vår uppmärksamhet. På sextioåret var det vanligt att vi fiskade med de numera klassiska våtflugorna, där sådana digniteter som Butcher, Priest, Invicta, March Brown och Peter Ross var vägledande.

I mitten av sextioåret hade jag börjat intressera mig för flugfisket och flugbindningen. Jag införskaffade en liten lärarhandledning för flugbindare, skriven av Allan Petersson, grundare och under många år ägare av oförglömliga Fly-Dressing. Mina första knapphändigt tillyxade torr- och våtflugor lämnade städet.

Så småningom kom Thord och jag fram till en intressant erfarenhet när det gällde lämpliga våtflugor för öringfisket.

Dessa skulle – enligt vårt sätt att se det – gärna innehålla färgerna rött, svart och silver. Sålunda fylldes våra flugasakar med Butcher, Bloody Butcher, Peter Ross och Priest. Den sistnämnda hittade vi i det lilla häftet "The Hardy Book of Flies", som utkom någon gång i mitten av sextioåret.

Ja, sextioåret var i många avseenden ett tumultartat årtionde. Här fanns alla ingredienser; ond bråd död, visor och sånger som aldrig har slocknat, ett mer än lovligt intensivt flugfiske, studentexamen, militärtjänstgöring och förälskelser. Maskmetaren blev flugfiskare.

"I skenet från FNL, kamraterna och Bob Dylan kände vi oss starka, rena och oemotståndligt fria. Vi skulle förändra världen. Aldrig mer något Vietnam och aldrig mer några presidentmord.

Sakta försvann våra melodier från förr. The Rolling Stones och Bob Dylan stannade kvar på studenttrappan. Revolutionen kom av sig."

(Öringarnas dal, 1998)

NYTT FRÅN SVERIGE

Redaktör Mikael Frödin

Svensk laxrapportering – ett famlande i mörker

För några år sedan tog jag på mig arbetet att sammanställa en laxrapportering från de populäraste älvarna. Arbetet svällde ut och nu har jag i snart tio år rapporterat från de 130 viktigaste svenska och norska lax- och havsöringsälvarna. Arbetet baseras på cirka sexhundra telefonsamtal med laxfiskare, fiskeklubbar, fiskeföreningar, forskare, fiskeritjänstemän och myndighetspersoner i olika ställning. Jämför man arbetet länderna emellan, så finns det dock stora skillnader. Som gammal norgevän och laxfiskare i de norska älvarna, skulle jag trots det inte vilja säga att den norska laxförvaltningen är mycket att skryta med. Tvärtom, landet brottas med allehanda problem, allt från överfiskning och sjukdomar till odlingsnäringens förödande laxlusexplosion och rymlingarnas genetiska nersmutsning av de vilda stammarna. Många av de norska laxstammarna är hårdare trängda än någonsin.

Men en avgörande skillnad mellan svensk och norsk förvaltning är dock då det gäller sportfisket i älvarna, att man i Norge i alla fall vet vad man har att förvalta. I Norge har fiskeriförvaltarna, deras motsvarighet till våra fiskerikonsulenter, rapporteringsplikt till Statistisk Sentralbyrå över vilka fångster som gjorts i så väl hav som älv, och med så väl garn och fasta redskap som med sportfiskeredskap. Rapporteringen bygger på rapporter från enskilda rapportpersoner, jägar- och fiskeföre-

ningarna, kortförsäljarna och andra organisationer runt om i älvdalarna. Fiskeförvaltarna sammanställer sedan en rapport för var och ett av de lax- och havsöringsförande vattendragen.

Rapporteringen visar inte bara antalet individer, utan är även uppdelad i tre viktsklasser; lax under tre kilo, mellan tre och sju kilo och storlax över sju kilo. Statistiken kan naturligtvis inte vara så exakt att varje lax finns registrerad, men man får ett realistiskt tal som visar utvecklingen älv för älv. Detta blir tillsammans med annan information ett utmärkt underlag för att ge en bild av de olika laxstammarnas status; hur laxstegen varit, vilken viktfordelning laxen haft och därmed även en viktig vägledning då det gäller hur årets lek varit. Man kan utläsa regionala skillnader och få viktig information i arbetet med att förvalta landets många laxstammar. Rapporten över fångsterna är stommen i den bedömning som görs av laxstammarnas status.

Hur är det då i Sverige?

Hur ser då situationen ut i Sverige? Här finns ingen som helst rapporteringsplikt. En advekat fråga är hur Fiskeriverket kan förvalta den resurs som våra laxstammar utgör, när man inte vet vad man har att förvalta. Det är till och med så illa att verket faktiskt använt den allt annat än vetenskapliga undersökning av sportfisket som un-

dertecknad gjort, när man velat sammanställa det totala uttaget av lax från våra älvar. I vissa fall baseras ju mina tal på några få intervjuer med lokala fiskare och fiskekortsförsäljare. När det gäller våra stora norrlandsälvar är det snarare troligt än otroligt att uppskattningarna över fångsterna slår fel med tusentals fiskar. Trots detta är det alltså den bästa rapportering som verket har och den som man använder i laxförvaltningen. Visst är det skrämmande!

I mitt arbete har jag haft stor hjälp av två eldsjälar och verkliga beskyddare av våra svenska laxstammar, Hallands Brodde Almer och Västerbottens Anders Karlsson. Dessa är beviset på att det skulle kunna vara annorlunda.

Brodde Almer gör varje år en sammanställning över uttaget av lax och havsöring från Hallands vattendrag. Det är en rapport som i och för sig inte är uppdelad i viktsklasser, men som ändå ger en bra bild av västkustlaxens status och hur mycket lax som lekt i olika vattendrag.

Anders Karlsson, som i likhet med Brodde Almer arbetar på Länsstyrelsen med bland annat laxförvaltning, gör även han en sammanställning över länets sportfiskefångster. Detta gör han på sin fritid och av eget intresse. Självklart blir rapporten ett viktigt underlag i hans arbete med västerbotenslaxen.

Ska det bli någon ordning på den svenska laxförvaltningen är det verkliga på tiden att även vi får en rapporteringsplikt lik den i Norge. Fiskeriverkets famlande i mörkret är allt annat än godtagbar. Det ligger på verkets ansvar att organisera en rapportering och att se till att det finns resurser att få det viktiga underlag som en rapport över det svenska sportfisket efter lax och havsöring faktiskt skulle vara.

Personligen tycker jag att det vore självklart att en sådan uppgift skulle ligga hos fiskerikonsulenter, där tyvärr långt ifrån alla idag ens är insatta i det egna länets sportfiske. En seriöst gjord årsrapport över det svenska sportfisket efter lax och havsöring skulle även visa det stora rekreationsvärdet och på så vis även kunna vara ett viktigt instrument i arbetet med att rädda våra laxstammar åt oss spöfiskare. En start kan vara att alla fiskevårdsområden, klubbar och andra organisationer sammanställer sina fångstrapporter och frivilligt sänder dem till sina fiskerikonsulenter med uppmaning att rapportera vidare till verket. Kanske kan detta även vara något för vårt "nya" sportfiskeförbund att ta tag i?

lämnar den sina vanliga födoplatser och formligen "tokäter". Fisken kommer snart att vara så upphetsad av tillställningen att den utan problem kommer att lägga märke till "något utöver det vanliga" som kommer farande på vattenytan – och detta "något" är ju givetvis din rejält tilltagna och buskiga torrfluga!

Större synfält från botten

Varför skall man då välja en extra stor torrfluga framför en större nymf eller rent av en rejäl streamer, om nu fisken äter under vattenytan? Och varför kan den stiga från stort djup för att ta en torrfluga uppe på vattnet? Svaret ligger i det vi brukar kalla fiskens "fönster", med andra ord det område ovanför fisken, där den kan se genom vattnet och flugan syns som en siluett. Utanför fönstret ser fisken visserligen också, men här endast flugans "fotavtryck" i en för övrigt upp och ned vänd spegelbild av botten. Som framgår av

illustrationen blir detta "fönster" större ju djupare fisken står, och det innebär i sin tur att en fisk från botten har en bättre överblick över vad som händer vid ytan än om den står högre upp i vattnet. Den får alltså bättre tid på sig att upptäcka en torrfluga och ser den dessutom i ren siluett passera över en större yta.

Därtill kommer att flugan lättare upptäcks även om den hamnar lite vid sidan om fiskens "normala" födolinje. Den kommer ändå att kunna se och ta flugan.

När fisken är i gång och äter ordentligt är det också som om alla spärrar släpper. Lagen om största möjliga födointag till minsta möjliga energiåtgång försvinner och fisken stiger gärna upp och tar flugan i ett överdrivet våldsamt hugg. Men den överdimensionerade flugan signalerar ju faktiskt ett rejält proteintillskott, som det kanske ändå är väl värt priset att stiga till.

Det andra tillfället då jag föredrar de stora torrflugorna är när en stor kläckning pågår som bäst. Vi har säkert alla upplevt en gigantisk kläckning med

vakande fisk överallt – och självklart tycks fisken alltid föredra de naturliga insekterna framför vår fluga. Vid sådana tillfällen kan en avvikande och stor torrfluga många gånger fånga fiskens uppmärksamhet och avbryta den ordinarie dieten från smörgåsbordet av kläckande insekter.

Även om jag bara nämnt två bra tillfällen att använda extremt stora och buskiga torrflugor, så finns det fler – det är bara att ge sig ut och upptäcka dem. Men för att bespara dig lite tid vid vattnet, så kan jag ge ytterligare ett tredje tips.

Nattetid ger sig de riktigt stora fiskarna ut på jakt, och en favoritfluga för dessa tillfällen, oavsett om man fiskar i sjö eller strömmande vatten, är en imitation av en mus! Jo, det är faktiskt sant. Imitationer av möss tycks kunna få även den skyggaste öring att löpa amok och hejdlöst kasta sig över flugan.

Så tveka inte att binda ett par rejält stora torrflugor att ha med i asken inför sommarens fiske. Du vet aldrig när de kan komma att behövas...!

Nya regler för fisket i norrbottensfjällen

Inför sommaren har länsstyrelsen i Norrbottens län infört nya regler för fiske i statens vatten ovan odlingsgränsen som ingår i de så kallade kommunkorten. Man inför en generell "bag limit" på högst fem öringar och/eller harrar per dag.

Minimåtten blir 30 cm för harr, 35 cm för öring och 50 cm för lax. För att skydda ungstadierna av laxartade fiskar blir fiske med naturliga beten (mask, maggot, räka, betesfisk och liknande) förbjudet i strömmande vatten. Eventuella undantag framgår av fiskekortsbilagorna.

I syfte att skydda öringen i samband med dess lek är fiske efter öring förbjudet i strömmande vatten 1 september–14 oktober. Av samma skäl är fiske efter harr förbjudet 10 maj–10 juni i Gällivare, Jokkmokk och Arjeplog kommun, och 15 maj–15 juni i Kiruna kommun.

De nya reglerna gäller alltså i de vatten som ingår i de olika kommunkorten. Regeländringarnas syfte är att styra fisket i långsiktigt hållbar riktning. Men även för de kvoterade vattnen sker förändringar för att i allt hög-

re grad skräddarsy fiskeregler efter den situation som råder i respektive vatten.

Ett exempel är troféfiskevattnet för harr, Skieltajokk i Jokkmokks kommun, som lanseras inför säsongen. Här syftar specialreglerna till att begränsa fångstuttaget, så att harrpopulationens profil ska bibehållas trots en ökning av antalet besökande sportfiskare.

Nytt för i år är också de utvecklade fiskekortsbilagor med nya kartor och utökad information som finns framtagna för respektive fjällkommun.

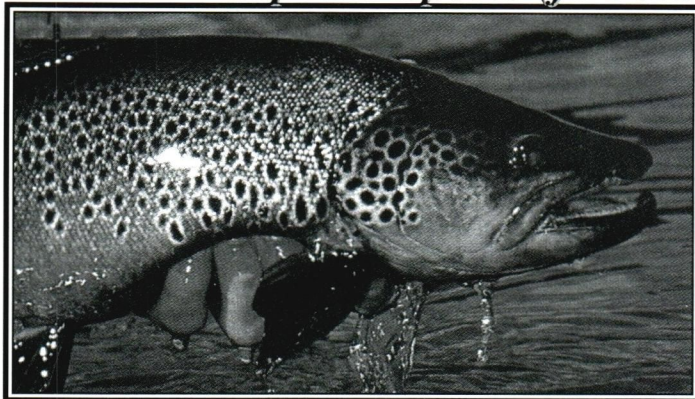
Dessutom finns nu också möjlighet att inhämta information via internet, där intresserade sportfiskare kan hämta hem såväl kartor som ansökningsblanketter till de kvoterade vattnen.

Information om fisket i Norrbottens fjällområden finner du på adressen www.fjallen.nu eller på telefon 0920-960 00.

Red

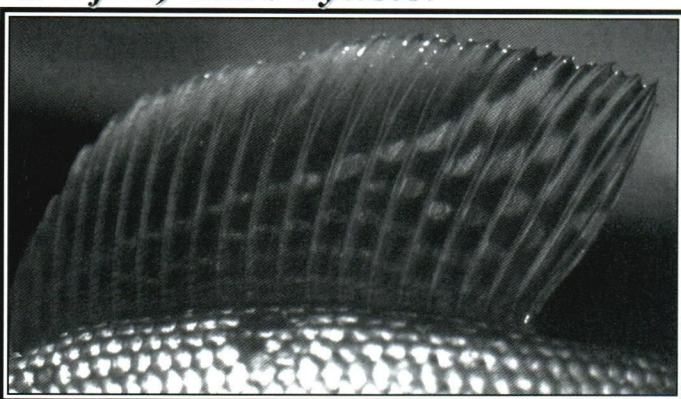
2x5ÅR DET SKALL VI FIRA!

Laponia Sports (fd Fiske & Fjäll) 5Års nyheter

SÅRKOJAUR

Följ med oss till en av Skandinaviens vackraste och mest spännande fjällfiske upplevelser. Sårkojaur är ett nyöppnat område längst upp i norra Sverige, här har Du möjlighet att under en vecka få uppleva ett variationsrikt fiske efter röding och öring i kristallklara strömmar och sjöar. Vi bor i ett sameviste på en av Sårkojaur's många öar. Du får en inblick i den samiska kulturen och serveras många av de läckerheter som hör till den samiska maten. En upplevelse för alla sinnen, passa på endast ett begränsat antal platser.

FINNMARKS VIDDA

Finnmarks vidda, ett Mekka för dig som vill uppleva flugfiske efter grov harr. Det finns inte många platser på vår jord som kan konkurrera med området när det gäller flugfiske efter harr. Medelvikten är runt 1kg och här fångas varje år fiskar på över 2 kg! Området är stort och möjligheten att hitta en egen liten pärla till fiskeplats är stor. Strömmarna och sjöarna håller också livskraftiga stammar av röding och öring. Följ med våra erfarna guider till det nordligaste vidderna i Europa och utmana stor harren.

Dan-Tackel Sweden Sportfiskebutiken 5 Års jubileum i maj 2000

Neoprenvadar		Flugfiskeset		Flugrullar		Flugor	
ABU	749:-	Sierra 9' 5/6	1249:-	Scierra Black Shadow		25 st olika torr	75:-
RT	649:-	Dynadisc	499:-	Trout 4-6	1699:-	25 st olika våt	75:-
Fiskevideo ingår		Backing	99:-	Grilse 7-9	1799:-	25 st olika nymfer	75:-
värde 249:-		Vår fluglina.	100:-	Salmon 10-12	1899:-	25 st olika stream.	90:-
Andningsvadar RT		20 st flugor+box	140:-	Dragonfly concept disc		20 st Byshy Bob	70:-
Ord 2499:- Nu 1549:-		25 m tafs	25:-	Med 2 extra spolar		20 st Cats Whisker	85:-
		Flugväst	299:-	CD355 4-6	599:-	20 st Fritz	105:-
		Fiskevideo	249:-	CD375 6-7	635:-	20 st Gold B.Nymf	90:-
Från Ron Thompson		Pin on reel set	119:-	CD395 7-8	655:-	20 st Muddler M.	100:-
Scandinavia	599:-	Totalvärde	2779:-	Bästsäljare i 3 år		20 st C.D.C	99:-
Montana	499:-	Rabatt	1000:-			20 st Gold B. Lur.	105:-
Scierra 799:-		Jubileumspris:	1779:-			20 st Mini Lures	75:-
						20 st Booby Nym.	85:-
						20 st Daddy L. Leg.	95:-
						20 st Grayling	65:-
						20 st Hopper Torr	95:-
						20 st Mayflies	95:-
						20 st Hairs Ear	89:-
						20 st Mixed Sedge	85:-

2:Sorteringsfluglinor

Shootinghead

Vi fortsätter med denna extrema storsäljare.

Nu finns vår lina i alla SH.

Flyt	WF/DT	2-13
Interm.	WF/DT	2-13
Sjunk	WF/DT	2-13
Fast Sjunk	WF/DT	4-13
U.fast Sjunk	WF/DT	4-14

Flyt	6 till 12
Interm	6 till 12
Interm. Clear	6 till 11
Sjunk	6 till 12
Ultra fast sjunk	6 till 12

Från 80:-st/vid köp av 5 st. Finns det fel på linan byter vi den.

Beställ vår "katalog", prislista.

Laponia Sports

Dan-Tackle

031-7115574

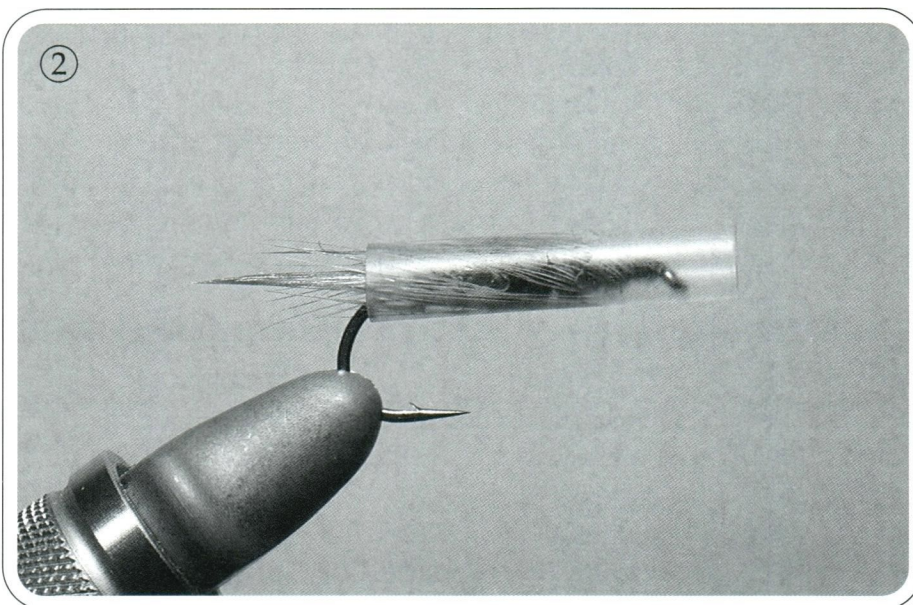
042-340601

www.laponia.sports.com

www.dan-tackle.com.

SVERIGE - USA - RYSSLAND - ARGENTINA - BAHAMAS - CUBA - NYA ZEELAND

FLUGFISKEÄVENTYR TILL VÄRLDENS ALLA HÖRN - ARGENTINA - BAHAMAS - CUBA - NYA ZEELAND - SVERIGE - NORGE -

TIPSRUTAN:

Styla palmerflugan i en plasttub

En god vän konstaterade att palmerflugorna i min ask såg "våtflugestylade" ut, medan hans alltid blev så spretiga att de till och med hade svårt att bryta genom vattenytan och sjunka. Han utgick från att det var hans bristande bindrutin och fingerfärdighet som gav det sämre resultatet.

Men även mina palmerflugor ser ibland nog så spretiga ut när de lämnar bindstället. Med en mycket enkel metod ger jag dem emellertid den rätta formen. Genom att fukta naturmaterial – till exempel hackel – i ljummet vatten, så kan de ges en form som de sedan behåller efter torkning. Det gäller såväl lösa hackelfjädrar som efter det att fibrerna lindats runt krokskafet.

Idén att blöta en fluga för att styla om den är inte ny och har tidigare presenterats i FiN, senast i min artikel "Torr och våt i samma fluga" i februari-numret 1999. Men där fanns tekniken att använda ett litet plaströr med endast som en detalj i en av många bilder, varför det kan finnas skäl att uppmärksamma metoden på nytt.

1. Om man upplever att den färdigbundna palmerfluga ser för yvig och spretig ut och man hellre vill ha hacklet mer strutformat bakåtriktat...

2. ...håller man fluga med huvudet uppåt under en kran och spolar den med ljummet vatten samtidigt som man stryker hacklet bakåt. Därefter skjuter man en plasttub med lämplig diameter över fluga och låter den torka. Här sitter den för fotograferingens skulld i stället, men i praktiken lägger man den lämpligen på ett bord.

3. När fluga är helt torr dras plasttuben av. Med fingrarna stryker man därefter de hopklibbade hackelfibrerna bakåt och justerar fluga till rätt form.

Gunnar Johnson

Pool 12 Tvåhands Combo

SSD 12,3", Magnum 140D, Shootingline, SSD klump, Backing, Tafs och fluga.

Combopris: 2398:- (3795:-)

SSD 14,6", Magnum 200D, Shootingline, SSD klump, Backing, Tafs och fluga.

Combopris: 2598:- (4100:-)

Combo 4

Pool 12 SSD 9" # 6 eller 7.

Superfly rulle, SSD Non Spook

Fluglina, Backing, Tafs och 5 flugor.

Combopris: 1699:- (2299:-)

Combo 3

Travel pool 9" # 6, 7, 8 eller 9

med Superfly rulle och SA Hot Fly

Line. Backing, Tafs och 5 flugor.

Combopris: 1099:- (1649:-)

Wittlocks Sportfiske

Halmstad

035-212191 Fax 035-213473

Fraktfritt vid köp över 1000:- och
försöksinbetalning till PG 4907744-9

Pool 12 SSD Förre årets komet.

Nu med fler möjligheter. **Tub ingår!**

8" # 3 3 del. Pris: **995:-**

9" # 6 2 del. Pris: **1095:-**

9,5" # 8 3 del. Pris: **1149:-**

10" # 9 3 del. Pris: **1249:-**

12,3" # 8-9 3 del. Pris: **1859:-**

14,6" # 10-11 3 del. Pris: **1949:-**

Fint betyg i tester

Pool 12 Soft Pack

299:-

Vision

Stav

445:-

Guideline LP. Kanonfina spö med helt
rätt aktion för modern kast teknik. Varför
beta mer än Du behöver?

9,6" # 8 2 del. Pris: **2096:-**

12" # 8-9 3 del. Pris: **2895:-**

14" # 9-10 3 del. Pris: **3199:-**

Vision Fly Water. Från finska OPM

erbjuder vi ett spö med fina resurser och

med ganska snabb aktion. 1+5 års gar.

10" # 7-8 2 del. Pris: **1049:-**

12,4" # 8-9 3 del. Pris: **1995:-**

14" # 9-10 3 del. Pris: **2149:-**

Vision Classic Guideline Sense,

5/6, 7/8 **1075:-** 2 Wide **2195:-**

9/10 **1339:-** 3 **2295:-**

11/12 **1379:-** 4 **2395:-**

Backing ingår vid rullköp!

Nya Västar! Pool 12 Guide **485:-**

Kispiox **349:-**

Vadarjackor! Sierra **875:-**

Hodgman **1699:-**

Glöm ej våra kataloger

Vadarbyxor Ventilande.

Pool 12 HQ, ventilerande vadare, 1999 års mest sålda. **Mycket bra funktion!!**

Pool 12 HQ Combo, med Pool 12 nya vadarkänga. (filt och gummi undertill), **nyhet 2000**

Pool 12 Standard, med samma ventilerande membran men enklare tyg.

Pool 12 Standard Combo, Pool 12 standard vadarsko (marknadens lättaste ?)

Vision Extreme, ventilerande vadare. **Ny modell med bättre passform.**

Vision Extreme Combo Flywater känga (typ Hodgman Classic) inkl. Vision vadarväska. (2459:-)

Vadarbyxor Neopren.

Pool 12 Aquaz, vadaren med nära 0 % reklamtion. **4 mm högkvalitets neopren. Knäskydd.**

Pool 12 Aquaz Strumpvadar, i samma kvalitet som ovanstående.

Pool 12 Aquaz Strumpvadar Combo, med Pool 12 standard känga.

Vision Extreme Strumpvadar Combo, med Vision Flywater känga inkl. Vision vadarväska.

Cormoran, vadare med stövel och i smidig neopren med bra passform. **Prisvärd.**

Pris: **1845:-**

Pris: **2639:-**

Pris: **1349:-**

Pris: **1849:-**

Pris: **1489:-**

Pris: **1949:-**

Pris: **1375:-**

Pris: **1189:-**

Pris: **1675:-**

Pris: **1295:-**

Pris: **749:-**

Fluglinor.

SSD Flyt Non Spook WF **375:-**

SA Ultra 3 Flyt WF 5-9 **499:-**

Mastery GPX WF 2-9 **585:-**

Mastery Express Tip

150-550 grain **595:-**

Vision Extreme Distance

Flyt, Intern. Sink 4, klump **349:-**

Shooting Head.

SSD, Flyt, Intern. Sink 3 **289:-**

Deep Water Express

550, 700, 850 grain **369:-**

Powertaper, enhands

Flyt, Intern. Sinktip. **339:-**

Powertaper, tvåhands

Flyt, Intermediate, Sinktip **399:-**

Vision Extreme, superfast **259:-**

Skjut Lina.

Mastery, 31, 35, 38, 42 **285:-**

SSD, 32, 35, **235:-**

Hi Level, monofil. Mycket

Bra. 35lbs och 50 lbs **99:-**

Lax Polyleader
78:-

Titta efter
den här dekalen!

HÄR KAN DU KÖPA
Flugfiske i Norden

Följande välsorterade redskapshandlare säljer FLUGFISKE I NORDEN i lösnummer

Arvika: Arvika Fiskecenter, Storg. 33

Borlänge: Olles Fiske & Fritid,

Hugo Hedströms v 16

T&R Sportfiske, Borganäs v. 26

Göteborg: Strömvalls, Ö:a Larmg. 16

EL-GE Sportfiske, Gustav Dahléns g. 13

Lennart Bergqvists Flugfiske,

Industriv. 2, Partille

Kiosken Turisten, Kungssportspl.

Halmstad: Wittlock Sportfiske, Tyghusg. 2

Jakobsberg: Fly Fisherman, Vasav. 46

Jönköping: Kurres Fiskeshop,

Lantmätargränd 6

Kalmar: Vapencentralen AB

Karlshamn: Fiskeshopen i Karlshamn,

Saltsjöbads v. 53

Karlskrona: Fiskemagasinet,

Amiralitetstorget 23

Ljungby: Skand Sportfiskecenter,

Skåneg. 10

Luleå: Vildmarksshopen, Ålg. 18

Lund: Sportfiskehuset, S:a Esplanaden 20

Malmö: Fiske & Fiskar, Regementsg. 17

Markaryd: Piraya Sportfiske, Österg. 9

Mörrum: Bringséns Sportfiske, Parkv. 33

Record Fiske & Fritid, Åkroken

Fiskeshopen i Karlshamn

Norrköping: Norrköpings Sportfiske,

Trädgårdsg. 15

Piteå: Janssons Järn AB, Öjegat. 81

Sandviken: Sportimport, Storg. 22

Skellefteå: Domus, Nyg. 50

Stockholm: Fiskarnas Redskapshandel,

St Paulsg. 4

Berras Sportfiske AB, Valhallav. 46

Umeå: Blixt Sport, Storg. 87

Uppsala: MÅ Fiske o Fritid, Björkg. 4

Vimmerby: AT Vapen, St. Torget

Västerås: Willy's Sportfiske AB,

Långmårtensg. 2

Ystad: Fiske o Sportboden,

Österportstorget 1

Ängelholm: Varuhallen Hobby, Storg. 62

Örebro: Östlunds Fiske, Jakt och Sport,

Radiatorv. 1

Östersund: Fiskeservice, Stortorget 6

Danmark: Sport-Dres,

Fredriksundsv. 20, Köpenhamn NV

"Go Fishing", Brog. 6-8, Odense

Hunters House, HC Ørsters v. 7B,

Fredriksberg

Bössemager Korsholm A/S, Skjern

Norge: Jarle & Bjørnar Fluefiske,

Sörumsg. 28, Lillestrøm

Finn de Langes Sport, Christiesgt. 11,

Bergen

Nordisk Fiskeutstyr, Chr Kroghs gate 16

Flugfiske i Norden säljs även i alla välsorterade tidningskiosker, varuhus och/eller bensinstationer i Sverige, Danmark, Finland och Norge.

– Fråga efter Flugfiske i Norden om den saknas på tidningshyllan –

Ballet en tidlig morgen

forts från sid 23

Fiskeriet er ofte bedst tidligt om morgenen, og det er jo det allerdejligneste tidspunkt en forsommerdag.

Mysider

Mysiderne er en gruppe af krebsdyr; på lavt vand, hvor de dukker op noget senere på sommeren, er de glasklare og færdes i sværme, som kan gøre det kystnære vand næsten grødagtigt. Længere ude er mysiderne større og ikke altid glasklare. Når de bevæger sig og ikke bare driver om, sker det i små hurtige sæt.

Da der altså ikke skal være for meget spræl i fiskeriet, gælder det, efter min filosofi, om at binde så meget "liv" som muligt ind i fluen, gerne med enkle midler. Derfor ser min Mysis sådan ud:

Som alle fluer grundlægges også Mysis med et bindetrådsunderlag fra krogøjet og et stykke ned i bøjningen; tråden tørnes lidt frem, og halen hæftes. Ca. over modhagen hæftes øjnene under krogskafet.

Hvis man foretrækker nylonøjne, nippes et lille stykke af spolen og fæstes i en smal fladtang. Det, der stikker ud på siderne, varmes med en lighter, og bagefter farves øjnene sorte med en spritpen (vandfast) og hæftes på samme måde som kuglekædeøjne. Nogen ganske få tørn blytråd foran nylonøjnene giver fluen akkurat så megen vægt, at den kan synke ganske langsomt.

Skal fluen have rib, hæftes den nu, ellers spares bagtil en bindetråds-løkke, og tråden parkeres ved krogøjet. Løkken "fodres" med kropsmaterialet, som taperes allerede nu, så bagkroppen bliver fed, forkroppen slank. En smule kaninhår sniges i løkken oppe ved krogskafet, og løkken spin-des.

Derefter tørnes kroppen, stryg kaninhårne bagud for hver tørn og tørn i 8-tal mellem øjnene, inden kroppen tørnes frem til krogøjet, hvor eventuelt overskud fjernes, før fluen afsluttes.

Mysisen skal være så let, så den næsten svæver i vandet. Ganske små nøk med lange mellemrum er nok til at interessere hornfisken – vent så, mens den piller, og stram først op, når den er på vej væk, og glæd dig over dens halspidsdans. Ballet en tidlig forsommermorgen, da verden stadig er som ny og ubrugt.

Bokbiten

forts från sid 39

med ett antal år på nacken. I snart 50 år har han medarbetat i amerikanska flugfisketidskrifter, haft sin egen flugkastarskola, gjort video och skrivit böcker om flugfiske och kastteknik, den senaste i raden "Presenting the Fly".

Vanligtvis förknippar vi att "presentera flugan" som enbart relaterat till kast och flugans drift. Lefty Kreh lägger så mycket mer i begreppet. Hit hör stort sett allt vi knyter till flugfisket, mycket av det redan innan vi höjt vårt spö till ett första kast – klädsel, hur vi närmar oss fisken, spö, rulle, lina, vadning, flugval etc. – allt förtecknat i 47 goda råd redan på de första sidorna, som kan sägas vara en kort summering av de följande kapitlen, där han vidareutvecklar, förklarar och kommenterar sina "teser".

"Presenting the Fly" är indelad i två större avsnitt. Del I omfattar den mera tekniska delen av flugfisket – val av redskap, flugor, olika kast, infiskning m m under det att del II behandlar fiske efter olika arter, allra främst öring

men också andra populära sötvattenslevande flugfiskar i USA, speciellt "bass". Boken avslutas med ett kortare avsnitt om havsfiske med fluga efter bl a striped bass, permit, och bonefish.

"Presenting the Fly" är en synnerligen innehållsrik bok, som bör läsas i etapper. Den överflödar av goda råd och förnuftiga resonemang grundade på ett livs flugfiskeerfarenhet. Ibland går hans åsikter stick i stäv med "gamla sanningar", det kan gälla hur man rätt utför ett rollkast eller att tafsens övre del skall vara relativt mjuk, mot tidigare vedertagna uppfattningar. Lefty Kreh argumenterar klart och logiskt, men boken är språkligt ganska tungläst och kunde gärna ha lättats upp med några nöjsamma fiskeupplevelser. Lefty Kreh är snarare en god instruktör än berättare. Särskilt det långa avsnittet om olika kast blir trots ett antal svartvita foton lite tungläst.

Boken avslutas med ett mycket digert och välgjort alfabetiskt register, som gör det lätt att hitta i den.

Jan Sekander

TIPSRUTAN:

Mörk rygg på zonkers

Att zonkers är bra och livfulla småfiskimitationer har säkert många flugfiskare konstaterat. Karaktäristiskt för alla småfiskar är en ljus buk och en mörk rygg. Det klarar man hjälpligt genom att linda en ljus kropp eller välja ett vitt hackel och sedan binda in en mörk kaninskinnsremsa som rygg. Men möjligheterna att variera sin imitation blir betydligt större, om man istället väljer att färga in hårspetsarna med en vattenfast färgpenna. Sådana märkpennor i olika färgnyanser finns att köpa i kontorsvaruhus.

Man kan till exempel förse en vit kaninskinnsremsa med blågröna toppar, eller välja en ljust olivegrön grundton på skinnremsan och måla topparna svarta – allt efter vilket litet fiskyngel man vill imitera.

Tomas Svensson

**KURS I LAXFLUGBINDNING & SPEYCASTING
PÅ KLASSISKT VIS**

Är du intresserad?
Då har jag ett erbjudande till Dig!

Jag ska hålla 2 st intensivkurser á 3 dagar i laxrika Dalälven vid Älvkarleby.

Kursinnehåll; **Konsten att binda klassiska laxflugor.**
Materialkännedom, teknik m.m.
Lära och utöva det klassiska speykastet,
med alla varianter.

Kursdagarna blir fredag, lördag och söndag den 12-14 maj och 19-21 maj.

Pris per deltagare är 3000:- och då ingår logi i Älvkarleby fishecamps stugor, frukost, lunch, middag och fika.

Deltagarantalet är maximerat till 8 st/kurs.

Utrustning från Bringséns Sportfiske finns att låna.

Sista anmälningsdag 1 maj. Anmälan är bindande.

För information och bokning kontakta Sven-Olov Hård,
tel 026-511757 kvällstid, eller e-post; sven-olovhard@swipnet.se

HÅRD'S CLASSIC SALMONFLIES

**Laksefiske
i Stjørdalen**

Siste års smålaks-
rekord gir oss håp om
en ny god sesong.

7520 Hegra, Norge
Tlf: +47 7480 0719
Faks: +47 7480 0714

SPORTFISKARN
i Strängnäs

Din närmaste fiskebutik

www.mkwp.se/sportfiskarn

Allt för flugbindning

Butik
Trädgårdsgatan 36 - Strängnäs
Mobiltelefon: 070-528 26 96
E-mail: sportfiskarn@swipnet.se

www.elgeco.com heter vår

hemsida. Ta en titt, det kan löna sig!!

**NYA MYCKET BRA STARTSET
TILL MYCKET BRA PRIS!!**

9' spö för lina 4-5, 5-6 eller 6-7, rulle
lina och tafs med c:a 30% rabatt!!

MILL END LINOR.

2:A SORTERING FLUGLINOR MED
OFTAST OBETYDLIGA SKÖNHETSFEJ.
Pris: 88:- / st., 240:- / 3 st.,
380:- / 5 st., 650:- / 10 st.

WORCESTERSHIRE LINOR !!
TILL KALASPRIS !!! 220:- / st.

REA!

**PÅ MYCKET,
MINST 30%!!
KOLLA HEMSIDAN!!**

ELGECO

Box 8012
421 08 Västra Frölunda
Tel. 031 - 473560
Fax. 031 - 493581
E-mail. elgeco@algonet.se

Laxfiske i Ängesån

Info. Boende - guide - bokning mm.

www.angsstugan.nu

Ängsstugans Fiscecamp
Tel. 0926-300 03 (efter 18.00) 0920-992 49

**Highlander Sports
Webshop**

www.highlander.nu

1000-tals II sort. linor på lager från 90:-
Massor med nya produkter
tel/fax 031-68 56 98

**FLUEFISKE
KLARAELEN I TRYSIL**

Fluefiskestrekning: 2,3 km, begge sider
av elven. (4.6 km strandlinje)
Begränsat antal fiskare.
Minstemål ørret og harr: 40 cm.
Hytte ved elven.

GRØNNÆSS fiske

~~~~~
Snorre Grønnæss, 2427 Plassen
Telf.: +62456012. Mob.: 90164139
E-post: ka-groe@online.no

Flugbindare

Ronnie

Ronnie Eriksson
Gysingestigen 205
810 21 Gysinge
Tel/Fax 0291-213 00
Mobil 070-530 05 47

Flugfiskebutik vid Gysinge strömmar.
Flugor för lax, öring, harr, regnbåge,
gädda m.m. Flugbindningsmaterial.
Postorder. Katalog + provfluga 30:-
www.mallofeurope.se/flugfiskeboden

**BRODERADE
TYGMÄRKEN**

Skriv/ring för upplysning och pris.
Tel. 040-49 65 33
Fax. 040-49 78 30

www.B4.nu E-mail: carrek@B4.nu
Carrek
Box 14019, 200 24 Malmö

**SANDELL'S FLUGBINDNING
VÄLBUNDNA LAX OCH HAVSÖRINGS-
FLUGOR FÖR DITT FISKE**

Mats Sandell Forsythiagatan 4
266 31 Munka-Ljungby, Tel: +46(0)431-432310
E-mail: m.sandell@swipnet.se
Hemsida: <http://home.swipnet.se/salmoflies>

Köp, Sälj & Byt

De första fem raderna under denna rubrik är gratis för FiN:s prenumeranter. Ytterligare rader **SEK 30:- per rad**, bifogas med beställningen. Då publiceras den oftast i påföljande tidning. Varje rad består av ca 35 nedslag. OBS! Mellanslag, kommatecken och dylikt räknas också. Köp, sälj och byt-marknaden avser endast PRIVAT annonsering. Företag och firmor kan ej annonsera under denna vinjett.

Annonser, vars innehåll tyder på någon kontinuerlig verksamhet i inkomstsyrte tas endast emot av FiN prenumeranter såsom betalda radannonser. 30:-/rad bifogas manus.

Skicka Ditt annonsmanus (maskinskrivet eller tydligt textat) till Flugfiske i Norden, Violg. 7, 343 34 Älmhult, fax 0476-160 64. Uppge namn o fullst adress!

Säljes: FiN Årg 1982-93 i samlarpärm, 2 500 kr el högstbjudande. Jan, tel (S) 031-27 66 33.

Säljes: Winston glasfiber, 8' för lina 3-6, fyrdelat i läder tube. Thomas & Thomas Classic flugrulle. Även Leonard Mills öring rulle. Hardy Perfect 3 3/4 & 4". Tel/Fax (S) 08-649 36 15.

Säljes: Laxflugspö Hardy Favorite 18', 4-delat mycket fint skick. Tel (S) 0920-21 15 77.

Säljes: Toppskick! Flugspö #6,9' UFM. Af-fere Premium + ALU Tub. Fina kaste-egenskaper. Se FiN 2-94. Pris 1 500 kr + frakt. Esa, tel (S) 0142-187 34.

Säljes: Fiskeböcker, kataloger och tidningar, ca 300 st, FiN gröna band 1979-80, -96. Lista finns på hemsidan <http://w1.601.telia.com/~u60108325/> E-post: fiskebok@telia.com Tel (S) 060-15 20 41.

Säljes: FiN 1979 t o m 1999, mkt bra skick, inkl tre index och FiNs tygmärke. 2 700:- el högstbj. + frakt. Mogens, tel (S) 021-18 28 27 (kvällar).

Säljes: Vadarskor, Hodgman Bantam, stl 42, 500:-. Köpes: Hardy fibatube glasfiberklinga med spigotholk 6', 3-4 eller 7' 4-5. Christer, tel (S) 0250-142 66.

Säljes: Äldre fisketidningar hela och delar av årgångar från 70-talet och framåt samt kataloger. Ingrid Ahlman, tel (S) 0370-169 45.

Säljes: Sage 490 LL 4-del. Fischer GT 40, alt längder 7,3'-9,6'. Loop mod 2. Allt i mint. cond. Ring Tommy, tel (S) 0141-585 69.

Säljes: Scott STS 4-delat 9', #5 med alutub, 2 500 kr. Thomas & Thomas 4-delat 9', #6, 2 200 kr. Per, tel (S) 040-91 90 89, 070-482 22 41, pbref@swipnet.se.

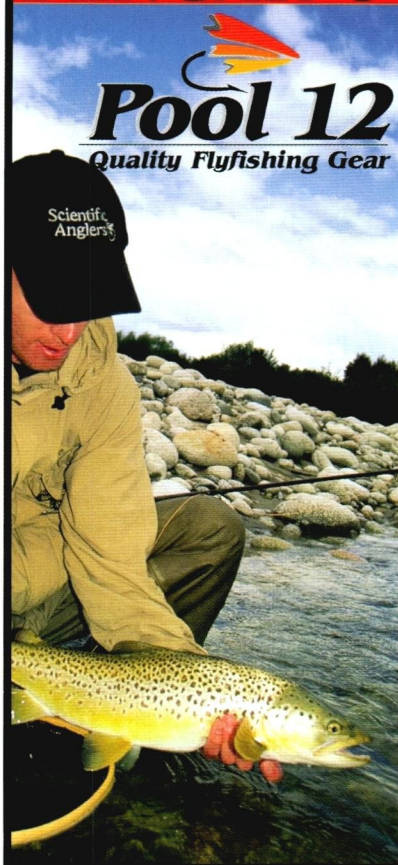
Säljes: Tibor F rulle "The Freestone" svart i nyskick WF + 100 m backing, 2 900:-. Hardy Flyweight 2" 9/16", 975:-. SAGE G3 15', #10-11, 2 500:-. FiN fr o m -82 t o m -96 alla i nyskick, trevligt uppslagsverk för klubben! 1 500:- + porto. Thomas, tel (S) 0380-193 74 kvällar.

Köpes: Flugrulle Hardy Featherweight 2" 7/8" eller byte mot Flyweight 2" 9/16". Hel årgång av FiN -79. Thomas, tel (S) 0380-193 74 kvällar.

Säljes: Sage Rpl 10'-7# nytt Sage LL 389, 8,9' 3# nytt. Lee Wulff Midge 6' 5# i nyskick specialbygge. Falcon Goshawk 10,5' 8# (3-delat) canespö. Orvis Midge 5,2' 2-3# impregnerat cane bygt 50-talet sällsynt. Köpes: Hardy smuggler i glasfiber 8' 4-del. Falcon Merlin 5' 4#. Tel (S) 08-645 86 22, 070-721 41 32.

PENGAR ÖVER TILL DRÖMFISKERESAN

Pool 12 flugfiskeprodukter ger dig absolut bästa möjliga valuta för dina pengar när du ska investera i ny flugfiskeutrustning. Under de senaste tre åren har Leif Stävmo, tillsammans med några av landets skickligaste och mesta flugfiskeproffs arbetat fram ett koncept som blir allt mer komplett. Och till priser som ger dig råd att dra på fiskeresa också!!

Pool 12 Guideväst
Cirka pris: 599.00

Vadarväst Kispiox
Cirka pris: 449.00

Nya tafsar och superstarkt tafsmaterial till kanonpris!

SSD 12'3 # 8/9
Cirka pris: 2395.00

BIOS AB Best In Outdoor Sports 0280-441 00

Sportfiskesafari 2000 Gotland 5 - 7 maj

– Äventyr, upplevelser, avkoppling –

Info före och efter bokning:

0498-28 41 00 Fisketurism på Gotland

Bokning:

0498-20 12 75 Destination Gotland (Specialresor)

– Tävling, fiskeguider, båtar, kvällsaktivitet –

Projektet
stöds av

DESTINATION GOTLAND

De värderade butikerna med kunig personal
BERRAS SPORTFISKE AB
SPINN - FLUGA - METE - PIMPEL - TROLLING

Fisketurism
på Gotland

Länsstyrelsen
Gotlands län

GOTLANDS
KOMMUN

Josef med 4-kilos havsöring, tagen på fluga vid kusten på norra Gotland.

Europeisk regionala
utvecklingsfonden pesca

Nordiska flugor

De flesta flugmönster innehåller hår och fjädrar från djur och fåglar vanliga i England eller de gamla engelska kolonierna, eftersom flugorna har sitt ursprung i den traditionen.

Men vi har själva jaktbart vilt som ger utmärkta material lämpliga för nordiska flugor

Text: Håkan Johansson

Foto: Gunnar Johnson

Flugfiske är en fantastisk hobby. Tänk att kunna gå ner till en ström eller en tjärn, se en fisk bryta ytan i försiktiga vak, plocka bland dunkrokarna i asken och försöka lura ut vad fisken äter för tillfället. Knyta på den utvalda flugan, smyga i position och servera den falska läckerheten. Se hur flugan försvinner i en vakring och höja spöet och inleda den lustiga dansen. Denna lycka känns varje gång lika hissnande ny!

Att man sedan kan utveckla en hobby i hobbyn, att tillverka sina egna dunkrokar, ger ju bara det hela större tillfredsställelse. Lyckan blir om möjligt ännu större om man lyckas lura en fisk med en egenhändigt komponerad och bunden fluga.

Men nu har jag hittat ytterligare en dimension i denna hobby, nämligen att försöka hitta eget flugbindningsmaterial. Jag minns när jag för första gången, för nästan femton år sedan, rotade på botten av undulatburen i jakt på fjädrar och dun för att kunna knäpa ihop min första fluga. Jag minns hur jag med hjälp av en ruggad vingpenna, några ulliga dun och lite sytråd band min första fluga. Jag önskar att jag hade den kvar, men bilden finns i alla fall för alltid i minnet.

Senare lyckades jag övertala min bror, som har jakt som sitt stora intresse, att förse mig med material. Men det resulterade enbart i några ljumma, blodiga haröron i en plastpåse, så den leverantören sa jag upp...

Nu bor jag i södra Jämtland och de flesta, för att inte säga alla, jag känner jagar själva. Framför allt älg, men även en del skogsfågel. Tack vare dessa vänner har jag fått ett par skinn från tjädertupp, och här kan man verkligen tala

om en guldgruva för flugbindaren. När jag försett mig med de fjädrar jag tyckte verkade mest intressanta, vilket visade sig fylla två plastkassar, syntes det nästan inte på skinnen att jag varit där och ryckt fjädrar.

En tunn liten bäckslända – en needle fly – med flat, halvgenomskinlig vinge av nedre fibrer på tjädertuppens stjärtfjäder.

Rengör och frys

Man måste bereda materialet, eftersom det är viktigt att inte få in skadedjur i sin samling av flugbindningsmaterial. Jag börjar med att rengöra alla fjädrar med vatten och diskmedel. De får ligga i blöt i ljummet vatten i cirka en timme.

Sedan sköljer jag noga och lägger de rensköljda fjädrarna på utbredda tidningar. Jag vänder fjädrarna då och då, byter tidningarna om de blir för blöta och ger fjädrarna rätt form medan de ännu är fuktiga. När de garanterat är helt torra paketerar jag dem i plastpåsar med tätslutande "dragkedja" och lägger dem i frysen.

Jag tinar och fryser sedan fjädrarna

fem, sex gånger, innan de slutligen hamnar i flugbindarlådan. Jag har aldrig upptäckt någon ohyra i material som jag har behandlat på detta sätt. I det här fallet är tjädern dessutom en ypperlig fågel att ta till vara, eftersom man jagar den på vintern, då den sällan har samma mängd skadeinsekter och ohyra som under den varmare årstiden.

Många användningsområden

Jag har funnit många lämpliga användningsområden för våra inhemska fjädrar, några är mycket intressanta och rena fyndet för flugbindaren.

De första fjädrar man tänker på när man ser en tjädertupp är kanske den stora stjärten, som fälls ut till en solfjäder under tjäderspelet. Dessa fjädrar är verkligen fantastiska; stora, mörka och nästan fyrkantiga till formen. Jag har använt de nedre fibrerna på fjädern till vingar på bäcksländor och flygmyror med ett mycket naturtroget resultat.

Vingarna blir genomskinliga med den där insektslika, skimrande glansen. Vidare fungerar de utmärkt som kroppsmaterial på nymfer och våtflugor, och man kan dessutom använda dem även till ganska stora flugor tack vare att fibrerna är så långa. Just fiber-

forts på nästa uppslag

Överst till vänster en fjäder från tjäderhöna, i mitten och till höger från tjädertupp. Den mindre fjädern nederst kommer från en orrhöna.

forts från föreg uppslag

längden gör tjädrarnas fjädrar intressanta för laxflugebindaren. De fungerar mycket bra som substitut för svart kalkon.

Stjäftfjädrarna är imponerande, men det var de spräckliga fjädrarna, vilka sitter framför stjärten, som jag först fann ett intressant användningsområde för. När jag skaffat Lennart Bergqvists bok om laxflugebindning och satt och försökte knäpa ihop en fulldressad laxfluga, letade jag igenom mina fjädrar för att finna lämpliga ersättningar för de äkta fjädrar jag saknade.

Att finna substitut för Bustard och Florican tycktes mig omöjligt. Men så såg jag högen med tjäderfjädrar, och när jag jämförde bilderna på bustardfjädrarna med tjädrarnas stjättäckare var det svårt att se någon skillnad.

När jag senare kom över fjädrar också från tjäderhöna och såg hur jag kunde använda dem som substitut för Florican, hade jag fullgoda ersättningar för två av de fjädrar som en fulldressad laxfluga ofta kräver.

Enda nackdelen med framför allt tjäderhönas fjädrar är att fiberlängden inte räcker till de riktigt stora flugorna, men man kan inte få allt...

På tjädertuppens vingar sitter stora, mörkbruna fjädrar, som är brunspräckliga på ena sidan av stammen. Dessa fjädrar hade jag i stor mängd och de kom väl till pass när jag skulle binda muddlers, eftersom de är ett ypperligt alternativ till ekbrun kalkon.

Fiberna är visserligen inte lika långa som kalkonens, men de räcker gott och väl till muddlers upp till krokstorlek 6. Av min svärfar har jag också fått ett vackert vinterskinn från en råbock, så nu har jag ving- och hårmaterial för att binda tusentals muddlers – utan att det kostar mig någonting...

Kroppsfjädrar

Förutom de större fjädrarna finns en oerhörd mängd kroppsfjädrar på tjäderskinnen, och att beskriva alla skulle leda för långt. Jag skall dock nämna några.

På tuppens hals finns dels gråspräckliga fjädrar och dels några med grönm metalliskt skimmer. De gråspräckliga finns i alla storlekar; från pyttesmå till hackel på nymfer och våtflugor, till

stora som det går att ta sektioner ur till våtflugevingar. De påminner lite om raphöna, och jag har faktiskt använt dem som ersättning. De grönskimrande gör sig bra som nymfryggar eller våtflugevingar. Tuppens vingknogar har också små, brunspräckliga fjädrar, som är mjuka och pulserande och ger fina hackel till flymfer.

Under näbben sitter ett antal svarta, mjuka fjädrar. Dessa är utmärkta på

En helnordisk Muddler med vinge av tjädertuppens mörkt brunspräckliga vingpenna.

svarthacklade våtflugor, typ Black & Peacock Spider.

På skinnets från tjäderhönan finns ännu mer fantastiska fjädrar, och den som är intresserad av flugor med mjukt hackel finner här en guldgruva. En del fjädrar har mycket speciell teckning; randiga i mörkt och ljust blir de ypperliga till nymfer eller puppor och ger ett mycket levande intryck.

Hönan är mindre än tuppen och därför blir fjädrarna mindre. Förutom alla vackra och mjuka kroppsfjädrar och de mycket vackert tecknade stjäftfjädrarna, går det även mycket bra att använda vingpennorna till våtflugor. Bland annat har jag använt dem för att binda Hede-flugorna.

Eftersom de en gång bands inte långt från där jag själv bor idag, kan jag mycket väl tänka mig att Oscar Fick ibland gav de första Hede-flugorna vingar och hackel från dessa skogshöns.

Orrtupp och orrhöna

Orrtuppens blågnistrande kropp ger intressanta hackel till våtflugor. Jag har bland annat bundit en hacklad va-

riant av våtfluga Butcher. Istället för vingar från gräsandens blå vingspegel, så har fluga fått en hackelkrans av orrens blå kroppsfjäder. Hacklet blänker och pulserar förföriskt i strömmen. Fluga har blivit en verklig "harrdräpare" i Ljungan.

Förutom kroppens blå färg är det kanske främst de krökta stjäftfjädrarna som kännetecknar orren. Dessa fjädrar ger mörka, nästan svarta fibrer till vingar på streamers och mindre laxflugor, men framför allt är dessa fjädrar vackra att titta på...

Orrhönan liknar tjäderhönan men är mindre till storleken och har en något mörkare kroppsfärg. Även orrhönan ger många fjädrar till mjukhacklade flugor.

Stjäftfjädrarna påminner mycket om ripans och kan användas som substitut för denna fågel.

Vinterhare

Ett annat djur som man har stor glädje av inom flugbindningen är haren. I mina trakter har vi äkta skogshare, och denna skiftar som bekant färg

på vintern och blir gnistrande vit. Sådana skinn går utmärkt att färga, och eftersom de är helt vita kan man till och med färga dem i gult och andra ljusa nyanser.

Jag har färgat ett antal skinn och sedan klippt av ullen och lagt i förseglade plastpåsar. Ullen använder jag sedan som ersättning för kanin.

Vinterpälens är mycket tjockare och dessutom är ullen mer lättdubblad. Tillsammans med kroppsfjädrar från skogshönsen kan jag nu komponera nymfer, puppor och flymfer i stora mängder.

Med denna artikel vill jag peka på hur man kan använda fjädrar och hår från fåglar och annat jaktbart vilt i vårt land. Mitt råd är att kontakta någon jägare i din bekantskapskrets, allra helst någon som bedriver fågeljakt. Det brukar aldrig vara några problem att tigga till sig fjädrar från skjutna fåglar, eftersom skinnen och fjädrarna annars brukar slängas.

Jag kan försäkra att flugbindningen ger en extra tillfredsställelse, när man sitter och botaniseras bland sådant nordiskt material och komponerar egenhändigt tillverkade "killers" med hår och fjädrar från våra egna skogar.

FiN-dagarna 24-27 augusti i Tännäs, Vemdalen

Fjölårets succé – följ med FiN på en oförglömlig helg i flugfiskets anda. Röda och gula löv i träden och en tilltagande skymning skvallrar om att hösten är i antågande. Nu har harr och öringsfiskaren högtidsstunder. Natt- och de mindre dagsländorna kläcker fortfarande och det är nu som det spännande flugfisket börjar efter de stora och skygga fiskarna. Kort sagt, chanserna är mycket goda att du och dina fiskekamrater, tillsammans med oss på FiN, kommer att få uppleva några fina dagar i Vemdalen. Ditt pris blir 450 kronor för fiske och logi i 4-5 bäddstugor med självhushåll.

Priset gäller för hela helgen.

Aktiviteterna startar fredag morgon.

På programmet:

- Flugfiske i strömmande vatten och sjöar med guidning av personer med god lokalkännedom.
- Kastträning, vid behov.
- Bildvisning.
- Flugbindning.
- "After Fishing".

Från trakten är Alma Nordlund, känd för att binda Hedeflugorna. Vi hoppas att hon har möjlighet att komma i år igen.

För information och bokning kontakta AnnMarie, tel 0476-160 90.

Sista anmälningsdag 31 maj 2000.

OBS! Begränsat antal platser.

Välkommen Flugfiske i Norden

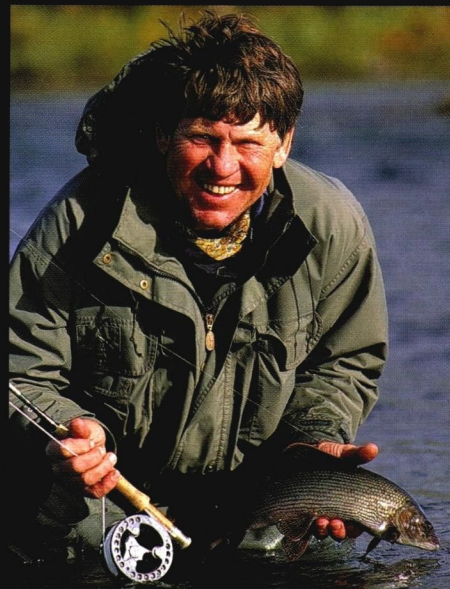

TJUONAJOKK

Bergqvistveckan i Tjuonajokk

Var med på

Flugbindning med
Lennart Bergqvist
& fiska efter årets
fetaste harrar...

Titta in på vår hemsida för mer information
eller ring, så berättar vi mer!

www.tjuonajokk.bd.se Tel: 0970-136 30

Boka ditt Drömfiske

Tåg & Fiske

Välj bland

14 drömfiskeområden
i Jämtland/Härjedalen.

Priser från:

2.000:-/ person

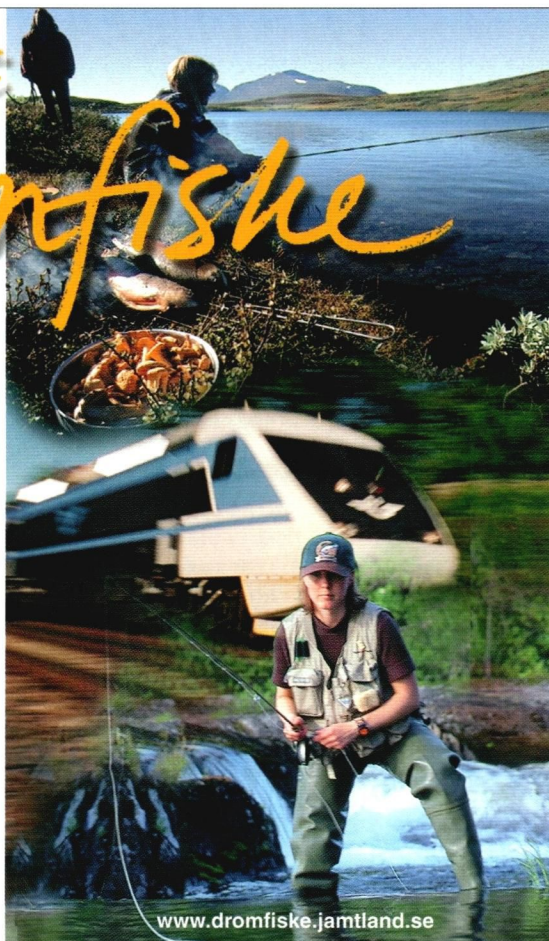
(vid 4 personer)

Detta ingår: tåg, hyrbil,
fiskekort och boende.

Ring vår
bokningscentral!
063-14 72 02

För information och
beställning av
44 sidig broschyr:
Tel. 063-14 72 00
Fax 063-14 72 01

www.dromfiske.jamtland.se

Pojken vid öringbäcken

Det var försommarekväll med myggsurr och trastsång. En svag doft av hägg kändes i den svaga vinden. Jag letade mig upp längs en liten bäck, vars stränder var beväxta med gammelskog. I handen bar jag flugspöet och ryggsäcken var packad för en natt vid den öringtjärn, som var den lilla bäckens källa. I höljorna syntes ibland skuggan av någon pilsnabb öring, som sökte skydd under strandbrinkens överhäng.

Solen stod redan lågt i väster, och vid en krök på bäcken måste jag ta handen till skydd mot solstrålarna, som stack rakt in i ögonen. Om det var solens bländande eller den trolska kvällen som fick mig att se syner, det vet jag inte, men plötsligt stod där en metande pojke. Han var inte ett barn av vår tid, det var uppenbart, då han var klädd enbart i ett par knälånga byxor, var barfota och på huvudet bar en skärmmössa av åldrig modell. Vid hans sida hängde en maskburk av näver och hans metspö var av obarkad gråal.

Han var helt uppslukad av sitt mete och tog ingen notis om mig. Koncentrerat följde han revens färd nedför strömmen. Han gjorde ideliga kast uppströms och lät masken lockande svepa runt storstenar och djupgropar. Ibland syntes en darrning i reven, pojken knyckte till med alspöet och upp sprattlade en öring.

Pojken trädde de nyfångade fiskarna på en vidjeklyka. Det var ett par fina öringar han hade metat upp. Sedan virade han reven runt spöet, la det över axeln och slog an den stig som ledde bort från bäcken. Han tittade över axeln åt mitt håll. Jag vinkade, men han såg mig inte...

Var kom han ifrån? Det fanns ingen bebyggelse inom en mil. Ett av finnskogens allt vanligare ödetorp, Häckiskroken, låg dock nära. Men där hade inte botten folk på sextio år.

Jag tog några steg efter honom. Men av stigen syntes knappt något längre, där hade ingen gått på årtal. Hade jag drömt? Men allt hade ju tätt sig så verkligt...

Bäcken sorlade fortsatt och koltrasten sjöng. Det var kväll; det var öringkväll och det blev aldrig natt.

Tore Axelsson

Flugfiske

i Norden

Nr 2 apr 2000

Årgång 22

Redaktör:

Gunnar Johnson

Ansvarig utgivare:

Nore Sundin

PRENUMERATIONER, BESTÄLLNINGAR, KASSA: Anne-Marie Skarp, Violgatan 7, 343 34 Älmhult, tel. 0476/160 90. Fax 0476/160 64.

ANNONSER: Ulf Olofsson, Husargatan 11, 411 22 Göteborg, tel. 031/711 55 74.

REDAKTION: Gunnar Johnson, Box 22, 571 06 Bodafors, tel. 0380/37 11 25.

Prenumerationspris: för kalenderår 2000 SEK 295 i Skandinavien, SEK 415 i Europa och SEK 480 i övriga världen. Våra postgironummer är:
i Sverige 10794-6
i Danmark 5 00 21 33
i Finland 1099 515
i Norge 0806 1931377.

Payment from abroad by e.g. Eurocard, Visa, Mastercard, or international money order in Swedish crowns payable to Flugfiske i Norden, Violgatan 7, 343 34 Älmhult, Sweden.

GLÖM EJ ATT ADRESSÄNDRA SKRIFTLIGT NÄR DU FLYTTAR. UPPGE OCKSÅ ALLTID GAMLA ADRESSEN.

Redaktionen tar gärna emot artiklar, reportage och bilder från läsarna. För ej beställt material ansvaras icke. Eftertryck eller annat mångfaldigande av innehållet i denna tidning, helt eller delvis, är ej tillåtet enligt lagen om upphovsmanrätt.

Flugfiske i Norden utges av Förlagsaktiebolaget Flugfiske i Norden. Tidningen utkommer med sex nummer om året: feb, april, juni, okt och dec (dubbelnummer).

Sättning: Art Graphia AB.

Repro: Reprografen AB.

Tryckt 2000 hos Abetryck, Helsingborg.

ISSN 0349-3849.

Nummer 3 av Flugfiske i Norden 2000 beräknas utkomma i juni.

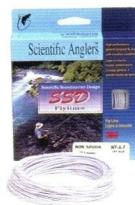
FLUGLINOR FÖR ALLA FISKETILLFÄLLEN Scientific

SSD Shooting Heads

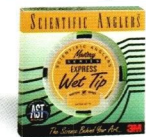
SSD Shooting Heads levererar harmoniska kastegenskaper och tillräckligt med energi för att vända över besvärliga flugor. Individuellt anpassad tapering. Finns i Flyt, Intermediate och Sjunk 3. Levereras med en unik vikt- och kapningstabell för maximal inpassning till ditt spö.

SSD Non-Spook WF

Förra årets nykomling, som snabbt blev den mest sålda flytlinan. Sverigens prisvärd och en perfekt allroundlina som även tål kustflugfiske. WF 3-11 F.

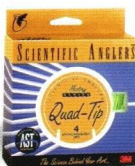
Mastery Wet Tip Express

"Den mest effektiva lina jag någonsin fiskat med. Hittar fisken i alla lägen." *Leif Stävmo*

Mastery Quad Tips

En lina för alla fiskesituationer. Extremt välgjord med 4 olika utbytbara spetsar. Finns även med 3 spetsar för laxfiskare.

BIOS AB Best In Outdoor Sports 0280-441 00

EMÅN- med flugspö längs världens förnämsta havsöringsvatten

... är namnet på Pelle Klippinges nya bok som handlar om Emåns sportfiske sedan början av 1900-talet.

Boken omfattar femton kapitel där du dels kan läsa om

- Emåns strömmande vatten från källan till havet
- Närmare beskrivning av varje pool
- Emåöringens biotop, betéende och vandringsmönster
- De speciellt skapade Emåflugorna förr – nu
- Personlig beskrivning av äldre profiler vid Emåns vatten samt material från Gustav Ulfsparras ej färdigskrivna bok m m.

Boken består av 208 sidor och innehåller drygt 120 bilder. Mest är bilderna i färg från Pelle Klippinges 25-åriga vandringar med flugspö och kamera längst Emåns unika fiskevatten. – Läs denna spännande bok! –

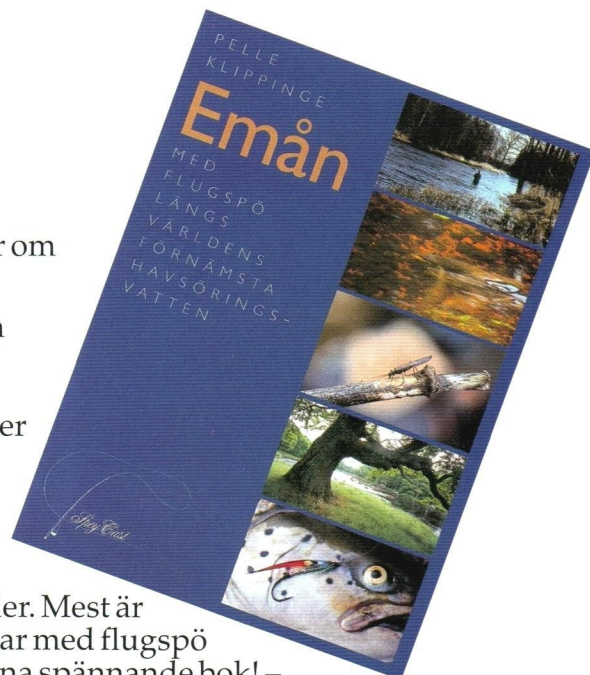
Pris: 320 kronor. Till icke prenumeranter 350 kronor.

Postens avgifter tillkommer.

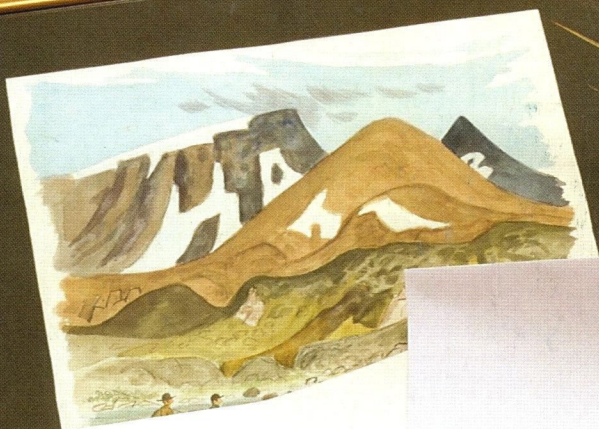
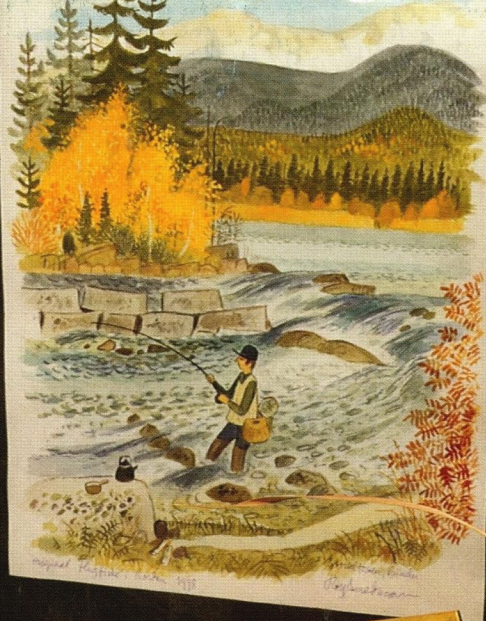
Du kan beställa denna bok om Emån från

FLUGFISKE I NORDEN

Violgatan 7, 343 34 ÄLMHULT. Tel +46 0476-160 90, fax +46 0476-160 64

Flugfiske i Norden firar sin tjugonde årgång.

Det celebrerar vi med att ge ut
en mapp med tre konsttryck efter
akvareller av Rolf Smedman.

Temat är strömmande vatten:
Från den mäktiga fjällvärlden
kring norska Rostaelv, de skum-
mande forsarna vid Stor Spouten,
och septemberfiske i Storsel-
forsen, Gämån.

Konsttryck i mapp om 3 st motiv
Konsttryck per st

Pris 1 450 inkl porto
Pris 550 inkl porto

Kan beställas från **FLUGFISKE I NORDEN**, Violg 7, 343 34 ÄLMHULT
Tel. 0476-160 90, fax 0476-160 64